THE

Karnataka Grathamala Series

No. 25.

ಅಜನೃಪ ಚರಿತೆ.

ಯಸ್. ಜಿ. ನರಸಿಂಹಾಚಾರ್ಯರಿಂದ.

ವಿರಚಿತವಾದುದು.

ಗ್ರಾಜುಯೇಟ್ಸ್ ಟ್ರೇಡಿಂಗ್ ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್ ಪ್ರೆಸ್.

ಮೈಸೂರು.

೧೯೦೦

ವಿಜ್ಞಾಪನೆ

ಶ್ರೀ ಕಾಳಿದಾಸ ವಿರಚಿತವಾದ ರಘುವಂಶದ ಮೊದಲು ಮೂರು ಸರ್ಗಗಳಿಗೆ ಕರ್ಣಾಟಕ ಪದ್ಯಾನುವಾದ ರೂಪವಾದ ದಿಲೀಪಚರಿತವೆಂಬ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಹಿಂದೆ ಮುದ್ರಿಸಿದೆನಷ್ಟೆ. ಈಗ ಆ ಭಾಗಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಮುಂದೆ—ಎಂದರೆ ರಘುವಂಶದ ನಾಲ್ಕನೆಯ ಸರ್ಗದ ಉತ್ತರ ಭಾಗದಿಂದ ಏಳನೆಯ ಸರ್ಗದ ಕಡೆಯವರೆಗೆ—ದೊರೆವ ಅಜನೃಪಚರಿತೆಯನ್ನು ಭಾಮಿನೀಷಟ್ಪದಿಯಲ್ಲಿ ಅನುವಾದಮಾಡಿ ಮುದ್ರಿಸಿ ಕರ್ಣಾಟಭಾಷಾಭಿಮಾನಿಗಳ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಸಮರ್ಪಿಸಿದ್ದೇನೆ, ಇದು ಅವರ ಅನುಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರವಾದರೆ ನನ್ನ ಪ್ರಯತ್ನವು ಸಫಲವಾಯಿತೆಂದು ಭಾವಿಸುವೆನು. ಇದನ್ನು ತಮ್ಮ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಚಾರಪಡಿಸಿದ ಕರ್ಣಾಟಕ ಗ್ರಂಥಮಾಲಾಸಂಪಾದಕರ ಉಪಕಾರವು ನನಗೆ ಚಿರಸ್ಮರಣೀಯವಾಗಿದೆ.

ಎಸ್. ಜಿ. ನರಸಿಂಹಾಚಾರ್ಯ.

ಶೋಧನಪತ್ರ.

ಪುಟ.	ಪದ್ಯ	ಪಙ್ಕ್ತಿ	ಅಶುದ್ಧ.	ಶುದ್ಧ.
೫	೧೯	೬	ಭಿದಾನ.	ಭಿಧಾನ.
೬	೨೨	೪	ದುಂದುಗ.	ದಂದುಗ.
೭	೨೭	೪	ದಶೆಯೊಳು	ದಿಶೆಯೊಳು.
೧೩	೪೯	೬	ಪುುಸುರಿ	ಮುಸುರಿ.
೧೩	೬೫	೧—೩	ಅರ:ನಿವನನುದಿನದಿ ಬೇಳ್ವ। ಧ್ವರದಿ ನೀಡುವ ಹವಿಯು ಸವಿಯಲು। ಕರೆತರಿಸಿ ಸುರರರಸನನುಕ್ರತು ನಿಲಯದಲಿ ನಿಲಿಸಿ॥	
೨೧	೭೧	೩	ಜನಿಸುಪ	ಜನಿಸುವ.
೩೪	೨	೫	ಕಳವಳಮನ	ಕಳವಳದಿಂ ದ ಮನ.
೩೯	೨೨	೨	ಳಗೆಯೆತ್ತಿ	ಳಗೆಯೊತ್ತಿ.
೪೨	೩೩	೨	ರಾತ್ರೆ	ರಾತ್ರಿ.
೪೨	೩೫	೬	ಬಲಹಿಂ	ಬಲುಹಿಂ.
೪೩	೩೮	೨	ಹೋರಟಿ	ಹೋರಟೆ.
,,	,,	೩	ಬೇಳ	ಹೇಳ.
,,	,,	೬	ಬಲ್ಲಿಹರು	ಬಲ್ಲಿದರು.

ಪುಟ	ಪದ್ಯ	ಪಙ್ತಿ.		
,,	೩೯	೪	ಮೆಲ್ನಲೆಪ	ಮೆಲ್ಲಲೆಪ.
೪೪	೪೦	೨	ಯಲೆತಕೆ	ಯಲೆಪಕೆ
,,	,,	೫	ಬಳಯಿಸು	ಬಳಯಿಸು.
,,	೪೧	೩	ನೆರಿದುದು	ನೆರಿಪಿದುದು.
,,	೪೨	೬	ರಕ್ತಧಾರೆ	ರಕ್ತಜಲಧಾರೆ.
,,	೪೩	೬	ಧೂಳಯು	ಹೊಗೆಗಳ.
೫೧	೬೯	೩	ದಿರುಹಿ	ದರುಹಿ.
೫೮	೨೮	೩	ನೋಡೆವೆರೆ	ನೊಡವೆರೆ.
೬೦	೩೩	೬	ದಸೆ	ದೆಸೆ.
೮೭	೭೯	೨–೩	ತಪಕೆ।ಪ್ರು	ತಪಕೆಪ್ರು।

ಅಜನೃಪ ಚರಿತೆ.

ಭಾ॥ ಸಿರಿಯನರ್ಪಿಸಿ ತನ್ನ ಪಕ್ಕದಿ
ಶಿರವ ಬಾಗಿಸಿ ನಿಂದ ರಘುಭೂ
ವರನ ತಲೆಯೊಳು ಕರವನಿಟ್ಟು ಕೌತ್ಸಮುನಿವರನು ॥
ವರತನೂಜನ ಪಡೆಯೆನುತ ನ
ಲ್ವರಕೆಯನು ದಯೆಗೆಯ್ದು ತನ್ನಯ
ಗುರುವಿನಾಶ್ರಮದತ್ತ ಸರಿದನು ಪರಮಹರ್ಷದಲಿ ॥ ೧ ॥

ಇತ್ತ ರಘುನೃಪನರಸಿ ಗರ್ಭವ
ಹೊತ್ತಳಜನಾಮದ ಮುಹೂರ್ತದಿ
ಹೆತ್ತಳಾಕುವರಂಗೆ ಸವನಹ ಕುವರನನು ಬಳಿಕ ॥
ತತ್ತನೂಜಂಗಜನ ನಾಮದ
ಪತ್ತುಗೆಯೊಳಜನೆಂಬ ಹೆಸರನೆ
ಬಿತ್ತರಿಸಿದನು ರಘುನೃಪಾಲನು ಬಹಳವಿಭವದಲಿ ॥ ೨ ॥

ತಂದೆಯುಜ್ಜ್ವಳವಪ್ಪ ರೂಪವೆ
ತಂದೆಯತಿಶಯವಪ್ಪ ಬೀರವೆ
ತಂದೆಯೊಂದುನ್ನತಿಯೆ ತನಗಳವಡಲು ನಂದನನು ॥
ತಂದೆಯಿಂದೊಂದಿನಿಸು ಬೀರಂ
ಬಂದಕೆಡೆಯನು ಕುಡದೆ ಹೆಜ್ಜೊಡ
ರಿಂದ ಹೊತ್ತಿದ ದೀಪದಂದದಿ ಕಾಂತಿಯಾಂತೆಸೆದ ॥ ೩ ॥

ವೇದಗಳನೋದಿದನು ಶಾಸ್ತ್ರದ
ಹಾದಿಯೊಳು ಗುರುಜನದ ಬಳಿಯೊಳು
ಕೋದು ಕೊರ್ವಿತು ಕೂಡೆ ಯೌವನಕಾಂತಿ ಕಾಯದಲಿ ॥
ಶ್ರೀದಯಿತೆ ಕಣ್ಸೋತೊಡಂ ಬಗೆ
ಗಾದು ತನ್ನಯ ಗುರುವನುಜ್ಞೆಯ
ಕಾದು ಕನ್ನಿಕೆಯಂತೆ ಹಾರೈಸಿದಳು ಹಸೆನಿಲಲು ॥ ೪ ॥

ಇತ್ತಲಿಂತಿರಲತ್ತ ಭೋಜನೃ
ಪೋತ್ತಮನು ತನಗನುಜೆಯೆನಿಸಿದ
ಮತ್ತಕಾಶಿನಿಯಿಂದುಮತಿಗೆ ವಿವಾಹಮಂಗಳವ ॥
ಬಿತ್ತರಿಪ ಬಗೆಯಿಂದವೋಲೆಯ
ನಿತ್ತು ಚರರನು ರಘುನೃಪಾಲಕ
ನತ್ತ ಕಳುಹಿದನಜಕುಮಾರನನೊಡನೆ ಕರೆತರಲು ॥ ೫ ॥

ತನ್ನೆಡೆಗೆ ಚರರೈದಿ ನೀಡಿದ
ಬಿನ್ನವತ್ತಳೆಯನು ವಿಲೋಕಿಸಿ
ಮನ್ನಣೆಯ ಕೊಳುಕೊಡೆಗೆ ತಕ್ಕವನಿವನು ಮೇಣಜನು ॥
ಕನ್ನೆಯನು ಕೈವಿಡಿವ ಹರಯದ
ಬಿನ್ನಣಿಗನೆಂದರಿದು ಸೇನೆಯ
ಸನ್ನಣದಿ ಕಳುಹಿದನು ಸುತನನು ರಘುನೃಪಾಲಕನು ॥ ೬ ॥

ದಾರಿಯೊಳಗಲ್ಲಲ್ಲಿ ನಿಲಿಸಿ
ದೋರಣದ ಗುಡಾರದೊಳು ಪರಿ
ಚಾರರೆಸಗಿದ ನೃಪರಾಜೋಪಚಾರದಲಿ ॥
ಊರುಗರು ತಂದೊಪ್ಪಿಸಿದ ನವ
ಸಾರಫಲದುಲುಪೆಯೊಳು ಪಥಸಂ
ಚಾರವೇ ನಂದನವಿಹಾರವದೆನಿಸಿತಾತಂಗೆ ॥ ೭ ॥

ಹಲವು ಪಯಣವನಂತು ನಡೆದಾ
ಬಳಿಕ ಬಳಲಿದ ದಳವ ಧೂಳೀ
ಮಲಿನಕೇತುವನೊಲಿದು ನಿಲಿಸಿದನಜಕುಮಾರಕನು ॥
ತಳಿತಳಿದು ಸೀರ್ಪನಿಯನೊಯ್ಯನೆ
ಸುಳಿಸುಳಿದು ಕರಜಗಳ ತಲೆಗಳ
ನಲುಗಿಸುವ ತಂಬೆಲರನಟ್ಟುವ ನರ್ಮದೆಯ ತಟದಿ ॥ ೮ ॥

ಹೊಳೆಯ ಮೇಗಡೆ ಮಂಡಳಿಸಿ ಸುಳಿ
ವಳಿಯ ಬಳಗವೆ ತಿಳಿಪೆ ಕರಿ ತೊರೆ
ಗಿಳಿದ ಬಳಿಯನು ನೋಡುವಾದಳಕಚ್ಚರಿಯನೆಸಗಿ ॥
ಜಳಕನಾನರ್ಮದೆಯ ಮಡುವೊಳು
ತಲೆಯನೆತ್ತಿತು ಧೌತದಾನಾ
ಮಳದ ಗಂಡಸ್ಥಳದ ಮದಕರಿಕಳಭವಿದಿರಿನಲಿ ॥ ೯ ॥

ಕೋಡಿನಿಂದೀಡಿರಿಯೆ ಧಾತುಗ
ಳೂಡಿದೆಳಗೆಂಪುದಕದೊಳಗೋ
ಲಾಡುವಂದೋಡಿದೊಡವಾಕರಿ ಋಕ್ಷವದ್ಗಿರಿಯ ॥
ಕೋಡಿನೊಳಗೀಡಿರಿದುದನು ಪಿಸು
ಣಾಡಿದುದು ನೆರೆ ನೀಳ್ದ ನೀಲದ
ರೂಢಿಸಿದ ರೇಖೆಗಳ ರಾಜಿಯ ಮೂರಿದ ಕೋಡುಗಳು ॥ ೧೦ ॥

ಸಿಂಬಿಸುತ್ತುತ ಸೊಂಡಲನು ನೆರೆ
ಲಂಬಿಸುತ ಬಳಿಕೊಡನೆ ಘೀಳಿ
ಟ್ಟಂಬರವ ಬಿರಿಯಿಸುತ ತಟನಿಯ ತಟವನೀಕ್ಷಿಸುತ ।
ಬಾಂಬರೆಗವೋಗೆದಡರ್ವ ತೆರೆಗಳ
ಬಂಬಲನು ಹೊಡೆದಪ್ಪಳಿಸುತೊ
ತ್ತಂಬದಿಂ ಬಾಳ್ಗಂಬವನು ಕೀಳ್ವಂತೆ ಝೂಡಿಸುತ ॥ ೧೧ ॥

ಶೈಲಕೋರಗೆಯೆನಿಸುವಾ ಶುಂ
ಡಾಲಪತಿಯೊರ್ವೊದಲೆ ತೆರೆಗಳ
ಮಾಲೆಯನು ತನ್ನ ದಿಯು ತಡಿಗೋಡಿಸಿದುದಾಬಳಿಕ ‖
ಘೀಳಡುತ ಮೆಯ್ಯೊಳಗೆ ಸಂಕಲೆ
ಸಾಲಿನಂದದಿ ಕೀಲಿಸಿದ ಕೈ
ವಾಲಗಳ ಜಾಲಗಳ ಸೆಳೆಯುತ ಕೂಲಕ್ಕೈದಿದುದು ‖೧೨‖

ನೀರೊಳದ್ದಿಯುದೊಂದು ಚಣವಿನಿ
ಸಾರಿದಾಮದವಾರಣದ ದು
ರ್ವಾರವಹ ಮದವಾರಿಧಾರಾಪೂರವಜನೃಪನ ।
ಚಾರುಚತುರಂಗದ ಮತಂಗಜ
ವಾರದಾಲೋಕನದಿ ಘೋರೆನೆ
ಮೇರೆವರಿದುಕ್ಕಿದುದು ಮತ್ತೆಯುಮುದರ ಕದಪಿನಲಿ ।೧೩।

ಏಳಲೆಯ ಬಾಳೆಗಳ ಪರಿಮಳ
ದೇಳಗೆಯ ಮದಜಲದ ಸೊವಡಿಗೆ
ತಾಳಲಾರದೆ ನೃಪಕುಮಾರನ ಸೇನೆಯಾನೆಗಳು ।
ಮೇಲಣಾಧೋರಣರ ಕೈದುವ
ಕೋಳಿಗಂಜದೆ ಮೊಗಮುರಿದು ಬನ
ದೋಳಿಯಲಿ ಘೀಳಡುತ ಹರಿದೋಡಿದುವು ಮಹಿಲದಲಿ ।೧೪।

ಓಡಿದುವು ಕುದುರೆಗಳು ಬೆನ್ನೊಳು
ಹೂಡಿ ಕಟ್ಟಿದ ನೊಗವನಿರದೀ
ಡಾಡಿದುವು ತೇರಚ್ಚುಗಳು ಮುರಿವಡೆದು ಪುಡಿವೋಗೆ ।
ಗಾಡಿಕಾತಿಯರುಳಿವ ಕಾಣದೆ
ಬಾಡಿ ಬೀರರು ಬಾಯ ತೆರೆದರು
ಪಾಡಳಿದು ಪರಿದೋಡಿತಿಂತಾಸೇನೆ ದೆಸೆದೆಸೆಗೆ ‖೧೫‖

ಆ ತೆರದಿ ಸೇನೆಯೊಳು ಬಿತ್ತುತ
ಭೀತಿಯನು ಸಾರ್ತರುವ ಕರಿಯನು
ಘಾತಿಸಲೆ ಬಯಸಿದೊಡವುದು ನೃಪನೀತಿಯಲ್ಲೆಂದು ।
ಕ್ಷ್ಮಾತಳೇಶನು ಮೊನೆಮುರಿದ ಕಣೆ
ಯಾತು ಬಿಲ್ಲೊಳು ಹೂಡಿ ಮೆಲ್ಲನೆ
ಭೀತಿವಡಿಸಲೆನುತ್ತ ಕುಂಭಸ್ಥಳವ ಗುರಿಯೆಚ್ಚ ॥ ೧೬ ॥

ಇಸಲೊಡನೆ ಕರಿ ತನ್ನ ರೂಪನು
ಬಿಸುಟು ಕಳೆದುದು ರಾಯದಳ ಬೆ
ಕ್ಕಸನಡೆದು ನಡೆನೋಡೆ ಹೊಳೆಹೊಳೆ ಹೊಳೆವ ಕಾಂತಿಗಳ ।
ವಿಸರಗಳ ನಡುವೆಡೆಯೊಳಗೆ ರಂ
ಜಿಸುವ ಮಂಜುಳಕಾಯಕಾಂತಿಯು
ಹೊಸಪರಿಯ ಗಂದರನ ರೂಪವ ಪಡೆದು ರಾಜಿಸಿತು ॥ ೧೭ ॥

ಬಳಿಕ ಗಂದರನಾತ್ಮಮಹಿಮಾ
ಬಳದಿ ತರಿಸಿ ಸುರಾವನೀಜದ
ಮಲರನಜಭೂಪತಿಯ ಮಣಿಮುಕುಟದೊಳು ಮಳೆಗರೆದು ।
ಜಳಜಳಿಪ ಸುಲಿಪಲ್ಲ ಬಿಂಬ
ಲ್ವೆಳಗಿನೊಳು ಗಳದೆಡೆಯು ಮುಕ್ತಾ
ಫಳದ ಮಾಲೆಯು ಹೊಳೆಹ ಹೊಮ್ಮಿಸಿ ನೃಪತಿಗಿಂತೆಂದ ॥ ೧೮ ॥

ಹಿಂದೆ ಕೊರ್ವಿದ ಗರ್ವದಿಂದಾ
ನೊಂದು ದಿವಸ ಮತಂಗಮುನಿಪತಿ
ಯಿಂದ ಶಾಪವ ಪೆತ್ತುಕೊಂಡಾನೆಯ ಶರೀರವನು ।
ತಂದುಕೊಂಡೆನು ನಾನು ನೆಗಳ್ದಾ
ಗಂದರರ ಪರಿಬೃಢನ ಹೃದಯಾ
ನಂದನನು ನನಗಾಪ್ರಿಯಂವದನೆಂಬಭಿದಾನ ॥ ೧೯ ॥

ಪಡೆದ ಶಾಪಕೆ ನಡುನಡುಗಿ ಮುನಿ
ಯಡಿಗೆರಗಿ ಬೇಡಿದೆನು ಮುನಿಪತಿ
ಕಡೆಗೆ ಕೋಪವ ಬಿಸುಟು ಕೃಪೆಯನು ತಳೆದನೆನ್ನೊಳಗೆ ।
ಸುಡುವ ಬಿಸಿಲಿನ ಬೇಗೆಯೊಳು ಮೇ
ಣಡಸಿ ಚುಚ್ಚುವ ಕಿಚ್ಚಿನೊಳು ಜಳ
ಕಡಸುವುದು ಬಿಸುಪದಕೆ ತಂಪೇ ಸಹಜಗುಣವಲ್ತೇ ॥ ೨೦ ॥

ಅಂತು ಕರುಣಿಸಿ ಮುನಿಪನೆನ್ನೊಡ
ನಿಂತೊರೆದನೆಲೆ ಗಂದರನೆ ರಘು
ಸಂತತಿಗೆ ತಲೆದೊಡವೆನಿಸುವಜನೃಪನ ನಿಡುಸರಲ ।
ಮುಂತಣುಕ್ಕಿನ ಬಾಯು ದಾರೆಯೊ
ಳಾಂತುಕೊಂಡೊಡೆ ಗಾಯವನು ನೀ
ನಾಂತುಕೊಂಡಪೆ ನಿನ್ನ ಪಿಂತಣ ಮನ್ನಣೆಯ ಪದವ ॥ ೨೧ ॥

ಅಂದು ಮೊದಲಾನಿಂದುವರಮೆನ
ಗೆಂದು ನಿನ್ನಯ ದರ್ಶನದ ಸೈ
ಪಿಂದ ಸೊಗವಾದಪುದೆನುತ ಹಾರೈಸಿ ಹಾರ್ದಿರಲು ॥
ಇಂದು ನಿನ್ನಿಂದೆನ್ನ ದುಂದುಗ
ಬೆಂದು ಪೋದುದು ನಿನಗೆ ನಲಸಿಂ
ದಿಂದೆ ಸತ್ಕೃತಿಗೈದು ನಾಂ ಚರಿತಾರ್ಥನಾಗುವೆನು ॥ ೨೨ ॥

ಆದ ಕತದಿಂ ಸಲುನೆ ಕೈಕೊಳ್
ಕೈದನೀಸಮ್ಮೋಹನಾಸ್ತ್ರವ
ನಾದರದಿ ತಿಳಿಯಿದನು ತುಡುವಿಳಿಯಿಸುವ ಮಂತ್ರಗಳ ।
ಕೈದನಿದನೆಚ್ಚೊಡೆ ವಿರೋಧಿಯ
ಬಾಧೆ ತೋರದು ವಿಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿಯೆ
ಸಾದರದೆ ಸಾರ್ದಂದು ನಿನ್ನಯ ತೋಳನಪ್ಪುವಳು ॥ ೨೩ ॥

ಕೂಡಬೇಡೈ ಲಜ್ಜೆಯೊಳು ಕೈ
ಮಾಡಿ ನನ್ನನು ಕೊಂದೊಡೇನೈ
ಮಾಡಿದೈ ನೀನಿಂದು ನನಗತುಳೋಪಕಾರವನು ।
ಬೇಡುವೆನು ನಾನಿದನು ನೀಂ ಕೃಪೆ
ಮಾಡಿ ನಾನೊಪ್ಪಿಸುವ ಕಾಣ್ಕೆಯ
ಬೇಡವೆನ್ನದೆ ಕೊಂಡು ನನ್ನನು ಧನ್ಯನೆಂದೆನಿಸು ॥ ೨೪ ॥

ಎನುತ ಬೇಡುವ ಗಂದರನ ನುಡಿ
ಗನುಮತಿಸಿ ನರ್ಮದೆಯ ನಿರ್ಮಳ
ವೆನಿಪ ತೀರ್ಥವನಾಚಮಿಸಿ ಬಡಗಣ ಮೊಗದೆ ನಿಂದು ।
ಮನುಜಪತಿಸುತನಾಪ್ರಿಯಂವದ
ನನುವಿನಿಂದುಪದೇಶಿಸಿದ ಭೂ
ವಿನುತಮಂತ್ರವನಾಂತುಕೊಂಡನು ಶುದ್ಧಚಿತ್ತದಲಿ ॥ ೨೫ ॥

ಇಂತು ದೈವನಿಯೋಗದಿಂ ಕೆಳೆ
ಯಾಂತರವದಿರು ಗಂದರನು ಬಲು
ಸಂತಸದಿ ತೆರಳಿದನು ಬಳಿಕಾ ಚೈತ್ರರಥದೆಡೆಗೆ ॥
ಮುಂತೆ ತೆರಳಿದನಿತ್ತ ರಘುಭೂ
ಕಾಂತನಣುಗನು ಭೋಜಭೂಮೀ
ಕಾಂತಪಾಲಿತಮಹಿತಮಂಜುಳಮಗಧಮಂಡಲಕೆ ॥ ೨೬ ॥

ಊರ ಸನಿಯವನಜನೃಪಾಲನು
ಸಾರಿವಂದುದನರಿದು ಮನದೊಳು
ಮೀರಿದಾನಂದದೊಳು ಮಗಧಾವನಿಪನಿದಿರ್ವಂದ ॥
ಭೂರಿಕಲೆಗಳನಖಿಳದಶೆಯೊಳು
ಬೀರುವಾಚಂದ್ರಮನನೀಕ್ಷಿಸಿ
ಮೀರಿ ತೆರೆಮಸಗುವ ಮಹಾರ್ಣವದೊಂದು ಬೆಡಗಿನಲಿ ॥ ೨೭ ॥

ಬಂದು ನೆಲವಿಂದಜನ ಮುಂಗಡೆ
ನಿಂದು ಮನ್ನಣೆಗೈದು ತಾನೇ
ಮುಂದೆ ನಡೆಯುತೆ ರಾಜಧಾನಿಗೆ ನೃಪನ ಕರೆದುಯ್ದು ।
ಹಿಂದೆ ಪರುಠವಿಸಿರ್ದ ಮಂಜುಳ
ಮಂದಿರಕೆ ನಡೆತಂದನಲ್ಲಿಯು
ಮಂದಿಯುಜನೇಂ ರಾಜನೆನುತ ವಿಭಾವಿಸುವ ತೆರದಿ ॥ ೨೮ ॥

ಬರವ ಕಂಡರಮನೆಯ ಮುಂಗಡೆ
ನೆರೆದ ಪುರುಷರು ಕರವ ಮುಗಿದರು
ನರಪನಾನೆಯನಿಳಿದು ಮಂಗಳಕಳಶಯುಗಳದಲಿ ।
ಮೆರೆವ ಮೂಡಣ ಬಾಗಿಲಲಿ ಮಂ
ದಿರವ ಹೊಕ್ಕನು ಬಾಲ್ಯವೋಡಲು
ಹರಯದಲಿ ತನುವಿನಲಿ ಮದನನು ನೆಲಸುವಂದದಲಿ ॥ ೨೯ ॥

ವರಿಸಲೆಂದೈತಂದ ಪಲಪಲ
ರರಸುಮಕ್ಕಳೊಳಾವನನು ಪೂ
ಸರವ ಕೊರಲೊಳಗಿಳುಹಿ ಪೊರೆವಳೊ ತರುಣಿಯೆಂದೆನುತ ।
ಮರುಗುವವಃನೃಪನಲ್ಲಿ ಕೋಪದಿ
ಹುರುಡಿಸುತ ಮೆಯ್ಮರಸಿ ನಿದ್ರಾ
ತರುಣಿ ನಿಡುಪ್ರೊತ್ತಾಗೆ ನಯನವನೊಯ್ಯನಪ್ಪಿದಳು ॥ ೩೦ ॥

ಕಿವಿಯ ಪಚ್ಚವು ಬಿಲಿವ ಭುಜದೊಳ
ಗವುಕುತಿರೆ ಮೆಲ್ವೊದೆಕೆ ಮೆಯ್ವೊಳ
ಗವಿದ ಗಂದದ ತಿಗುರನಳಸಿರೆ ನಿದ್ದಿಸುವ ನೃಪನ ॥
ಕಿವಿಯೊಳಗೆ ಸವಿಸೂಸುವಂದದಿ
ಸವಯಸದ ಸೂತಜರು ಸವಿಯು
ಪ್ಪವಡವಾಡನು ಪಾಡಿದರು ಮುನ್ನೇಸರಿನೊಳಾಗ ॥ ೩೧ ॥

ಇರುಳು ಕಳೆದುದು ದೇವ ಸಜ್ಜೆಯು
ತೊರೆದು ನೀನುಪ್ಪವಡಿಸವನೀ
ಭರವನಂಬುಜಭವನು ನಿಮ್ಮಿಬ್ಬರೊಳು ಹಂಚಿದನು ॥
ಸರಿಹಸುಗೆಯಲಿ ನಿನ್ನ ಗುರುವಾ
ಸೆರಗಿನಲಿ ಧರಿಸಿದನು ನೀನೀ
ಸೆರಗಿನೊಳು ಹೆಗಲಿತ್ತು ತಾಳುವುದುಳಿದ ಭಾರವನು ॥ ೩೦ ॥

ನಿದ್ದೆಯೊಳು ಮೈಮರೆದು ನೀನಿರೆ
ಹೊದ್ದಿದಗಲಿಕೆಯಿಂದ ಸಿರಿ ಮುನಿ
ಸೆದ್ದು ನಿಶೆಯೊಳಗಾವನನು ನೋಡುತ್ತೆ ಪೋದಳಲ ॥
ತಿದ್ದುತಿರ್ದಳೊ ಚಂದ್ರನವನಿದೆ
ಹೊದ್ದಿ ಪಡುವಲನಲ್ಲಿ ಮೊಬ್ಬಿನೊ
ಳದ್ದಿ ಬೀಳ್ಕೊಡುತಿಹನು ನಿನ್ನಯ ಮೊಗದ ಮೈಸಿರಿಯ ॥ ೩೧ ॥

ಎರಡು ವಸ್ತುಗಳೊಂದೆ ಸಮಯದೊ
ಳರಳಿ ಕಣ್ಗೆಸೆದೆನಿಸಿಯೋರೊಂ
ದರೊಳು ಸಮತೆಯನಾಂತು ಕೈಸೆರೆಗೊಳಲಿ ಪೊಸಸಿರಿಯ ॥
ಕಿರುನಗೆಯು ಸಿರಿವೆರೆದ ನಿನ್ನಯ
ತರಳತಾರಕವೆನಿಪ ಲೋಚನ
ಸರಸಿಜಮುಮಮರಾಭ್ರಮರಮುದರದಿ ಚರಿಪ ಸರಸಿಜಮುಂ ॥ ೩೨ ॥

ಅರಸ ನಿನ್ನಯ ಸುಯ್ಯ ಸಾಜದ
ಪರಿಮಳವನನ್ಯರ ಗುಣಂಗಳ
ನೆರವಿನೊಳು ಕೈಕೊಳಲು ಬಯಸಿದ ತೆರದಿ ತಂಗಾಳಿ ॥
ಮರಗಳೊಳು ತೊಟ್ಟುಡಿದ ಹೂಗಳ
ಹೊರಳಗಳನಪ್ಪುವುದು ಮುಂಬಗ
ಲರುಣಕಿರಣದೊಳಲರ್ದ ತಾವರೆಗಳನು ತಳ್ಕೈಪುದು ॥ ೩೩ ॥

ಕೆಂದಳಿರ ದೊಂದುಳಿಯ ಮಾಣಿಕ
ದಂದದೆಳಗೆಂಪಾಂತ ಪುಟದೊಳು
ಸಂದು ಮುತ್ತಿನ ತತ್ತಿಯೆನಿಸುವ ಮಂಜಿನುರುಳಿಗಳು ।
ಬಂದಿವಿಡಿರ್ಪವು ಬಗೆಯನುದಿಸುವ
ಮಂದಹಸನದಿ ಚೆಂದುಟಿಯೊಳಿರ
ಪೊಂದಿ ಸುಂದರಮಾದ ನಿನ್ನಯ ದಂತಕಾಂತಿವೊಲು ॥ ೩೬ ॥

ತರಣಿಯಡಿಯಿಡಲೊಡರಿಸದ ಮು
ನ್ನರುಣನೈತಂದಂಬರದೊಳಡಿ
ಕಿರಿದ ಕತ್ತಲೆಯೆಲ್ಲವನು ಕೊತ್ತಿದನು ನಿಮಿಷದಲಿ ॥
ಅರಿವಿಮರ್ದನ ನೀನು ಸಮರದ
ಹರಿಬದೊಳು ಮುಂಗಡೆಯೊಳೈದುತೆ
ಗುರುಗೆ ಪಗೆಯನು ಕೊಲ್ವ ಪಾಡನು ಮಾಣಿಸುವ ತೆರದಿ ॥ ೩೭ ॥

ಬೊಂಕುತೆರಡುಂ ಪಕ್ಕಗಳನಿದೆ
ತೊಂಕಡನು ನೊಂಕುತ್ತೆ ಕುಕಿಲುವ
ಸಂಕಲೆಯು ಸರಪಳಿಯು ಸೆಳೆಯುತಲೆದ್ದುವಾನೆಗಳು ॥
ಪಂಕಜಾಪ್ತನ ಕುಂಕುಮಾಂಶುವ
ಸೋಂಕಿನೊಳು ಸೊಗಸಾಗೆ ದಂತಗ
ಳಂಕುರಂಗಳು ಗೈರಿಕದ ಗಿರಿತಟವನೊಡೆದಂತೆ ॥ ೩೮ ॥

ಓಸರಿಸಿದುವು ನಿದ್ದೆಯನು ಪಟ
ವಾಸದೆಡೆಯೊಳು ಬಿಗಿದು ಕಟ್ಟಿದ
ಭಾಸುರವನಾಯುಜದ ತುಂಗತುರಂಗಸಂಘಗಳು ॥
ಸೂಸುಸುಯ್ಲಿನ ಬಾಷ್ಪಭರದೊಳು
ಮಾಸಿಸುತ ಮುಂಗಡೆಯೊಳುಣಲನೆ
ರಾಸಿಯೊಟ್ಟಿದ ಸಾರಸೈಂಧವಶಕಲಸಂಕುಲವ ॥ ೩೯ ॥

ಕಂದಿ ಸುಕ್ಕಿರೆ ಕುಸುಮಮೆಡೆಯೆಡೆ
ಸಂದು ಸವನಿಸಿತರಲ ಸರದೊಳ
ಗಂಧಗೆಟ್ಟುಡುಗಿದುವು ಸೊಡರಿನ ಕಿರಣಲಹರಿಗಳು ॥
ಮುಂದೆ ಪಾಡುವ ಬಣ್ಣವಾಡಿನ
ಬಂದವನು ತಾನೊಡನೆ ಸವಿಯುಲಿ
ಯಿಂದಮಿದೆ ಪಂಜರದ ಪಂಡಿತಪಕ್ಕಿ ಪಾಡುವುದು ॥ ೪೦ ॥

ಎಂದು ಸವಿನುಡಿಯಿಂದ ಪಾಡುವ
ವಂದಿಪುತ್ರರ ಹಾಡು ಮೆಲ್ಲನೆ
ಬಂದು ಕಿವಿಯನು ಜಕ್ಕುಲಿಸಲುಪ್ಪವಡಿಸಿದನವನು ।
ಸಂದಣಿಸಿದಂಚೆಗಳ ಸವಿಯುಲಿ
ಯಿಂದ ಗಂಗೆಯ ಮಣಲ ಮೆಲ್ವಾ
ಸಿಂದಮುಪ್ಪವಡಿಸುವ ಮಂಜುಳ ಸುಪ್ರತೀಕವೆನೆ ॥ ೪೧ ॥

ಬಳಿಕ ಶಾಸ್ತ್ರದ ಹೇಳಿಕೆಯ ಕ
ಟ್ಟಳೆಯ ದಿನಮುಖದುಚಿತವಿಧಿಗಳ
ಸಲಿಸಿ ಪೊಸಪಸವನದ ಪಂಡಿತರಿಟ್ಟ ಸಿಂಗರದಿ ॥
ಬೆಳಗಿ ಮಂಗಳಭೂಷಣಗಳೊಳು
ತೊಳಗಿ ಹೊಕ್ಕನು ರಾಜ ಪುತ್ರರ
ಬಳಗದಿಂ ಬೆಡಗಾದ ಮದುವೆಯ ಮಹಿತಮಂಟಪವ ॥ ೪೨ ॥

ಅಲ್ಲಿ ಸಾಲ್ಗೊಳಿಸಿರ್ದ ಮಂಚಗ
ಳಲ್ಲಿ ಚಿತ್ತರಿಸಿದ ಸುಖಾಸನ
ದಲ್ಲಿ ಮಂಡಿಸಿ ಪುಷ್ಪಕದೊಳೆಸೆವಮರರಂದವನು ॥
ಚೆಲ್ಲ ಬಡಿದೋಡಿಸುವ ಸೊಬಗಿನ
ಭುಲ್ಲವಣೆಯಲಿ ಮೆರೆವ ಧರಣೀ
ವಲ್ಲಭರ ಹಂತಿಯನು ನೋಡಿದನಜನೃಪಾಲಕನು ॥ ೪೩ ॥

ಪುರುಷಭಿಕ್ಷವ ಬೇಡಿದೈಸರ
ನರಸಿಯುಳಲಿಗೆ ಮರುಗಿ ಗಿರಿಶನೆ
ಕರುಣಿಸಿದನೋ ಮತ್ತೆ ಮದನಂಗೊಡಲನೆಂಬಂತೆ ॥
ಮೆರೆವ ಕಮನೀಯಾಂಗದಜ ನೃಪ
ವರನ ಪ್ರಗಿಲೊಳಗೆರಸುವಕ್ಕಳು
ತೊರೆದರೊರ್ವೊರ್ದಲಿಂದುಮತಿಯನು ವರಿಸುವಾಸೆಯನು ॥ ೪೪ ॥

ಬಳಿಕಮಜನಾಭೋಜಭೂಪತಿ
ಯೊಲಿದು ತೋರಿದ ರತ್ನಮಂಚವ
ತಳವನರ್ಡನು ಕನಕಸೋಪಾನಗಳ ಮಾರ್ಗದಲಿ ॥
ಶಿಲೆಗಳೊಳಗಡಿಯಿಡುತ ತುಂಗಾ
ಚಲದ ಶಿಖರಸ್ಥಳಿಗೆ ಮೆಲ್ಲನೆ
ತಳರ್ವ ಕಂಠೀರವಕಿಶೋರದ ನಡೆಯ ಬೆಡಗಿನಲಿ ॥ ೪೫ ॥

ಪರಿಪರಿಯ ಬಣ್ಣಗಳ ಬೆಡಗಿನ
ಸಿರಿಯ ಮೆಲ್ವಾಸುಗಳ ಕಾಂತಿಯ
ಹರಹುಗಳ ಮಂಚದೊಳು ಮಂಡಿಸಿದಜನೃಪಾಲಕನು ॥
ತೆರೆದ ಸಾಸಿರಗಣ್ಣ ಹೀಲಿಯ
ಬೆರಕೆವಣ್ಣದ ನುಣ್ಗದಿರ ಸಿಂ
ಗರದ ನವಿಲಿನ ಬೆನ್ನನೇರಿದ ಕಂದನವೊಲೆಸೆದ ॥ ೪೬ ॥

ನಿರುಕಿಸುವೊಡರಿದೆಂಬ ಹೊಳಹನು
ಸೆರೆವಿಡಿದ ಸಿರಿಮಡದಿ ಪಲಸಾ
ಸಿರದ ಲೆಕ್ಕದಿ ತಾನೆ ತನ್ನನು ಹಸುಗೆಗೈದಲ್ಲಿ ॥
ನೆರೆದ ನರಪತಿಸುತರ ಮಧ್ಯದಿ
ಮಿರಮಿರನೆ ಮಿರುಗಿದಳು ಮುಗಿಲಿನ
ನೆರವಿಯೊಳು ಮಿರಮಿರನೆ ಮಿಂಚುವ ಮಿಂಚಿನಂದದಲಿ ॥ ೪೭ ॥

ತುಂಗಪೀಠದೊಳೊಪ್ಪಿ ಪಸದನ
ಸಿಂಗರದೊಳೆಸೆವರಸುಮಕ್ಕಳ
ಪಂಗಡದ ಮಧ್ಯದೊಳಗಜನೃಪನೊರ್ವನೇ ಜನದ ||
ಕಂಗೆವಂದನು ಕಾಂತಿಲಹರಿಯು
ಸಂಗದಲಿ ಕಲ್ಪಾವನೀಜದ
ಜಂಗುಳಿಯ ಮಧ್ಯದಲಿ ಮಿರುಗುವ ಪಾರಿಜಾತವೆನೆ ||೪೮||

ಕುಸುಮಮುಕುಲದಿಂ ರಂಜಿಸುವ ತರು
ವಿಸರವನು ಬಿಸುಟಳಿಗಳೊರ್ಮೆಯೆ
ಮಸಗಿ ಮದಜಲವುಗುವ ಕಾಡಾನೆಯ ಕಪೋಲದಲಿ ||
ಮುಸುರುವಂದದಿ ಬಿಸುಟು ನೃಪಸುತ
ವಿಸರವನು ಜನನಯನಸಂತತಿ
ಮುಸುರಿ ಮುತ್ತಿತು ರಘುನೃಪಾಲಕುಮಾರನಂಗದಲಿ ||೪೯||

ಬಳಿಕಲಲ್ಲಿಯ ನೃಪರ ವಂಶಾ
ವಳಿಯನರಿದಾವಂದಿಪುತ್ರರ
ಬಳಗ ಹೊಗಳಿತು ಸೋಮಸೂರ್ಯಾನ್ವಯದ ರಾಜರನು ||
ಬಳಿಕಲಗರುವ ಧೂಪಧೂಮದ
ಬಳಗಮೊಯ್ಯನೆ ಹರಹಿ ನೀಡಿದ
ಹಳವಿಗೆಯ ತಲೆಗಳನು ದಾಂಟಿತು ಹೊಮ್ಮಿ ಹೊಡಕರಿಸಿ ||೫೦||

ಭೋರೆನುತಲಬ್ಬರಿಪ ಶಂಖದ
ಚಾರುನಿನದದೊಳೊಂದಿ ದಶದಿ
ಗ್ವಾರವನು ತೀವಿದುದು ಮಂಗಳವಾದ್ಯದಬ್ಬರಣೆ ||
ಊರ ಸುತ್ತಣ ತೋಂಟದೊಳು ಮದ
ಮೀರಿ ಸುಳಿವ ಮಯೂರಯೂಥಕೆ
ಚಾರುನರ್ತನಲೀಲೆಗಳ ಕೈಕೊಳಿಸಿ ಕೊನರಿಸುತ ||೫೧||

ಮಂಗಳಾನಕ ಮೊಳಗುತಿರೆ ಹೊಸ
ಹೊಂಗೆಲಸದಂದಣದಿ ಮದುವೆಯ
ಸಿಂಗರದೊಳೆಸೆವಿಂದುಮತಿ ಮಂಡಿಸುತ ಪೊರಮಟ್ಟು ||
ಅಂಗನೆಯರೊಡವರಲು ಮದುವೆಯ
ರಂಗದೆಡೆಯನು ಹೊಕ್ಕು ಮಂಚದ
ಸಿಂಗರದ ಕೇರಿಯೊಳು ವರನನು ವರಿಸಲೈದಿದಳು ||೫೨||

ಸರಸಿಜಾಸನಸೃಷ್ಟಿವಿದ್ಯಾ
ಪರಿಣತಿಯ ಪೆಣ್ಬರಿಜುವಡೆದಂ
ತಿರೆ ವಿರಾಜಿಸುವಿಂದುಮತಿಯ ಶರೀರವಲ್ಲಿಯಲಿ ||
ತುರುಗಿ ಕವಿದುವು ನೇತ್ರಗಳು ಸಾ
ಸಿರದ ಲೆಕ್ಕದಿ ರಾಜಪುತ್ರರು
ತೊರೆದ ಹೃದಯದ ಬರಿಯಮೆಯ್ಯಿಂದಿರ್ದರಾಸನದಿ ||೫೩||

ಲಲನೆಯನು ಕಂಡೊಡನೆ ಭೂಮಿಪ
ತಿಲಕರೆದೆಯೊಳು ಮೊಳೆತು ಮೆಯ್ವಡೆ
ದೊಲವೆ ಮುಂದಟ್ಟುವುದೊ ಕಾಂತೆಗೆ ದೂತಿಯರನೆನಲು ||
ಬಲಿತುವೊಡನೆ ವಿಲಾಸವಿಭ್ರಮ
ಲಲಿತಚೇಷ್ಟೆಗಳವನಿರುಹಸಂ
ಕುಲದೊಳೊಯ್ಯನೆ ತಲೆಯನೆತ್ತುವ ಕಿಸಲಯದ ತೆರದಿ ||೫೪||

ಅರಸುಗುವರನದೊರ್ವನೆರಡುಂ
ಕರದಿ ನಾಳವ ಮುಚ್ಚಿ ಪಿಡಿದಂ
ಬುರಹದಳದಿಂದಟ್ಟಿ ಸೋವುತೆ ತೀವುವಳಗಳನು ||
ಸುರಿವ ಬಂಡಿನ ದೂಳಿ ಪೊಡೆಯೊಳು
ತುರುಗಿ ಪರಿವೇಷವನು ಬಿಗಿದಂ
ತಿರೆ ವಿಲಾಸದಿ ತಿರುಹುತಿರ್ದನು ತಾವರೆಯ ಮರಲ ||೫೫||

ಇರೆದದೊರ್ವವಿಲಾಸಿ ಭುಜದಿಂ
ದುರುಳ್ದು ಮಂಜುಳರತ್ನಕಾಂತಿ
ಚ್ಛುರಿತಹೇಮಾಂಗದದ ತಲೆಯೊಳು ತೊಡರಿ ಕೀಲಿಸಿದ ||
ತರಲಮುಕ್ತಾಲಂಬಸರವನು
ಬೆರಲ ತುದಿಯಿಂದೇರೆ ನೂಂಕುತ
ಕೊರಲ ಕೊಂಕಿನ ಸೊಬಗಿನಲಿ ಸಾವಗಿಸುತೆಸೆದಿರ್ದ ||೫೬||

ಬಂದಿನಿಸು ಕಣ್ಗಳನು ಪಿಂದೆಗೆ
ದೊಂದಿನಿಸು ಕೊಂಕಿಸಿದ ಕಾಲ್ಬೆರ
ಲಿಂದ ತುಳ್ಕುವ ಕೇಸುಗುರ ಕೆಂಬೆಳಗು ಪೀಠದಲಿ ||
ಬಂದಿನಿಸು ಕೊಂಕಾಗಿ ಕವಿದಿರೆ
ಕೆಂದಳಿರನಣ್ಕಿಸುವ ಕುಡುವೆರ
ಲಿಂದ ವಿಲಿಖಿಸುತಿರ್ದನೊರ್ವನು ವಿಷ್ಟರಾಗ್ರದಲಿ ||೫೭||

ವಿಸಾರಿ ನಿಮಿರ್ದಿರೆ ಮುಯ್ವು ಪೀಠದೊ
ಳೂರಿ ತನ್ನಯ ವಾಮಭುಜವನು
ಹಾರ ತೊನೆಯೆ ಶರೀರವನು ನಸುಮುರಿದು ವಾಮದಲಿ ||
ಚಾರುಪೀಠದೊಳಿರ್ದ ರಾಜಕು
ಮಾರನೊಳು ಸಂಭಾಷಣಾವ್ಯಾ
ಪಾರಪರನಾಗಿರ್ದನೊರ್ವ ನರೇಂದ್ರನಾತ್ಮಜನು ||೫೮||

ಪದಪುಗಾತಿಯ ಪಸದನದ ಬಿನ
ದದೊಳು ಕಿವಿದೊಡವಾಗುವಾಸಂ
ಪದಕೆ ನೋಂತೆಳಗೇದಗೆಯ ಪೂಂದಳವನುಗುರಿನಲಿ |
ಸುದತಿಯರ ಮೊಲೆಗೊಡಲ ನೊಲವಿನ
ಪುದುವಿನೊಳು ಪೀಳ್ವಂದದಲಿ ಸಿಂ
ಳದನದೊರ್ವ ನೃಪಾಲಪುತ್ರನು ಬಲಿದ ಮೋಹದಲಿ ||೫೯||

ಕೋಕನದದೆಳಗೆಂಪುವಣ್ಣವ
ನೋಕರಿಸಿ ರೇಖಾಧ್ವಜಂಗಳ
ಶ್ರೀಕರದ ಕುರುಹಾಂತ ತಳದೊಳು ರನ್ನದುಂಗುರದಿ ॥
ನೂಕಿ ನೆಗೆತಹ ಬೆರಳಕೆವೆಳಗಿನ
ಸೋಕಿನಲಿ ಸೊಬಗಾಂತ ದಾಳವ
ನಾಕಿ ಚಿಮ್ಮುವ ಲೀಲೆಯೊಳು ಮತ್ತೊರ್ವನೊಪ್ಪಿದನು ॥೬೦॥

ಓರೆವೋಗದೆ ರನ್ನಮಗುಡವು
ನೇರಿತಾಗಿಯೆ ನೆಲಸಿ ನಿಂದೊಡ
ಮೋರೆವೋಯ್ತೆಂದೆನುತದೊರ್ವನು ರನ್ನದುಂಗುರದ ॥
ಚಾರುತರಮಣಿಗೆಣದ ಕಾಂತಿಯ
ಪೂರವಂಗುಲಿಯಿರುಬಿನಲಿ ಕೈ
ಮೀರೆ ಮಿರುಗುವ ಕರವನರ್ಪಿಸಿದನು ಕಿರೀಟದಲಿ ॥೬೧॥

ಇಂತು ನರಪತಿಸುತರು ತಂತ
ಮ್ಮಂತರಂಗವನರುಹುತಿರೆ ನೃಪ
ಸಂತತಿಯ ಚರಿತೆಗಳನೆಲ್ಲವನರಿದ ಪಡಿಯರಿತಿ ॥
ನಮುಂತೆ ಮಗಧೇಶ್ವರನ ಬಳಿಗಾ
ಕಾಂತೆಯನು ಕೈಗೊಟ್ಟು ಕರೆದು
ಯ್ದಿಂತು ಬಿನ್ನವಿಸಿದಳು ಬಿನ್ನಣವಾತಿನೆಸಕದಲಿ ॥೬೨॥

ಮರೆಹುಗುವ ಬಡವರಿಗೆ ತಾನೇ
ಶರಣನೆನಿಸುವಗಾಧಸತ್ತ್ವದ
ಗರುವನೀತನು ಮಗಧನಾಥನು ಮಂದಿಯನು ಹೊರೆವ ॥
ಬಿರುದಿನಾತನು ವೈರಿವರ್ಗವ
ನುರುಹಿ ಸುಟ್ಟುದರಿಂದ ಪಡೆದನು
ಪುರುಳನೊಳಕೊಂಡಾಪರಂತಪನೆಂಬ ನಾಮವನು ॥೬೩॥

ಇರಲಿ ಸಾಸಿರಲಕ್ಕದಲಿ ಭೂ
ವರವೆಸರನಾಂತವರು ಧರಣಿಗೆ
ದೊರೆದುದಿವನಿಂದಲ್ತೆ ರಾಜನ್ವತಿಯೆನಿಪ ಪೆಸರು ॥
ಗರಗಳುಂ ತಾರೆಗಳುಮಿಡಿದಂ
ಬರವ ತುಂಬಿದೊಡೇನೊ ಚಂದ್ರನ
ಕಿರಣವಲ್ಲವೆ ರಾತ್ರಿಯನು ಬೆಳ್ವಕ್ಕವೆನಿಸುವುದು ॥೬೪॥

ಇವನು ದಿನದಿನವೆಸಗುವಧ್ವರ
ನಿವಹದೊಳಗರ್ಪಿಸುವ ಹವಿಯನು
ಸವಿಯಲಾಸುರರರಸನನು ಕರೆತರಿಸಿ ನೆಲೆನಿಲಿಸಿ ॥
ದೊರೆಕೊಳಿಸುವನು ಶಚಿಗೆ ಶಿವೆಂ
ಡರಕಪೋಲದ ಸಿಂಗರವನಾ
ಸುರತರುವಿನರಲುಗಳ ವಿರಹದ ಕುರುಳ ಕೂಟದಲಿ ॥೬೫॥

ಏಣಲೋಚನೆಯಿವನ ಪಟ್ಟದ
ರಾಣಿಯುಪ್ರೌಢಿವಂಗೆ ನಿನ್ನೀ
ಪಾಣಿಪಲ್ಲವವನು ಸಮರ್ಪಿಸಿ ಕುಸುಮಪುರವರದ ॥
ಶ್ರೇಣಿಯುಪ್ಪರಿಕೆಯ ಗವಾಕ್ಷದ
ಜಾಣೆಯರ ಕಣ್ಗಳಿಗೆ ನೀಂ ಕ
ಲ್ಯಾಣವನು ಕೈಕೊಳಿಸಿ ಕೂಡಿಸು ಸಫಲತೆಯ ಸಿರಿಯ ॥೬೬॥

ಎಂದೆನುತ ಪಡಿಯರಿತಿ ನುಡಿದೊಡ
ನಿಂದುಮತಿ ನೃಪತಿಯನು ಕಡೆಗ
ಣ್ಣಿಂದ ನೋಡುತ ಕೊರಲ ನವ್ಯಮಧೂಕಮಾಲಿಕೆಯ ॥
ಬಂದಿನಿಸು ತೊನೆಯಿಸುತ ಭಾವದೊ
ಳೊಂದುಮೆರೆಯುದ ಮೌನಮುದ್ರೆಯ
ವಂದನೆಯನೋಲಗಿಸಿ ಮುಂದಕೆ ಗುಜ್ಜುಮೆಟ್ಟಿದಳು ॥೬೭॥

ಮಡದಿಯಾಪರಿ ನಡೆಯೆ ಕಂಬಿಯ
ಪಡಿಯರಿತಿ ನಡೆತಂದು ಕಾಂತೆಯ
ನೊಡನೆ ಕರೆದೈದಿದಳು ನೃಪನೆಡೆಯಿಂದ ನೃಪನೆಡೆಗೆ ॥
ಜಡರುಹದ ಬಳಯಿಂದ ಜಡರುಹ
ದೆಡೆಗೆ ಮಾನಸರಾಜಹಂಸಿಯ
ನೊಡನೆ ಕೊಂಡುಯ್ವನಿಲಜನಿತತರಂಗಮಾಲೆವೊಲು ॥೧೮॥

ತಂಗಿ ನೋಡೀತುಂಗಬಾಹುವ
ನಂಗನೃಪನಿವನಂಗವಟ್ಟದ
ಭಂಗಿಗಮರಾಂಗನೆಯರೇ ಕಣ್ಸೋತು ಕಾಡಿದರು ॥
ಅಂಗವರಿದವರಿಂದ ತುಂಗ ಮ
ತಂಗಜಂಗಳನೊಲಿಸಬಲ್ಲನಿ
ವಂಗೆ ಸುರಪುಂಗವನ ಸಂಪದವಿಲ್ಲಿ ಸಲ್ಲುವುದು ॥೧೯॥

ಇವನು ವೈರಿನೃಪಾಲವೀರರ
ಯುವತಿಯರ ಕುಚಕುಂಭದೆಡೆಯೊಳ
ಗವಿರತಂ ಕವಿತಂದು ಸುರಿವವರಂಬಕಾಂಬುಗಳ ॥
ಪ್ಲವದೊಳೇ ಸವೆನಿಸಿದನೊಲವಿಂ
ಪ್ರವಿಮಳಾತುಳಮೌಕ್ತಿಕಂಗಳ
ನಿವಹಗಳ ನೂಲಿಂದ ಕೋಯದ ನವ್ಯಮಾಲೆಗಳ ॥೨೦॥

ಬಂದು ತಾಣದೊಳೂರ್ಮಿಯುಂ ತಾ
ಮೊಂದುಮೆರೆದಿರರೆಂಬ ಮಾತಿಗೆ
ಸಂದ ಸರಸತಿ ಸಿರಿಗಳವನೊಳಗೊಂದುಮೆರೆದಿಹರು ॥
ಸಂದ ಕಾಂತಿಯೊಳೊಂದಿ ಪುಸಿಯೊಳ
ಗೊಂದದೊಳ್ನುಡಿವಡೆದ ನೀನೇ
ಸುಂದರೀಮಣಿ ತಕ್ಕಳವರೊಡನೊಂದುಗೂಡುವೊಡೆ ॥೨೧॥

ಎಂದ ನುಡಿಯನು ಕೇಳಿ ನೃಪಸುತ
ನಿಂದ ನಯನವ ಸೆಳೆದು ಮೆಲ್ಲನೆ
ಮುಂದೆ ನಡೆಯೆಂದಾಸುನಂದೆಗೆ ಬೆಸಸಿದಳು ಕೂಡೆ ॥
ಸುಂದರನು ತಾನಲ್ಲದಿಲ್ಲವ
ನಂದವರಿದವಳಲ್ಲದಿಲ್ಲವ
ಳೆಂದೊಡೇಂ ಮೆಚ್ಚಿದಳೆ ಲೋಕವೆ ಭಿನ್ನರುಚಿಯಲ್ತೆ ॥೨೨॥

ಬಳಿಕಲಾ ಪ್ರತಿಹಾರಿ ತೋರಿದ
ಳೆಳವಿಗೆಳದದಟಿಂದ ಶಾತ್ರವ
ಕುಳಕೆ ದುಸ್ಸಹನಾಗಿ ತನ್ನನು ನೋಡುವರ ಕಣ್ಗೆ ॥
ಕುಳಿರ್ವ ಕಪ್ಪುರವುಡಿಯನೊಪ್ಪಿಸು
ವಿಳೆಯರಸನನು ಕೆಳೆಯ ಬಳಗದಿ
ತಳತಳಿಸಿ ಮೆಯ್ವೆಡೆವ ತಿಂಗಳನೆಳಸಿ ತೋರ್ಪಂತೆ ॥೨೩॥

ಇವನವಂತೀಶ್ವರನು ನಿಡುದೋ
ಳವನು ಪೇರುರದವನು ತೆಳ್ನಡು
ವವನು ಮುಂಗಡೆ ಸಂಗಳಸುವನು ಕಣ್ಗೆ ಕೌತುಕವ ॥
ರವಿಯನಂದಾ ವಿಶ್ವಕರ್ಮನು
ಜವದೆ ತಿರುಗುವ ಸಾಣೆವಾಯೊಳು
ಸವೆಯೆ ಕೀಸುವ ಪದದೊಳುಂಡಯುಂಬಡೆದ ಪಾಂಗಿನಲಿ ॥೨೪॥

ವಿಜಯಯಾತ್ರೆಯೊಳೀತನುಗ್ರ
ಧ್ವಜಿನಿಯುಗ್ರದ ತುಂಗತುರಗ
ವ್ರಜದ ಖರಖುರಜಾತಘಾತದೊಳೆಗೆದು ಮಿಗೆ ನೆಗೆದ ॥
ರಜದ ರಜನಿಯೊಳಸ್ತಮಯವನು
ಭಜಿಸುವುವು ಸಾಮಂತಭೂಮಿಪ
ಭುಜರ ಮಣಿಮುಕುಟದೊಳು ಮಿರುಗುವ ರತ್ನರಶ್ಮಿಗಳು ॥೨೫॥

ಆಮಹಾಕಾಳದೊಳು ನಿಂದಾ
ಸೋಮಶೇಖರನಡಿಯ ಪಕ್ಕದ
ಸೀಮೆಯೊಳು ವಾಸಿಸುವ ಕತದಿಂದೀನೃಪಾಲಕನು ॥
ತಾಮಸದ ಕರ್ವಕ್ಕದೊಳಮಾ
ಸೋಮಕಿರಣದಿ ಮಿರುಗುವಿರುಳನು
ಕಾಮಿಸುತ ಸೇವಿಪನು ನಿಜಕಾಮಿನಿಯರೊಡವೆರೆದು ॥೨೬॥

ಈತನನು ಕೈಮಿಗುವ ಜವ್ವನ
ದಾತನನು ಕೈವಿಡಿದು ಶಿಪ್ರೆಯ
ಶೀತಳದ ತೆಳ್ದೆರೆಯ ತನಿಸೋಂಕಿನಲಿ ತಂಪಾಂತ ॥
ವಾತಪೋತದ ಲಲಿತವಲನಕೆ
ಸೋತು ಮೆಲ್ಲನೆ ತಲೆಯನೊಲೆವ ಕು
ಜಾತಕೋಟಿಯ ಬನದಿ ಬಿನದಿಪ ಬಯಕೆ ನಿನಗುಂಟೆ ॥೨೭॥

ಎಂದೆನುತ ಪಡಿಯರಿತಿ ನುಡಿದೊಡ
ಮಿಂದುಮತಿಯಾ ಬಂಧುಪದ್ಮಾ
ನಂದನನು ವಿಕ್ರಮವಿಶೋಷಿತಶತ್ರುಪಂಕನನು ॥
ಬಂದುವೊಡೆ ಬಗೆದಂದಳಲ್ಲರ
ವಿಂದಬಂಧುವಿನಲ್ಲಿ ಭಾವವ
ನೊಂದಿಸದೆ ಪಿಂದೆಗೆವ ಕೋಮಲಕುಮುದಿನಿಯ ತೆರದಿ ॥೨೮॥

ಜಡರುಹದ ಪ್ರೌಢೆಯೆಡೆಯ ಕಾಂತಿಯ
ಪಡೆದು ಮೆಲ್ಲೊಡಲಾಂತು ಸದ್ಗುಣ
ಕಡೆಯಿನಿಸಿ ಜಡಜಜನ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಕೌಶಲದ ಕಲೆಗೆ ॥
ತೊಡವೆನಿಸಿದಾ ಮಡದಿಯನು ಮುಂ
ಗಡೆಯೊಳೊಪ್ಪುವನೂಪಭೂಪನ
ಪಡಿವೊಗದೆ ನೆಲೆನಿಲಿಸಿ ನುಡಿದಳು ಪಡಿಯರಿತಿಯಿಂತು ॥೨೯॥

ಕದನದೆಡೆಯೊಳು ತೋಳಸಾಸಿರ |
ವುದಿಸಿದವೊಲರಿಗಳನು ಭಂಗಿಸಿ |
ಪದಪಿನಿಂ ಪದಿನೆಂಟು ಕುರುವದಿಯೂಪಗಳ ನಿಲಿಸಿ ‖
ಪುದುವೆನಿಸದಾ ರಾಜಶಬ್ದಕೆ |
ಪದವೆನಿಸುತವೆ ಕಾರ್ತವೀರ್ಯಾ |
ಭಿಧೆಯು ಯೋಗಿಯದೊರ್ವನೊಪ್ಪಿದನಲ್ತೆ ಪೂರ್ವದಲಿ ‖೮೦‖

ಜನಪನಾತನು ತನ್ನ ಮಂದಿಯು |
ಮನದೊಳಳಗಜ್ಜಗಳ ನೆಸಗುವ |
ನೆನಹು ಜನಿಸುವ ಸಮಯದೊಳು ಮುಳಸಾಂತು ನಿಜಕರದಿ ‖
ಧನುವ ಪಿಡಿದಿದಿರಿನೊಳು ಭೋಂಕನೆ |
ತನುವಡೆದು ನಿಂದವರ ಮನದೊಳು |
ಜನಿಸುವವಿನಯಗಳನು ದಂಡಿಸಿ ನಯವಕಲಿಸುವನು ‖೮೧‖

ಆವನ ಬಿಲ್ಲಿನ ಹೆದೆಯು ನೇಣಿನ |
ಜವಳಿಗಟ್ಟಿನ ಬಿಗುಹಿನಲಿ ಭುಜ |
ನಿವಹ ಬಿಗಿದಿರಲುಃಪೆನುತ ಸುಯ್ಯುತ್ತ ದಶಮುಖದಿ ‖
ಜವವಳಿದು ಸಂಕಲೆಯ ಸೆರೆಯೊಳು |
ನವೆದ ನಾಭುಜವೀರ್ಯಜಿತವಾ |
ಸವನು ಲಂಕೇಶ್ವರನು ಬಂಧವಕಳಚಿಬಿಡುವಿನೆಗ ‖೮೨‖

ಆತನನ್ವಯದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದ |
ನೀತನಾಗಮವೃದ್ಧಸೇವಾ |
ಖ್ಯಾತನೊಪ್ಪುವನಾಪ್ರತೀಪನ ನಿಪ್ಪಹೆಸರಿನಲಿ ‖
ಈತನಲೆ ಕರ್ಚಿದನು ಸಾಗರ |
ಜಾತೆಗಾಶ್ರಯದೋಷದಿಂ ಸಂ |
ಜಾತವಾದತಿ ತರಳೆಯೆಂಬಪವಾದ ಪಂಕವನು ‖೮೩‖

ಜ್ವಲನನಿವನನು ಕೊಳುಗುಳದ ಕಳ |
ನೊಳಗೆ ಕೆಳೆಯಂತೋಗಿಸಿ ಮಾ |
ರ್ಮಲೆವ ರಿಪುಗಳನುರುಪ್ರವನು ತಾನೆಂದೊಡೀ ನೃಪನು ‖
ಉಳಿದ ನೃಪರಿಗೆ ಕಾಳರಾತ್ರಿಯು |
ವೊಲು ವಿರಾಜಿಪ ಪರಶುರಾಮನ |
ತಳದ ಕೊಡಲಿಯು ಬಾಯನಂಬುಜದೆಸಳಗೊರೆಯೆಂಬ ‖೮೪‖

ತಂಗಿನಿಂ ಮಾಹಿಷ್ಮತೀನಗ |
ರಾಂಗನೆಯು ನವಕಾಂಚಿಯಂದದಿ |
ಕಂಗೊಳಿಪ ನರ್ಮದೆಯು ನಿರ್ಮಳಜಳದ ವೇಣಿಯನು ‖
ತುಂಗಹರ್ಮ್ಯಾಳಿಯೊಳು ನಿಂದು ಕ |
ಡಂಗಿ ನೋಡುವ ಬಯಕೆ ಪಡೆದೊಡೆ |
ತುಂಗ ಭುಜನುತ್ಸಂಗದೊಳು ಸಿರಿಯಾಗಿ ಕಂಗೊಳಿಸು ‖೮೫‖

ಗಾಡಿಕಾತಿಯು ನಯನಕಾತನ |
ಗಾಡಿ ಸವಿಯನು ಸೂಸಿದೊಡವೊಡ |
ಗೂಡಿಸಿದುದಿಲ್ಲವಳ ಹೃದಯದಿ ವರಿಸುವಾಸೆಯನು ‖
ಮೂಡಿದಾ ಶರದದೊಳು ಮುಗಿಲುಗ ‖
ಳೋಡಿ ನಿರ್ಮಲವಾದ ನಭದೊಳು |
ಗಾಡಿವಡೆದೆಸೆವಿಂದು ನಳಿನಿಗೆ ರುಚಿಸದಂದದಲಿ ‖೮೬‖

ಸಾರಿದಳು ಪಡಿಯರಿತಿಯುಮರೀ |
ವಾರ ಕೀರ್ತಿತಕೀರ್ತಿಯೆನಿಸಿದ |
ಶೂರಸೇನಾಧೀಶನಪ್ಪ ಸುಷೇಣ ನೃಪನೆಡೆಗೆ ‖
ತೋರಿದಳು ಬಣ್ಣಿಸಿದಳವಳಾ |
ಚಾರಪೂತೋಭಯ ಕುಲಂಗಳ |
ಚಾರುಮಣಿಮಯದೀಪನೆನಿಸುವ ತನ್ನೃಪಾಲನನು ‖೮೭‖

ನೀಪವಂಶದೊಳುದಿಸಿದವನೀ ।
ಭೂಪನೀತನ ಯಜ್ಞಧೂಮದ ।
ಧೂಪದಲಿ ಪರಿಮಳಿತವಾದುವು ದೆಸೆಗಳೀತನಲಿ ॥
ಕಾಪುಗೊಂಡು ಗುಣಂಗಳುಳಿದುವು ।
ರೂಪಿಸುವ ನಿಜವೈರವನು ತವೆ ।
ತಾಪಸರ ಬಳಿಯೊಳಗೆ ಪಗೆಯುಗುವಂತೆ ಸತ್ತ್ವಗಳು ॥೮೮॥

ಈತನವಯುವಕಾಂತಿ ನೇತ್ರ ।
ಪ್ರೀತಿಯನು ಕೈಕೊಳಿಸಿ ತೊಳಗುವ ।
ಶೀತಕಿರಣನ ಕಳೆಯವೊಲು ಪೊಳೆದಪುದು ನಿಳೆಯುದಲಿ ।
ದ್ಯೋತಿಪುದು ಬಾಹಾಪ್ರತಾಪ ।
ಜ್ಯೋತಿಯು ಹಿತನೃಪಾಲವೀರ ।
ವ್ರಾತದೆಳವು ಲಸ್ಮಳದ ರಾಜಗೃಹಾಂಗಣಂಗಳಲಿ ॥೮೯॥

ಇವನ ಯುವತೀಜನದ ಲೀಲೋ ।
ತ್ಸವದ ವಾರಿವಿಹಾರಕಾಲದಿ ।
ಕವಿದ ಚಂದನವುಡಿಯು ಕೂಟದೆ ಜಗುನೆಯೊಳದೆರೆಯು ॥
ನಿವಹವೆದೆಗೊಳಿಸುವುದು ಮಧುರೆಯ ।
ಬುವಿಯೊಳದೆರ್ಡ ಮಮರಗಂಗಾ ।
ಧವಳವಾರಿಪ್ಲವದಿ ಕೂಡಿದದೊಂದು ಗಾಡಿಯುಲಿ ॥೯೦॥

ಹಿಂದೆ ಗರುಡನ ಭೀತಿಗಂಜಿ ಕ ।
ಳಿಂದಕನ್ಯೆಯು ಜಲದಿ ಕಾಳಿಯ ।
ನಂದಗೆಟ್ಟು ಬಿಸುಟ್ಟ ಮಾಣಿಕಮಣಿಯನೀ ನೃಪನು ॥
ತಂದು ವಕ್ಷಸ್ಥಳದಿ ತಾಳುತೆ ।
ಸೆಂದ ಕೌಸ್ತುಭದಿಂದ ಮೆರೆವ ಮು ।
ಕುಂದನಂತಕೆ ಕುಂದನೊಂದಿಪ ಗಾಡಿಗೀಡಹನು ॥೯೧॥

ವರಿಸಿ ನೀನೀಜವ್ವನಿಗನನು ।
ಮೆರೆವ ಚೈತ್ರರಥಕ್ಕೆ ಚಂದದೊ ।
ಳೊರೆಯೆನಿಸಿ ಸಿರಿವಡೆದ ಬೃಂದಾವನದ ವನದೊಳಗೆ ॥
ಮುರಲಹಾಸಿನಮೇಲೆ ಮೆಲ್ಲನೆ ।
ಹರಹಿದೆಳದಳಿರುಗಳ ಸೊಂಪಿನ
ಸಿರಿಯು ತಳಿರ್ವಾಸಿನಲಿ ಸೇವಿಸುನವ್ಯಯೌವ್ವನವ ॥೯೨॥

ಇಂದುಮುಖಿ ಗೋವರ್ಧನಾದ್ರಿಯು ।
ಕಂದರದಿ ಜಲಬಿಂದು ಕುಲದಲಿ ।
ನಾಂದು ಶೈಲೇಯದ ಸುಗಂಧವನುಗುಳ್ವ ಹಾಸರೆಯು ॥
ಸಂದಪೀಠದಿ ಮಂಡಿಸುತ ನಲ ।
ವಿಂದ ನೋಡಾಕಾರಮೊಗದೊಳ ।
ಗಂದಮಿಗೆ ಕುಣಿಕುಣಿವ ನವಿಲಿನ ನವ್ಯನೃತ್ತಗಳ ॥೯೩॥

ಕೆಳದಿಯಿಂತೆನೆ ಸುಳಿಯು ಪ್ರೊಕ್ಕಳ ।
ಚೆಲುವೆಯಾನೃಪತಿಲಕನನು ಪಿಂ ।
ದುಳಿದು ನಡೆದಳು ಮುಂದೆ ವರನನು ವರಿಸುವಳ್ತಿಯಲಿ ॥
ಜಳನಿಧಿಯು ಬಳಗೈದಿ ಪೋಗುವ ।
ಪೊಳೆ ತನಗೆ ಮಾರ್ಗದಲಿ ಸಿಲುಕಿದ ।
ಬಳಯು ಬೆಟ್ಟವನುಳಿದು ಮುಂದಕೆ ಸರಳಸುವ ತೆರದಿ ॥೯೪॥

ಮುಂಗಡೆಯೊಳಂಗದದ ಸಂಗದಿ ।
ಕಂಗೊಳಸುವುತ್ತುಂಗಭುಜದ ಕ ।
ಳಂಗಭೂಮಿಪನನಿಪ ಹೇಮಾಂಗದನ ಗದ್ದುಗೆಯು ॥
ಮುಂಗಡೆಗೆ ನಡೆದಲ್ಲಿ ನಿಂದಳು ।
ರಂಗಲಾಂಛನ ವದನೆಗಾವ್ಯದು ।
ಲಾಂಗಿ ಬಿನ್ನವಿಸಿದಳು ತನ್ನೃಪವರನ ಗುಣಗಣವ ॥೯೫॥

ಸಾರದಲ್ಲಿ ಮಹೇಂದ್ರಗಿರಿಗಿವ
ನೋರೆಗೆಯನೊಂದಿದನು ಮತ್ತಾ
ವಾರಿರಾಶಿಮಹೇಂದ್ರಗಿರಿಗಳಗೊಡೆಯನೆನಿಸಿದನು ॥
ಧೀರನೀತನ ಚೈತ್ರಯಾತ್ರೆಯೊ
ಳೋರಣಿಸುತ ಮಹೇಂದ್ರಗಿರಿ ಮದ
ವಾರಣಾಕೃತಿಯಿಂದ ಬಂದಂತೆಸೆವು ವಾನೆಗಳು ॥ ೯೬ ॥

ಧನುವ ಪಿಡಿದವರೊಳಗೆ ಮೊದಲಿಗೆ
ನೆನಿಸುವೀತನ ಬಾಹುಯುಗಳದಿ
ಮಿನುಗುವೀ ಜೇವೊಡೆಯ ಬಾಸುಳ ಕಿಣದ ಸಾಲುಗಳು ॥
ಅನುವರದಿ ಸೆರೆವಿಡಿದ ರಿಪುನೃಪ
ಜನದ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯು ಸೂಸಿ ಸುರಿವಂ
ಜನದೊಳೊಡವೆರೆದಂಬಕಾಂಬುವಿನಂತೆ ತೊಳಗುವುವು ॥ ೯೭ ॥

ನರಪನಿವನರಮನೆಯ ಜಾಲಂ
ದರಗಳೆಡೆಯಿಂ ನೋಡಲಪ್ಪದು
ತೆರೆಯ ತುರುಗಲನೆನಿಸಿ ಸನಿಯದೊಳೆಸೆವ ಸಾಗರವು ॥
ಮೊರೆವ ಮಂದ್ರನಿನಾದದಿಂದೊ
ತ್ತರಿಸಿ ಯಾಮದ ತೂರ್ಯಗಳನೆ
ಚ್ಚರಿಸುತಿರ್ಪುದು ರಾಣಿವಾಸದಿ ಮಲಗಿದೀತನನು ॥ ೯೮ ॥

ನೀಲಕುಂತಳೆಯಿವನೊಳೊಲವನು
ತಾಳ ತಾಳೆಯ ಕಾಡ ಮರ್ಮರ
ದೇಳಗೆಯ ಜಲನಿಧಿಯ ತಟದಲಿ ನಲಿದು ಕೂರುವಗಳ ॥
ಸಾಲಿನಿಂದ ಲವಂಗಲತೆಗಳ
ಮಾಲೆವೂಗಳ ಪರಿಮಳವ ತಂ
ದೋಲಗಿಸುವೆಲರಿನಲಿ ತೊಲಗಿಸು ತಳ್ತ ಬೆಮರ್ವನಿಯ ॥ ೯೯ ॥

ದೂತಿಯಿಂತಿಂತೆದೆವುಗುವ ಸವಿ
ಮಾತುಗಳನಾಡಿದೊಡಮಾರೂ
ಪಾತಿಶಯದ ವಿದರ್ಭಧರಣೀಪಾಲಸಹಜಾತೆ ॥
ಆತನನು ಪಿಂದುಳಿದು ನಡೆದಳು
ನೀತಿಯಿಂ ಬಳಸಾರ್ದ ಜಲನಿಧಿ
ಜಾತೆ ಹತಭಾಗ್ಯನನು ನೀಗುತ ಸಾಗುವಂದದಲಿ ॥ ೧೦೦ ॥

ಬಳಿಕಲಲ್ಲಿಂ ಮುಂದೆ ಮೆಲ್ಲನೆ
ತಳರುತಾಸುಮನಸರ ಸೊಬಗನು
ಪಳಿವ ಚೆಲುವಿನ ಸಿರಿಯ ನಾಗಪುರಾಧಿನಾಯಕನ ॥
ಬಳಿಯೊಳಗೆ ನಿಂದಿಂದುಮತಿಗೆಂ
ದಳು ಚಕೋರವಿಲೋಲಲೋಚನೆ
ಸುಳಿಸಿ ನಿನ್ನಯ ನಯನಕಾಂತಿಯ ಸೊಗಸನೀದೆಸೆಗೆ ॥ ೧೦೧ ॥

ಅಂಬುಜಾಂಬಕಿ ನೋಡು ನಿಜಭುಜ
ಲಂಬಮುಕ್ತಾಸರನು ಕಂಪಿನ
ತೊಂಬನೆತ್ತುವ ಚಂದನದ ಚರ್ಚೆಗಳ ಸೊಗಸಿಗನು ।
ಕಂಬೊಲದೊಳದೆ ಪಾಂಡ್ಯನೊಪ್ಪುವ
ನಂಬುಜಾಪ್ತನ ಚೆಂಬೊಗರ ಸಿರಿ
ಗಿಂಬೆಸಸಿ ನಿರ್ಝರದಿ ಮಿರುಗುವ ಗಿರಿಯ ತೆರದಿಂದ ॥ ೧೦೨ ॥

ತಲೆಯನೆತ್ತದ ತೆರದಿ ವಿಂಧ್ಯವ
ನಿಲಿಸಿ ಜಳಧಿಯ ತಳದ ಮಳಲಗ
ಳಾಳವಪ್ಪೊಲು ಜಳವನಿತನೀಂಟಿದಗಸ್ತ್ಯಮುನಿವರನು ।
ತಳುವದೈದಿ ತುರಂಗಮೇಧದಿ
ಸುಲಲಿತಾವಭೃತಾರ್ದ್ರಮೂರ್ತಿಯ
ನೊಲವಿನಿಂದೀತನನು ಸುಸ್ನಾನವನು ಬೆಸಗೊಳುವ ॥ ೧೦೩ ॥

ಗಿರಿಶನನು ತಪದಿಂದ ಮೆಚ್ಚಿಸಿ
ಪರರಿಗಸದಳವೆನಿಸುವಸ್ತ್ರೋ
ತ್ಕರವ ಪಡೆದಿಹ ಪಾಂಡ್ಯಭೂಪನ ಧಾಳಿಯನು ತಡೆವ |
ಭರದ ಬಿಂಕದೊಳೈದಿ ಲಂಕೇ
ಶ್ವರನು ಸಂಧಿಯನೆಸಗಿ ಸಮನಂ
ತರದೊಳಮರಾವತಿಗೆ ಧಾಳಿಯನಿಡಲು ನಡೆಗೊಳ್ವ ||೧೦೪||

ತರುಣಿಮಣಿ ನೀಂ ವಿಧಿವಿಧಾನದ
ಪರಿಣಯದಿ ಧರಣಿಯವೊಲೊಲವಿಂ
ಕರವಿಡಿದು ಕುಲಜಾತನೆನಿಪೀ ಭೂಮಿಪಾಲನನು |
ಮಿರುಪ ರತ್ನಾವಳಿಯ ಸೊಬಗಿನ
ಶರನಿಧಿಯ ಮೇಖಲೆಯ ಮೈಮೆಯ
ಸಿರಿಯ ದಕ್ಷಿಣದಿಗ್ವಧೂಟಿಗೆ ಸವತಿಯೆಂದೆನಿಸಿ ||೧೦೫||

ನೀಲಕುಂತಲೆ ಮೇಲಡರ್ವ ತಾಂ
ಬೂಲವಲ್ಲಿಯ ತಳ್ಕೆಯೊಳು ಕ
ಪೋಲಗಳನೋಲಗಿಪ ಕೌಂಗಿನ ಮಾಲೆಯೋಲೆಗಳ |
ಸಾಲನಾಲಿಂಗಿಸಿದ ಚಂದನ
ದೋಳಿಗಳ ಲೀಲೆಗಳ ಮಲಯವ
ನಾಳಿಯೊಳಗೆ ತಮಾಲಪತ್ರದ ತಲ್ಪದೊಳು ಸುಖಿಸು ||೧೦೬||

ಕಾಂತೆಯೀತನು ನೀಲನೀರಜ
ಕಾಂತಿಕಾಂತಶರೀರನರಿಯು
ಲ್ಕಾಂತೆ ನೀಂ ಕಾಂತಾಂಗದೊಳು ಗೋರೋಚನದ ರುಚಿಯಂ|
ಇಂತೆಸೆವ ನೀವೊರ್ವರೊರ್ವರ
ಕಾಂತಿಯನು ಕೊರ್ವಿಸುವ ಕೂಟವ
ನಾಂತು ಮೆರೆಯಿಂ ಮುಗಿಲ ಮಿಂಚಿನ ಕೂಟದುನ್ನತಿಯ ||೧೦೭||

ಪಡಿಯರಿತಿಯಂತೊರೆದ ನಲ್ಮೆಯ
ನುಡಿಗಳೆಡೆಯನು ಪಡೆದುವಿಲ್ಲಾ
ಪಿಡಿಯ ಬೆಡಗಿನ ನಡೆಯ ಮಡದಿಯ ಹೃದಯಮುಕುಲದಲಿ ।
ಜಡಜಸಖನಸ್ತಮಯಸಮಯದಿ
ಪಡಿಯನಿಕ್ಕಿದ ತಾವರೆಯೊಳೆಡೆ
ಪಡೆಯದಂದದೊಳಂದುಬಿಂಬದ ಸಾಂದ್ರಕಿರಣಗಳು ॥೧೦೮॥

ಇರುಳಿನಲಿ ಸಂಚರಿಪ ದೀಪಾಂ
ಕುರದವೊಲು ಹರಿಣಾಕ್ಷಿಯಾವಾ
ವರಸನನು ಪಿಂದುಳಿದಳಾ ಅಧಾರಿಣೀಶ್ವರನು ।
ತೊರೆದ ಕಳೆಯು ವಿವರ್ಣಭಾವದ
ಮರುಕದಲಿ ಕಂದಿದನು ನಿಶೆಯೊಳು
ಧರಣಿಪತಿ ಸಂಚರಿಪ ಮಾರ್ಗದ ಮಾಡಗಳ ತೆರದಿ ॥೧೦೯॥

ಅಂತವಳು ತನ್ನೆಡೆಗೆ ನಡೆತರೆ
ಚಿಂತೆಯಾಂತನು ನೃಪಕುಮಾರನು
ಕಾಂತೆ ತನ್ನನು ವರಿಸುವಳೊ ಮೇಣ್ವರಿಸಳೋ ಎನುತ ।
ಅಂತು ತಪಿಸುತ ಕಳವಳಿಸುವಜ
ನಂತರಂಗದ ಸಂಶಯವನೆಳ
ವಂತೆ ಮಾಡಿದುದವನ ದಕ್ಷಿಣಬಾಹುವಿಸ್ಫುರಣ ॥೧೧೦॥

ಕುಂದು ಕೊರತೆಗಳಿಲ್ಲದಾತನ
ಸುಂದರಾಂಗದ ಸೊಬಗನೀಕ್ಷಿಸಿ
ಯಿಂದುಮತಿ ಬೇರೊಂದನೀಕ್ಷಿಸಲಾಟಿಸಿದಳಲ್ಲ ।
ಬಂದ ಮಾವಿನ ನಗುವ ಪೂವಿನ
ಸಂದ ಸೊಗಸನು ಕಂಡ ತುಂಬಿಯು
ದೆಂದುಮೆದೆಯೊಳು ನೆನೆವುದೇ ಬೇರೊಂದು ಭೂರುಹವ ॥೧೧೧॥

ಇಂದುರುಚಿರುಚಿರಾಂಗಿಯಾದಾ
ಯಿಂದುಮತಿ ಬಗೆಸೋತು ತನ್ನೃಪ
ನಂದನನ ಮುಂದೆಸೆಯೊಳಗೆ ನೆಲೆಸಿಂದುದನು ನೋಡಿ ।
ಸಂದ ನುಡಿಗಳ ಜಾಣತನದ ಸು
ನಂದೆ ಪರಿವಿಡಿಯಿಂದ ತಾನಿಂ
ತೆಂದು ಸವಿನುಡಿಯಿಂದ ಬಿನ್ನವಿಸಿದಳು ಕನ್ನಿಕೆಗೆ ॥೧೧೨॥

ಆದಿಯೊಳಗಿಕ್ಷ್ವಾಕುವಂಶದೊ
ಳಾದನೊರ್ವ ಕಕುತ್ಸ್ಥನೆಂಬನು
ಮೇದಿನೀದಯಿತರಿಗೆ ಕಕುದಪ್ರಾಯನಾದವನು ।
ಆದಿನದಿನುತ್ತರದ ಕೋಸಲ
ಭೂಧವರು ಕಾಕುತ್ಸ್ಥಶಬ್ದವ
ನಾದರದಿ ತಾಳುತ್ತೆ ಕೀರ್ತಿಯನಾಂತರಿಳೆಯೊಳಗೆ ॥೧೧೩॥

ಕಂದುಗೊರಲನು ಗೊಂದೆಯೇರುವ
ಚೆಂದದಿಂದ ಪುರಂದರನನೇ
ಗೊಂದೆಮಾಡಿ ನರೇಂದ್ರನವನಡರ್ದದರ ಪೃಷ್ಠವನು ।
ಸಂದಿಸಿದ ಸರಳನಲಿ ರಾಕ್ಷಸ
ವೃಂದದಂಗನೆಯರ ಕದಂಪುಗ
ಳಂದ ತೊಡೆದಳಿಸಿದನು ಮಂಗಳಪತ್ರಭಂಗಗಳ ॥೧೧೪॥

ಸುರಕರಿಯ ಕುಂಭವನು ಹಳಚುವ
ಭರಕೆ ಮಘವನ ಭುಜದಿ ಜಗುಳಿದ
ಸುರುಚಿರಾಂಗದದೊಡನೆ ತನ್ನಯ ತೋಳಬಳೆ ಹಳಚೆ ।
ಸುರಪನರ್ಧಾಸನದ ಹಸುಗೆಯ
ಸಿರಿಗೆ ಭಾಜನನಾಗಿ ಜಸವನು
ಹರಹಿದನು ದಶದಿಶೆಯೊಳಾನರಪಾಲಪುಂಗವನು ॥೧೧೫॥

ಆತನನ್ವಯದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದ
ನಾತತಾಮಲಕೀರ್ತಿ ಜಗತೀ
ಖ್ಯಾತನಿಜಕುಲದೀಪನಪ್ಪ ದಿಲೀಪಭೂಮಿಪನು ।
ಆತನೆಸಗಿದ ಯಾಗಕಾಪುರು
ಹೂತನೆದೆಯೊಳು ಕುದಿದುಕೊಳಲು ಕೃ
ಪಾತಿಶಯದಲಿ ನಿಲಿಸಿದನು ನೂರನೆಯ ಯಾಗವನು ‖೧೧೬‖

ಧಾರಿಣಿಯನವನಾಳ್ವ ದಿನದಿ ವಿ
ಹಾರಭೂಮಿಗೆ ಹೋಗುವಂದರೆ
ದಾರಿಯೊಳು ಮೈಮರೆದು ಮಲಗಿದ ಮತ್ತಕಾಂತೆಯರ ।
ಸೀರೆಸೆರಗನು ಚಲಿಸಲಪ್ಪುದು
ಮಾರುತವು ತಾನೆಂದೊಡದನಪ
ಹಾರಿಸಲು ಕೈಯಿಡುವ ಚೋರನದಾವನವನಿಯಲಿ ‖೧೧೭‖

ಅವನ ಸುತನಾರಘುನೃಪಾಲಕ
ನವನಿಯನು ಪೊರೆವಂದು ವಿರಚಿಸಿ
ಭುವನವಿಶ್ರುತವಿಶ್ವಜಿನ್ನಾಮಕಮಹಾಕ್ರತುವ ।
ಅವನಿಪರ ಸದೆಬಡಿದು ತಾನವ
ಯವದಿ ತಂದೈಸಿರಿಯನೆಲ್ಲವ
ತವಿಸಿ ಮೃಣ್ಮಯಪಾತ್ರಶೇಷವನೆಸಗಿದನು ಜವದಿ ‖೧೧೮‖

ಭೂರಮಣನವನನಮಳಕೀರ್ತಿಯು
ಪಾರವೆನೆ ನೆಗೆದುಬ್ಬಿ ಕೊಬ್ಬುತ
ಧಾರಿಣೀಧರಶಿಖರಕೇರಿದುದೊಡನೆ ಜಡನಿಧಿಯು ।
ನೀರನವಗಾಹಿಸಿತು ಮೆಲ್ಲನೆ
ದೂರಿದುದು ಪಾತಾಳಕಲ್ಲಿಂ
ದೇರಿದುದು ಸುರಪಾಲನೋಲಗಸಾಲೆಯಂಗಳಕೆ ‖೧೧೯‖

ಆನೆಗಳ್ದ ರಘುಭೂಮಿಜಾನಿಗೆ
ಸೂನುವೆನಿಸಿದನಜನೃಪಾಲನು
ಸೂನುವಾದಂತಾಜಯಂತನು ದೇವರಾಜನಿಗೆ ।
ಆನುವನು ತಂದೆಯವೊಲಿಳೆಯನು
ತಾನುವಿಾಯಜನೃಪನು ಹೋರಿಯು
ಮಾನುವಂತಾಗಿಳೆ ತಾಳುವ ಭೂರಿಭಾರವನು ॥೧೨೦॥

ಕುಲದ ಕಾಂತಿಯು ವಯದ ವಿನಯದಿ
ಕಲೆತ ಗುಣಗಣದೈಸಿರಿಗೆ ತಾ
ಯ್ನೆಲೆಯೆನಿಸಿ ಬೆಲೆವೆತ್ತು ನಿನ್ನೊಳಗೋರಗೆಯ ಪಡೆವ ।
ಚೆಲುವುವಡೆದೀನೃಪಕುಮಾರಕ
ತಿಲಕನನು ಕೈವಿಡಿದು ಕರುಣಿಸಿ
ಸಲಿಸು ರತ್ನಕೆ ಚಿನ್ನದೊಡನೊಡವೆರೆವ ಸಂಪದವ ॥೧೨೧॥

ಎಂದು ತನಗೆ ಸುನಂದೆಯೊರೆದುದ
ನಿಂದುಮತಿಯಾಲಿಸುತ ಮಿಗುವೊಲ
ವಿಂದ ಲಜ್ಜೆಯನಿನಿಸಡಂಗಿಸಿ ನಗುವ ನಯನಗಳ ।
ಕಂದದಿಂದೀವರದ ಮಾಲೆಯ
ನಂದ ಮಿಗೆ ನೃಪನಂದನನ ಗೆರೆ
ಯಿಂದ ರಾಜಿಪ ಕಂಧರದಿ ಕೈಕೊಳಿಸಿ ವರಿಸಿದಳು ॥೧೨೨॥
ಕೊಂಕುಗುರುಳಿನ ಕಾಂತೆ ಕಾಮನ

ಸಂಕಲೆಗೆ ಸಿಲುಕಿದೊಡವೊಡನೊಡ
ನಾಂಕುತಿಹ ಲಜ್ಜೆಯೊಳು ನುಡಿಯದೆ ಮೋನದಿಂದಿರಲು ।
ನೂಂಕಿ ನೆಗೆತಹ ನಿಬಿಡತರಪುಲ
ಕಾಂಕುರಂಗಳು ಹೊಮ್ಮಿ ಹೊರಗೆ
ಣ್ಣಾಂಕಿ ಹಿಸುಣಾಡಿದುವು ತನ್ನಯ ಹೃದಯಭಾವವನು ॥೧೨೩॥

ಅಂತವಳು ಮನಸೋತು ನೃಪತಿಯ
ಮುಂತೆ ನಿಲೆ ನಗೆಮೊಗದ ಸೊಬಗಿನ
ಸಂತಸದಿ ಪಡಿಯರಿತಿ ನೃಪತನುಭವೆಯನೀಕ್ಷಿಸುತ ।
ಅಂತರಂಗಕೆ ಸೊಗಸದಿರ್ದೊಡೆ
ಮುಂತೆ ನಡೆದಪೆವೆಂದೆನಲು ನಯ
ನಾಂತಕುಟಿಲವಿಲೋಕನದಿ ನೃಪತನುಜೆ ನೋಡಿದಳು ॥೧೦೪॥

ಮಂಗಳದ ಪರಿಮಳದ ಪುಡಿಯೊಳು
ಸಂಗಳಿಸಿ ಕೆಂಗುಡಿಯ ಕಳೆದಳೆ
ದಂಗವಡೆದನುರಾಗವೆನೆ ಕಂಗೊಳಿಪ ಮಾಲೆಯನು ।
ಅಂಗನಾಮಣಿ ತನ್ನ ಸಖಿಯು ಕ
ರಂಗಳಿಂದಾತುಂಗಭುಜನ ಮ
ನಂಗೊಳಿಪ ಕಂಠದಲಿ ಸಿಂಗರಗೊಳಿಸಿದಳು ಬಳಿಕ ॥೧೦೫॥

ಅಂತು ಕಂಠದಿ ನೇಲ್ವ ನವ್ಯಲ
ತಾಂತಮಾಲೆಯನಾಧರಾಸೀ
ಮಂತಿನೀಪ್ರಿಯಕಾಂತನರಿದನು ತನ್ನ ಕಂಠದಲಿ ।
ಸಂತಸದೊಳರ್ಪಿಸಿದ ತಾರಾ
ಕಾಂತಮುಖಿಯ ಮೃಣಾಲಕೋಮಲ
ಕಾಂತಮಾಂಸಲಮಸೃಣಬಾಹಾಲತೆಗಳೆಂದೆನುತ ॥೧೦೬॥

ಮುಗಿಲ ಮುಸುಕನು ಬಿಸುಟ ಶಶಿಯನು
ತೆಗೆದು ತಳ್ಕಿಸಿದಿಂದುಕಾಂತಿಯೊ
ಬಗೆವುಗುವ ತೊರೆಯೆರೆಯನೊಡವೆರೆದೆಸೆವ ಸುರನದಿಯೊ ।
ಸೊಗಸುವೀಸಮಗುಣರ ಯೋಗದ
ಬಗೆಯ ಬಣ್ಣಿಸಲರಿದೆನುತ ನಾ
ಡುಗರೊರೆವ ನುಡಿಯಿರಿದುದವನೀಧವರ ಕೊಡಕೆಗಳ ॥೧೦೭॥

ಒಂದು ಕಡೆಯೊಳು ವರನ ಪಕ್ಕದ
ಮಂದಹಾಸದ ಮೊಗದ ಮಂದಿಗ
ಳೊಂದು ಕಡೆಯೊಳು ಕಂದುಮೋರೆಯ ನೃಪರ ಮಂದಿಗಳು |
ಸಂದಣಿಸೆ ಸಭೆ ಸೊಗಸಿತುಷದೊಳ
ಗೊಂದು ಕಡೆಯೊಳು ನಗುವ ಕಮಲಗ
ಳೊಂದು ಕಡೆಯೊಳು ಮುಗಿವ ನಳಿನಗಳೆಸೆವ ಕೊಳದಂತೆ ||೧೦೮||

ಎರಡನೆಯ ಸನ್ಧಿ

ಅವರಿಯೊಳನುಜಾತೆ ತನಗನು
ರೂಪನೆನಿಸುವ ವರನೊಳ್ಗೂಡವೆರೆ
ದಾಪುರಂದರನಣುಗಿ ಗುಹನನು ವರಿಸಿದಂದದಲಿ ।
ರೂಪುವಡೆದಿರಲಾವಿದರ್ಭವು
ಹೀಪನಲ್ಲಿಂ ರಾಜಧಾನಿಗೆ
ಪ್ರೀಪ ಮನದಿ ವಧೂವರರನೊಡಗೊಂಡು ಪೊರಮಟ್ಟ ॥೧॥

ಬಳಕಲುಳಿದವನಿಪರು ಮುಂಬಗ
ಲೊಳಗೆ ಮುಸಮುಸನಾದ ತಾರೆಯು
ಬೆಳಗಡಂದದಿ ತೊಲಗಿದರು ತಂತಮ್ಮ ಬೀಡಿಂಗೆ ।
ನಳನಮುಖಿಯನು ವರಿಸದೊಂದು
ಮ್ಮಳದ ಕಳವಳ ಮನದೊಳು
ಹಳಹಳಿದು ನಿಂದಿಸುತ ನಿಜರೂಪವನು ವೇಷವನು ॥೨॥

ಮದುವೆಮನೆಯೊಳು ದೇವರಾಜನ
ಸುದತಿ ಸನ್ನಿದಳಾದ ಕತದಿಂ
ಮದುವೆಗೆಡರಿನ ತೊಡಕು ಭಂಗವ ಸಂಗಳಿಸಿತಿಲ್ಲ ।
ಮದವಣಿಗನೊಳು ರಾಜಸಂತತಿ
ಪುದಿದ ಮತ್ಸರದಿಂದ ಹೃದಯದಿ
ಕುದಿಯುತಿರ್ದೊಡಮೊಯ್ಯನುಸಿಕನೆ ಸೈತೆ ತೊಲಗಿದುದು ॥೩॥

ಹರಹಿದೆಳದಳಿರುಗಳ ಹೂವಿನ
ಹೊರಳಿಯಲಿ ಸಂಪೇರಿ ಸೊಗಸುವ
ಸುರಶರಾಸನದಂತೆ ತೊಳಗುವ ತಳತ ತೋರಣದ ।
ಸಿರಿಯೊಳಗೆ ಸೊಂಪೇರಿ ಏರಿಗೆ ಕೈ
ನಿರಿವ ನಿಡುವಳಯಿಗೆಯ ನೆಳಲಿನ
ತುರುಗಲೊಳು ತಂಪೇರಿ ಮೆರೆವಾ ರಾಯಬೀದಿಯಲಿ ॥೪॥

ವರನು ವಧುವೊಡಗೂಡಿ ಸಾರುವ
ಪರಿಯನೀಕ್ಷಿಪ ತವಕದೊಳಗು
ಪ್ಪರಿಗೆಗಳ ಮಿರುಮಿರುಪ ಹೊಂಗೆಲಸದ ಗವಾಕ್ಷಗಳ ।
ಸರಿಸಕೈದುವ ಸಾರಸಾಂಬಕಿ
ಯರೊಳು ತಲೆದೋರಿದುದು ಮಿಕ್ಕಿನ
ಹರಿಬವನು ಹಿಂದಿಕ್ಕಿ ಮಸಗುವ ಸಿಂಗರದ ಲೀಲೆ ॥೫॥

ನೋಡಲೆನೆ ಸಡಗರದಿ ಸಾರುವ
ಗಾಡಿಕಾತಿಯದೊರ್ವಳಂದದಿ
ಸೂಡಿದಲರಿನ ತುರುಬು ಸೋರ್ದುಗುತಿರುವ ಪೂಸರವ ।
ಕೂಡಿ ತುರುಬಿಡಲೊಲ್ಲದದನಾ
ಹಾಡಿನಲಿ ಕರತಳದಿ ತಾಳುತ
ಮಾಡಿಮೇರಿ ಗವಾಕ್ಷದೆಡೆಗೈದಿದಳು ಪಹಿಲದಲಿ ॥೬॥

ಅಲತಗೆಯನಡಿಯಊಡಲೆಂದಾ
ಕೆಳದಿಯಂಕದೊಳರ್ಪಿಸಿದ ಚೆಂ
ದಳಿರಡಿಯ ನಿರದೊರ್ವಳೊಯ್ಯನೆ ಸೆಳೆದು ಸಂಭ್ರಮದಿ ।
ಲಲಿತಗತಿಯನು ಮರೆದು ಕಾಟ್ಟೆಮ
ತಳದಿ ಸಲಿಸುತ ಯಾವಕದ ನಿಜ
ಚಳನವುದ್ರೈಯನ್ನೈದಿದಳು ವಾತಾಯನದ ಬಳಿಗೆ ॥೭॥

ಒಂದುಕಣ್ಣಂಜನದ ಸಿಂಗರ
ದಿಂದ ಸೊಬಗನು ಕೈಕೊಳಿಸಿ ಮ
ತ್ತೊಂದು ಕಣ್ಣದನಿಡದೆ ವಂಚಿಸಿ ಚಂಚಲಾಂಬಕದ ॥
ಸುಂದರೀಮಣಿಯೊರ್ವಳಂಗುಳ
ಯಿಂದ ತಳೆದಂಜನದ ಸಲಗೆಯ
ನಂದಮಿಗೆ ನಡೆತಂದಳಾಜಾಳಂದರದ ಬಳಿಗೆ ॥೮॥

ಏರುಜವ್ವನದಾಕೆಯೊರ್ವಳು
ಮಾರುತಾಯನದಲ್ಲಿ ನೋಟವ
ದೂರಿಸುತ ಬಿರುನಡೆಯ ಭರದಲಿ ಗಂಟಳದು ಜಗುಳ್ದ ॥
ಸೀರೆಯನು ಬಂಧಿಸದೆ ಕಂಕಣ
ಚಾರುರತ್ನದ ರಶ್ಮಿಯಲಿ ಪೊಳ್
ಪೇರೆ ಪೊಡೆಯೆಡೆ ಕರದಿ ಪಿಡಿಯುತೆ ನಿಂದು ನೋಡಿದಳು ॥೯॥

ತರುಣಿಯೊರ್ವಳು ನೂಲ ತೊಂಗಲ
ಸರಗೊಳಸುತಂತಂತೆ ನಿರುಕಿಪ
ಭರದೊಳಗೆ ನಡೆತಂದೊಡಾಕೆಯ ಪಜ್ಜೆಗೋರೊರ್ವೆ ॥
ಸುರಿದು ನವಮಣಿಗಣಮದೆಲ್ಲವು
ಮುರುಳವರಿದಿರೆ ಬಿಯದಾರದ
ಸೆರೆಯ ಕಾಲುಂಗಟದಿ ವಾತಾಯನವ ಸಾರಿದಳು ॥೧೦॥

ಆಸವದ ಪರಿಮಳದ ಪಸರವ
ಸೂಸುವಾಕೆಗಳಾಸ್ಯಕಮಲದೊ
ಳಾಸೆಯಿಂ ಸುಳಿಸುಳಿವ ನೀಲಾಂಬಕದ ತುಂಬಿಗಳ ॥
ದೇಸೆಯಲಿ ತತ್ಪುರದ ರಮ್ಯನಿ
ವಾಸಗಳ ವಾತಾಯನಂಗಳು
ದೇಸೆವಡೆದುವು ತುಂಬಿವೆರೆದಂಬುಜದಿ ಮೆರೆವಂತೆ ॥೧೧॥

ಮಡದಿಯರು ನಿಟ್ಟಿಸಲಂಗಂಗಳ
ಕುಡಿತೆಯಿಂದಜನೃಪನ ರೂಪನು.
ಕುಡಿಕುಡಿದು ಪ್ರೇಮವರೆದು ತೋರೆದರು ಮಿಕ್ಕವಿಷಯಗಳ ।
ನುಡಿವುದೇನುಳದಿಂದ್ರಿಯಂಗಳ
ಮಿಡುಕು ನಯನದ್ವಿತಯದಲಿ ನೆಲೆ
ಪಡೆದುದೆಂದೆನೆ ರಂಜಿಸಿದರಾಮಂಜುಳಾಂಗಿಯರು ॥೧೭॥

ಧರಣಿಪತಿಗಳು ಚಾರವಾಖದಲಿ
ವರಿಸೆ ದೂದಟ್ಟಿದೊಡವಿಾಸುಂ
ದರಿ ಸೊಯಂಬರವೆಸಗಿ ಕಡ್ಡೆರೆದೆಸೆವ ಜಾಣ್ಮೆಯನು ।
ಮೆರೆದಳಂತೆಸಗದೊಡೆ ಸಿರಿಯಾ
ಹರಿಯ ಕರವನು ಪಿಡಿದವೊಲು ತನ
ಗೊರೆಯೆನಿಪ ಸತ್ಕುಲದ ಸೊಬಗನನೆಂತು ವರಿಸುವಳು ॥೧೩॥

ಪಡೆದು ಬಯಸಲ್ತಕ್ಕ ಗಾಡಿಗೆ
ಸದನವೆನೆ ಕಂಗೊಳಸುವಿವರನು
ಮದುವೆಯಲಿ ಕೈವಿಡಿಸಿ ಬಗೆಯಲಿ ಬಿಗಿವು ಕೂಡಿಸದ ।
ಪದದೊಳೀಯಿರ್ವರನು ಸೌಂದ
ರ್ಯದೊಳು ಕರುವಿಟ್ಟಾಪಯೋರುಹ
ಸವನನೆಸಕಕೆ ಸಫಲತೆಯು ಸಂಪದವು ಸಾರ್ದಪುದೇ ॥೧೪॥

ಇವರು ರತಿಪತಿರತಿಗಳೇ ಮ
ತ್ತವತರಿಸಿದವರಕ್ಕುಮೇಕೆನ
ಲಿವಳು ನೆರೆದೀರಾಜಲೋಕಸಹಸ್ರದಲಿ ತನಗೆ ।
ಸವನೆನಿಪನಿವನೆನುತೆ ತಿಳದಿಂ
ತಿವನನೊಲ್ದಳು ಮನಕೆ ಮುನ್ನಿನ
ಭವದ ಸಂಗತಿಯರಿವು ಸಹಜವೆನಿಪ್ಪ ನುಡಿ ಪುಸಿಯೇ ॥೧೫॥

ಎನುತ ಪೌರವಧೂಜನಂಗಳ
ವನಜವದನದಿನೊಗೆದು ಕಿವಿಗಳ
ಗಿನಿದೆನಿಪ ಸವಿವಾತನಾಲಿಸುತೊಯ್ಯನಡಿಯಿಡುತ ।
ಮಿನುಮಿನುಪ ಮಂಗಳವಿಧಾನದೊ
ಳನುವಡೆದು ಕಂಗೊಳಿಪ ನೃಪನರ
ಮನೆಯನಜನೃಪನೆಂದು ಪೊಕ್ಕನು ರಾಜವಿಭವದಲಿ ॥೧೬॥

ಬಳಿಕಲಜನಾಪಿಡಿಯ ಬೆನ್ನೊಳು
ತೊಳಗಿ ಬೆಳಗುವ ಪುಷ್ಪಕದಿನಿಳಿ
ಗಿಳಿದು ತನಗಾಕಾಮರೂಪಾಧೀಶನರ್ಪಿಸಿದ ।
ತಳದ ಲಾಗವನಾಂತು ಮೆಲ್ಲನೆ
ಗೊಳುತ ಭೋಜನೃಪಾಲಸೂಚಿತ
ನಿಳಯವನು ಪುಗುತಂದನಂಗನೆಯೆದೆಯನೊಡವುಗುತ ॥೧೭॥

ಅಲ್ಲಿ ಮಿರಮಿರನೆಸೆವ ಗದ್ದುಗೆ
ಯಲ್ಲಿ ಮಂಡಿಸಿ ಭೋಜಭೂಪಾ
ವಲ್ಲಭನ ತಂದೊಪ್ಪಿಸಿದ ಮಧುಪರ್ಕದರ್ಘ್ಯವನು ।
ಸಲ್ಲಲಿತರತ್ನಗಳ ರಾಶಿಯ
ನೊಲ್ಲಿವಚ್ಚಡಗಳನು ಕೊಂಡನು
ಹುಲ್ಲೆಗಂಗಳ ಹೆಂಗಳಲರ್ದಕ್ಷಿಗಳ ಕಳೆಯೊಡನೆ ॥೧೮॥

ಬಳಿಕ ಬೆಳುದುಗುಲದಲಿ ಸಲೆ ಕಂ
ಗೊಳಿಸುವಜನೃಪತಿಯನು ವಧುವಿನ
ಬಳಿಗೆ ತಂದರು ರಾಣಿವಾಸದ ವೃದ್ಧರಕ್ಷಕರು ।
ಬಿಳಿಯನೊರೆಯನು ತಳೆದು ಸಲೆ ಕಂ
ಗೊಳಿಪ ಪೊಳೆಯುರಸನನು ವೇಳೆಯ
ಬಳಿಗೆ ತರುವಂತಮೃತಕಿರಣನ ಕಿರಣಲಹರಿಗಳು ॥೧೯॥

ಅಲ್ಲಿ ನೆಗಳ್ದಾ ಭೋಜಭೂಮೀ
ವಲ್ಲಭನ ಗುರುವಗ್ನಿಕಲ್ಪನು
ಭುಲ್ಲವಿಸುವಗ್ನಿಯನು ಹೋಮದ ತುಪ್ಪದಲಿ ತಣಿಪಿ ।
ಸಲ್ಲಲಿತವೈವಾಹಮಂಗಳ
ಕಲ್ಲಿ ಸಾಕ್ಷ್ಯವ ಪಡೆದು ವಧುವನು
ವಲ್ಲಭನೊಳೊಡಗೂಡಿ ಗಂಟಿಕ್ಕಿದನು ಮದುವೆಯಲಿ ॥೨೦॥

ಕರದಿ ಮದವಣಿಗಿತಿಯ ಮಂಜುಳ
ಕರಸರೋಜವ ಪಿಡಿದು ತನ್ನೃಪ
ವರಸುತನು ಬಗೆಗೊಂಡನಾಂತ ನವೀನಕಾಂತಿಯಲಿ ।
ತೆರಹುಗುಡದವೊಲಪ್ಪಿದಸುಗೆಯ
ಮಿರುಪ ತಳಿರೊಳು ಮಾರ್ದಳಿರನಿ
ಟ್ಟಿರೆ ವಿರಾಜಿಪ ನೂತಚೂತಕುಜಾತದಂದದಲಿ ॥೨೧॥

ವರನ ಮಣಿಬಂಧದೊಳು ರೋಮಾಂ
ಕುರಗಳಗೆಯೆತ್ತಿದುವು ವಧುವಿನ
ಬೆರಲು ನಾಂದುವು ತೊಟ್ಟಿಡುವ ಬೆಮರ್ವನಿಯ ಬಳಗದಲಿ ।
ವರನ ವಧುವಿನ ಕಿಸಲಯೋಪಮ
ಕರತಲಸ್ಪರ್ಶನದೊಳಂಗಜ
ನಿರವು ಮೆರೆದುದು ಸರಿಹಸುಗೆಯಲಿ ಹಸುಗೆಗೈದಂತೆ ॥೨೨॥

ನೋಡುವಾಸೆಯೊಳವರ ಕಣ್ಗಳು .
ಕೂಡುವುವು ಕಡೆಗಣ್ಣ ಕಡೆಯೊಳು
ನೋಡುವೆಡೆಯೊಳು ಸಂಧಿಸುತ ಚೆಚ್ಚರದಿ ಪಿಂಗಡೆಗೆ ।
ಓಡುವುವು ಮಗುಳ್ದೊಯ್ಯನೊಯ್ಯನೆ
ಕೂಡುವುವು ಬಳಿಕೆದೆಯೊಳೊಯ್ಯನೆ
ಮೂಡುವೆಳಲಜ್ಜೆಯ ತೊಡಕಿನೊಳು ಸಿಲುಕಿ ಸೊಗಸುವುವು ॥೨೩॥

ಜ್ವಳಿಸಿ ದಳ್ಳಿಸುವುರಿಯು ಕೊಂಡವ
ಬಳಸಿ ಬಲವರ್ಧಂದು ಸಲೆ ಕಂ
ಗೊಳಿಸಿದರು ದಂಪತಿಗಳೊಯ್ಯನೆ ಮೇರುಭೂಧರವ ||
ಬಳಸುತೊಂದರ ಹಿಂದೆಯೊಂದೆನೆ
ಬಳಸಲುತ ಬಲವಂದು ಸಲೆ ಕಂ
ಗೊಳಿಪ ಮೃದುಪದಗತಿಯ ಪಗಲಿರುಳುಂಗಳ ಪೊಂಗಿನಲಿ ||೧೪||

ಬಳಿಕ ಜಳರುಹಭವನವೊಲು ಕಂ
ಗೊಳಿಪ ಗುರುವಿನ ನಿಯಮದಲಿ ಮಂ
ಜುಳಚಕೋರವಿಲೋಲಲೋಚನೆ ಲಾಜೆಯರಳುಗಳಾ |
ತಳೆದು ನಿಜಕಂಕಿಸಲಯದಿನು
ಜ್ಜ್ವಳಿಪ ವಹ್ನಿಯ ಮುಖದಿ ತಳೆದಳು
ಮೊಳಕೆಯೊತ್ತುವ ನಾಣ ಭರದಲಿ ಬಳುಕುತಳುಕುತಲಿ ||೧೫||

ಹವಿಯ ಶಮಿಯೆಳದಳಿರ ಲಾಜೆಯ
ಸವಿವಡೆದ ಸೌಸವದ ಧೂಮದ
ನಿವಹವಾಸೋಮಾಗ್ನಿಯೆಡೆಯಿಂದೆಗೆದು ಹೊಗೆಸೂಮ್ಮಿ |
ಕವಲೊಡೆದು ಕಾಮಿನಿಯ ಕದಪಿನೊ
ಳವಿದು ಕಿವಿಯನು ಮುದ್ದಿಸುತ ಕ
ಣ್ಣುವುರದೊಂದಂದವನು ತಾನರೆಗಳಿಗೆ ತಾಳದುದು ||೧೬||

ಕಾಡಿಗೆಯ ಕಂಬನಿಯ ಹನಿಗಳು
ಮೂಡಿಸುವು ಕಣ್ಗಳಲಿ ಕಿವಿಯಲಿ
ಗಾಡಿವಡೆದೆಡೆಗೊಂಡ ಯಮೆಯಂಕುರದ ಸಂಕುಲವು |
ಬಾಡಿದುದು ಕವಪ್ರಗಳ ಮೊಗದಲಿ
ಮೂಡಿದುದು ತಳಿರ್ಗೆಂಪು ಹೋಮದಿ
ಮೂಡಿದಾಧೂಮವನು ಕಾಮಿನಿ ಸವಿವ ಸಮಯದಲಿ ||೧೭||

ಬಳಿಕ ಮಿರುಗುವ ಹೊನ್ನ ಹಸೆಯೊಳು
ಕುಳಿತು ತದ್ದಂಪತಿಗಳೊಯ್ಯನೆ
ಬಳಿಗೆ ಬಂದಾಸನ್ನತಕರ ನರಪತಿಯು ತೆತ್ತಿಗರ ।
ಹೊಳಲ ವಿನುತಪುರಂಧ್ರಿಯರ ಕರ
ತಳದಿ ತಳದಾ ಸೇಸೆಯನು ಕಂ
ದಳಿತಮಾನಸರಾಗಿ ತಳಿದರು ತಮ್ಮ ತಲೆಗಳಲಿ ॥೨೮॥

ಅಂತು ಭೋಜಕುಲಪ್ರದೀಪನು
ಸಂತಸದ ಸೊಂಪಿನಲಿ ತಂಗಿಗೆ
ನಂತವಿಭವದೊಳೆಸಗಿ ಪಾಣಿಗ್ರಹಣಮಂಗಳವ ।
ಹಂತಿಯಲಿ ನೆರೆದಿರ್ದ ಭೂಮೀ
ಕಾಂತರಂ ತೆರವರಿತು ಮನ್ನಿಸ
ಲಂತರಂಗದ ಪರಿಜನಕೆ ಬೆಸಸಿದನು ನಲವಿನಲಿ ॥೨೯

ಹಿರಿದು ಮನ್ನಣೆವಡೆದು ನರಪರು
ಹೊರಗೆ ಹರಿಸವ ನಟಿಸಿ ಮನದೊಳು
ಮರಸಿ ಮಾತ್ಸರ್ಯವನು ಹೊರಗಡೆ ತಿಳಿದು ಗರ್ಭದಲಿ ।
ಉರುವ ಮೊಸಳೆಯನಾಂತ ಮಡುವಿನ
ತೆರದಿ ತೋರುತ ತಮಗೆ ಕೊಟ್ಟುಡು
ಗೊರೆಯನೇ ಕಾಣಿಕೆಯ ನೆವದಲಿ ಕೊಟ್ಟು ತೆರಳಿದರು ॥೩೦॥

ಅಂತು ಬೀಳ್ಕೊಂಡಾನೃಪಾಲರು
ಪಿಂತೆ ಮಂತಣಗೈದ ಬಗೆಯಲಿ
ಕಾಂತೆಯನು ಕೊಂಡುಯ್ವ ಮನದೊಳಗೆಲ್ಲರೊಂದಾಗಿ ।
ಅಂತು ನಿಂದರು ತನ್ನ ಪಟ್ಟದ
ಕಾಂತೆಯಿಂದೊಡಗೂಡಿಯಜಭೂ
ಕಾಂತನೊಬ್ಬನೆ ರಾಜಧಾನಿಗೆ ಮರಳ್ವ ಮಾರ್ಗದಲಿ ॥೩೧॥

ಅತ್ತಲಂತಿರಲಿತ್ತ ಭೋಜ ನೃ
ಪೋತ್ತಮನು ತನಗನುಜೆಯೆನಿಸಿದ
ಮತ್ತಕಾಶಿನಿಗಿಂದುಮತಿಗೆ ವಿಚಿತ್ರವಸ್ತುಗಳ ।
ಚಿತ್ತ ತಣಿವಂದದಲಿ ನಲಿನಲಿ
ದಿತ್ತು ಸತಿಪತಿಗಳನು ತತ್ಪುರ
ದತ್ತ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟವರೊಡನೆ ಹೊರವಟ್ಟನರೆಯೊಡೆಯ ॥ ೩೦

ದಾರಿಯೊಳಗವರೊಡನೆ ನರಪನು
ಮೂರು ರಾತ್ರಿಯು ಕಳೆದು ಬಳಿಕಜ
ಭೂರಮಣನನು ಸತಿಯೊಡನೆ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟು ಮರಳಿದನು ।
ಸೂರನನು ಬಳಸೆಂದು ಪರ್ವದ
ಸೇರುವೆಯೊಳಾಬಳಿಕ ದೂರಕೆ
ಸಾರಿ ಪೋಗುವ ಕುಮುದಬಾಂಧವನೊಂದು ಬೆಡಗಿನಲಿ ॥ ೩೧

ಹಿಂದೆ ತಮ್ಮಯ ಸಿರಿಯ ಸುಲಿದನು
ತಂದೆಯಿಂದಿನೊಳಣುಗನೆಮ್ಮಯ
ಮುಂದೆ ಕೊಂಡನು ಕನ್ಯಕಾಕುಲಮೌಳಿಮಂಡನವ ।
ಎಂದು ಮನದಲಿ ಮೊಳೆತ ಮಚ್ಚರ
ದಿಂದ ಮಾರ್ಗವ ತಡೆದು ಭೂಪತಿ
ವೃಂದವಿದರ್ಭಬಳಿಗೆ ಸಾರಿದನಜನೃಪಾಲಕನು ॥ ೩೨

ಬಲಿದ ಬಿಂಕದ ಭೂಮಿಪತಿಗಳು
ತೊಲಗದಾಯೆಡೆ ತಳ್ತು ತಡೆದರು
ನಲಿದು ನಿಜಸತಿಯೊಡನೆ ಸಾರ್ತಂದಜಮಹೀಭುಜನ ।
ಬಲಿಯೊಲಿದು ಕೋಟ್ಟಳೆಯನಳಿದ
ಗ್ಗಳಿಸಿ ಗಗನಕೆ ಬಳೆದ ಗುಜ್ಜನ
ಚಳನವನು ಬಲಹಿಂದಲಮರವಿರೋಧಿ ತಡೆದಂತೆ ॥ ೩೩

ಒಡನೆ ತನ್ನಯ ಮಡದಿಯನು ಕಾ
ಪಿಡುವ ಕಜ್ಜಕೆ ಮಂತ್ರಿಯನು ಪೆ
ರ್ಬಡೆಯೊಡನೆ ನಿಯಮಿಸುತ ನಿಜಭುಜಬಲದೊಳಜನೃಪನು ।
ತಡೆದನೊರ್ಮೆಯೆ ಹೊಡಕರಿಸಿ ಭೋ
ರಿಡುವ ತೆರೆಗಳ ಶೋಣನದವು
ಗ್ಗಡದ ಗಂಗೆಯು ತಡೆದು ರಯವನು ಭಂಗಿಪಂದದಲಿ ॥ ೩೬

ಪತ್ತಿ ಪತ್ತಿಯನಟ್ಟಿದುದು ಮೇ
ಲೊತ್ತಿದರು ರಥಿಕರನು ರಥಿಕರು
ಮುತ್ತಿದರು ತುರಗಾಧಿರೂಢರು ತುರಗಸಾದಿಗಳ ।
ಒತ್ತಿ ತರುಬಿದರಾನೆಯವರಾ
ಮತ್ತವಾರಣದವರನೀಪರಿ
ತತ್ತುದಾದಳವೆರಡರಲಿ ಸಮಸಮರದಾಟೋಪ ॥ ೩೭

ಸೂಳಯಿಪ ನಿಸ್ಸಾಳಗಳ ರವ
ದೀಳಿಗೆಯ ಹೋರಟೆಯ ಭರದಲಿ
ಬೀಳಲಾರದೆ ನಿಜಕುಲದ ಪನ್ನತಿಕೆಯುನ್ನತಿಯ ।
ಕೋಲ ಮೈಯಲಿ ಬರೆದ ಬರಹದ
ಹೇಳಿಕೆಯೊಳರುಹಿದರು ತಮ್ಮ
ಬ್ಬಾಳುತನವನು ತಳದ ಬಿಲ್ಲಿನ ಬಿಲ್ಲಬಲ್ಲಿಹರು ॥ ೩೮

ಪರಿವ ತುರಗೋತ್ಕರದ ಖರಖುರ
ಭರದೊಳುಣ್ಮಿತ ರಥರಥಾಂಗದ
ಹೊರಳಿಯೊಳಗೆಡೆಗಿರಿದು ಪುಂಜಿಸಿ ಕುಂಜರಾವಳಿಯ ।
ಮೊರಗಿವಿಯ ಮೊಳ್ನಲಿಪದೆಲರೊಳು
ಹರಹಿ ಮೈವಡೆದುಬ್ಬಿ ಸೀರೆಯ
ತೆರೆಯವೊಲು ಮರಸಿದುದು ರವಿಯನು ಕವಿದ ಕೆಂಧೂಳಿ ॥ ೩೯

ಹಳವಿಗೆಗಳೊಳು ಹೊಳೆವ ಮೀಂಗಳ
ಬಳಗವೆಸಗುವ ಗಾಳಿಯಲೆತಕೆ
ತಲೆಗೊಡಹಿ ಬಾಯ್ದೆರೆದು ತುರುಗಿದ ರಜದ ರಾಜಿಯನು ||
ಉಳಿಸದಿಂಟುವುದೆಂಬ ಶಂಕೆಯ
ಬಳಯಿಸುತ ಕೆಸರೆದ್ದು ಕದಡಿದ
ಜಳವನಿಂಟುವ ಮೀಂಗಳಂದದಿ ಕಣ್ಗೆ ಸೊಗಸಿದುವು || ೪೦

ತೂರಿ ತುರುಗಿದ ರಜದ ರಜನಿಯೊ
ಳಾರ ಕಣ್ಣುಂ ಕಣ್ಗೆಡುತ್ತಿರೆ
ತೇರನರಿದುದುಲಿವ ಚಕ್ರದ ಚೀತ್ಕೃತಿಧ್ವಾನ |
ವಾರಣಂಗಳನರಿಪಿದುವು ಘಂ
ಟಾರವಂಗಳು ಭೃತ್ಯನಾಮೋ
ಚ್ಚಾರಣವೆ ತೋರಿದುದು ನಿಜಪರಭಾವಭೇದವನು || ೪೧

ಇಡಿಕಿರಿದು ಲೋಚನದ ಹಾದಿಯ
ತಡೆದು ತಾನಾತೆರದಿ ಪೆಂಪನು
ಪಡೆದು ಹೊಮ್ಮಿದ ಧೂಳಿಯೆಂಬಾ ಕಾಲಯಾಮಿನಿಗೆ |
ಪಡೆದ ಸೂರ್ಯೋದಯವದೆನಿಸಿತು
ಪಡೆಯ ಕುದುರೆಯ ಕರಿಯ ಕಲಿಗಳ
ಕಡಿವಡೆದ ಕಾಯದಲಿ ಸೂಸುವ ರಕ್ತಧಾರೆ || ೪೨

ಪರಿವ ಕೆನ್ನೀರೊರತೆಯಲಿ ಮೈ
ಮುರಿವಡೆದು ಮೂಲದಲಿ ಮೇಗಡೆ
ಮರುತಹತಿಯಲಿ ಹರಹಿ ಕೆದರಿದ ಭೂರಿರಣಧೂಳಿ |
ಪರಿವಡೆದುದುರಿಯಡಗಿ ಕೆಳಗಡೆ
ತರಿಳಕೆಂಡವನಾಂತು ಮೇಗಡೆ
ಹರಹಿ ಗಗನದಿ ನೆಗೆವ ಧೂಳಿಯ ಹೊರಳಿಯಂದದಲಿ || ೪೩

ಹಿರಿಯ ಹೊಯ್ಸಳನ ಮರವೆ ತಿಳಿದೆ
ಚ್ಚರುತ ಬಗ್ಗಿಸಿ ಸಾರಥಿಯನತಿ
ಭರದಿ ತಿರುಗಿಸಿ ಕುದುರೆಗಳನಾಕಳಿಕೆ ಪರಿತಂದು ।
ಮೆರೆವ ಸಿಂಧದ ಕುರುಹಿನಲಿ ಸಲೆ
ಕರುಹಿಡುತ ಮುನ್ನಿರಿದ ಪಗೆಯನು
ಮರೆಯದಿರಿದರು ರಥಿಕರುರಿದೇಳ್ವುಗ್ರರೋಷದಲಿ ॥ ೪೪ ॥

ಕೆಚ್ಚೆದೆಯ ಕೈಚಳಕದುಕ್ಕಾ
ಳೆಚ್ಚ ಸರಲನು ಮಧ್ಯಮಾರ್ಗದಿ
ಕೊಚ್ಚಿದುದು ಕೋದಂಡವಿದ್ಯಾಪಂಡಿತರ ತಂಡ ।
ಪಚ್ಚವೊಲು ಹಿಳುಕುಡಿದು ಹೋಯ್ತರ
ದುಚ್ಚಳಿಸಿ ಪಾಯ್ತಂದು ಮುಮ್ಮೊನೆ
ಚುಚ್ಚಿ ನಟ್ಟುದು ತಮ್ಮ ಹೇರೆದೆವಲಗೆಚೌಕದಲಿ ॥ ೪೫ ॥

ಮದಜಲವ ಮುಕ್ಕುಳಿಪ ಕರಿಗಳ
ಕದನದಲಿ ಮಾವುತರ ತಲೆಗಳು
ಮೊದಲು ಚಕ್ರದ ಧಾರೆಯಲಿ ಮುರಿದಲಗಿನಿರಿತದಲಿ ।
ಕದಲಿದೊಡಮಾಶ್ಯೇನಪಕ್ಷಿಯ
ಪದಕೆ ಸಿಲುಕಿದ ಮುಡಿಯ ತೊಡಕಿಂ
ದುದಿರದೊಯ್ಯನೆ ಸಡಿಲಿ ಮೆಲ್ಲನೆ ಬಾಗಿದುವು ಮಹಿಗೆ ॥ ೪೬ ॥

ಆದಿಯಲಿ ನಿಬ್ಬರದಿ ರಿಪುವನು
ಮೋದಿದಾರಾವುತನು ಹೊಯ್ಸಳನ
ಸೇದೆಯಲಿ ಸೊಪ್ಪಾಗಿ ತನ್ನಯ ತುರಗಪೃಷ್ಠದಲಿ ।
ಕೋದ ಮರವೆಯೊಳೊರಗಿದರಿಯನು
ಮೋದಲೊಲ್ಲದೆ ಮತ್ತೆ ತಿಳಿವಿನ
ಹಾದಿಯನು ಹೊಗುವಿನೆಗೆ ಸುಮ್ಮನೆ ನಿಂದು ನೋಡಿದನು ॥ ೪೭ ॥

ಹರಣದಾಸೆಯನೊಳದು ಕರದಲಿ
ಖರತರದ ತರವಾರಿಯನು ತಳೆ
ದುರವಣಿಸಿ ಕವಚಿಗಳು ಹೊಯ್ದೊಡೆ ನಿಗ್ಗವಂಗಳಲಿ ।
ತರದಿ ಸೂಸುವ ಕಿಡಿಗಳನು ಮದ
ಕರಿಗಳೊಡನಳಸಿದುವು ನಿಜಪು
ಷ್ಕರದ ತುಂತುರ ತುರುಗಲಿನ ತನಿವೆಳಯ ತಂಪಿನಲಿ ॥ ೪೮ ॥

ಸರಳ ಕಡಿತದೊಳುಡಿದ ವೀರರ
ಶಿರಗಳೇ ಫಳಗಳವೊಲೆಸೆದಿರ
ಲುರುಳ್ದ ಸೀಸಕದೊಳ್ ಚಷಕದ ತೆರದೊಳೊಪ್ಪಿರಲು ।
ಹರಿವ ನೆತ್ತರೆ ಕಳ್ಳ ಕಾಲುವೆ
ಗೊರೆಯೆನಿಸೆ ರಣಭೂಮಿ ಭಯವನು
ಹರಹಿ ಮೆರೆದುದು ಕಾಲರಾಜನ ಪಾನಭೂಮಿವೊಲು ॥ ೪೯ ॥

ಕಡಿವಡೆದ ನಿಡುದೋಳ್ ತುಂಡಿನೊ
ಳಡಿದಡಗನೆಳೆದೆಳೆದು ಪೊಡೆಯೊಳ್
ಗಡಸುತಿಹ ಹದ್ದುಗಳನೋಡಿಸಿ ಪಿಶಿತಲೋಭದಲಿ ।
ಕಡಿವಡೆಯೊಳಾತೋಳ್ ಮುರಿಯಲಿ
ತೊಡರ್ದ ತೋಳ್ವಳ್ ತನ್ನ ತಾಲುವ
ನುಡಿಯೆ ತೆರೆದೋಡಿದುದು ಭೀತಿಯೊಳೊಂದು ಗೋವಾಯು ॥ ೫೦ ॥

ಅರಿಕರದ ಕರವಾಳಘಾತದಿ
ಕೊರಲರಿದು ತೊಟ್ಟನೆ ವಿಮಾನ
ಕ್ಕೆರೆಯುನಾದವನೊಬ್ಬನೆಡವಂಕದಲಿ ಮಂಡಿಸಿದ ।
ಸುರವನಿತೆಯೊಡನೀಕ್ಷಿಸಿದನು
ಬ್ಬರದ ರಭಸದಿ ಭೂರಿಭಯವನು
ಹರಿಹಿ ಕುಣಿಕುಣಿಕುಣಿವ ಮುನ್ನಿನ ನಿಜಕಬಂಧವನು ॥ ೫೧ ॥

ವೀರರಿಬ್ಬರು ರಣದಿ ನಿಜನಿಜ
ಸಾರಥಿಗಳಳಿಯಲ್ಕೆ ಛಲದಲಿ
ಸಾರಥಿಗಳಂ ರಥಿಗಳಂ ತಾವಾಗಿ ಕಾದಿದರು ।
ವಾರುವಂಗಳು ನೊಂದು ಮಡಿಯಲು
ತೋರಗಜೆಯಲಿ ಪ್ರೋರ್ದರವು ನಿ
ಸ್ಸಾರವಾಗಲು ಕಡಗಿ ತಳ್ತರು ತೋಳ ತೋಟಿಯಲಿ ॥ ೫೨ ॥

ಒರ್ವರೊರ್ವರ ಜೊಯ್ಲು ಕಡುಹಿಂ
ದಿರ್ವರದಟರು ಸಮಸಮಯದಲಿ
ಕೊರ್ವಡಗಿ ಕಳನೊಳಗೆ ತನುವನು ಬಿಸುಟು ಸುರಪುರಿಗೆ ।
ಸಾರ್ವ ಸಮಯದೊಳಮರಸತಿಯನ
ದೊರ್ವಳನೆ ಸಂಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ ಮಗು
ಳ್ದಿರ್ವರುಂ ಕಾದಿದರು ಹಿಂದಿನ ಹಗೆಯ ಹೆಂಪಿನಲಿ ॥ ೫೩ ॥

ಒಂದು ಸೊಳೊಳು ಗೆಲವ ಪಡೆದುವ
ದೊಂದು ಸೊಳೊಳು ಸೋಲದಲಿ ಮೆ
ಯ್ಗುಂದಿಸುವು ಸೇನೆಗಳು ತಾವ್ತೊಂದೊಂದರಿರಿತದಲಿ ।
ಹಿಂದೆ ಮುಂದೋರೊಮ್ಮೆ ಭೋಭೋ
ರೆಂದು ತೀಡುವ ಗಾಳಿಯಬ್ಬರ
ದಿಂದ ಕುಂದುವ ಮಗುಳೆ ಕೊಬ್ಬುವ ಕಡಲ ತೆರೆಗಳನೆ ॥ ೫೪ ॥

ಮುರಿದೋಡೇನಾಪಡೆಯನರಿಗಳು
ತರುಬಲಾರ್ತರೆ ಭೂಪತಿಯನವ
ನುರವಣಿಸಿ ರಿಪುನೃಪರ ದಳವನು ಕಲಕಿದನು ಕಡೆ ।
ಮುರಿಯ ಬಲ್ಲುದು ಗಾಳಿ ಹೊಗೆಯನು
ಮುರಿಯ ಬಲ್ಲುದೆ ಬೆಂಕಿಯನು ಕ
ವ್ವರಿಸಿ ಕಡೆಗುತ ಪುಳ್ಳಯಿರ್ದೆಡೆ ದಳ್ಳಿಸುವುದಗ್ನಿ ॥ ೫೫ ॥

ಪರಿ ತೀರನು ಬಿಗಿದು ನವತೂ
ಣೀರವನು ಸನಗದಲಿ ಮರಸಿ ಶ
ರೀರವನು ಕರತಳದಿ ತಳೆದಳವಟ್ಟ ಚಾಪವನು |
ವೈರಿಸೇನೆಯನೇಕವೀರನು
ಬೀರದಲಿ ಕಲಕಿದನು ಕಲ್ಪದಿ
ವಾರಿಧಿಯನು ವರಾಹನಾಲೋಡಿಸುವ ಮಾಳ್ಕೆಯಲಿ ‖ ೫೬ |

ಅವನ ಬಲಗೈವೆರಲು ತೂಣದ
ವಿವರದೆಡೆಯಲಿ ನಿಂದವೊಲು ನೋ
ಳ್ಪವರ ನಯನಕೆ ಗೋಚರಿಸಿದುದು ಕೈಯ ಕಾರ್ಮುಕದ |
ಕಿವಿವರೆಗೆ ಪಿಡಿದೆಳೆದ ನಾರಿಯ
ಕವಿವ ರಿಪುಗಳ ಜೀವವನು ಹೀ
ರುವ ಕರಾಳಶರಾಳಿಯನು ಸೂಲಿಸುತ ಸೋಲಿಸಿತು ‖ ೫೭ ‖

ಕಡಿಕಡಿದು ಕೆಂಪೇರಿದವುಡಿನ
ನಡುನೊಸಲಿನಲಿ ಮುರಿಮುರಿದು ಗಂ
ಟಿಡಿದ ಹುಬ್ಬಿನ ಬಿಡಬಿಡದೆ ನೆಗೆದೇಳ್ವ ಹೂಂಕೃತಿಯ |
ನಿಡುಸರದ ಹೋರಟೆಯ ಭಲ್ಲದಿ
ಕಡಿವಡೆದ ರಿಪುನೃಪರ ತಲೆಗಳ
ನಡಕಿದನು ಪೊಡವಿಯೊಳಗೆಡೆಯಿಲ್ಲೆನಿಸುತಜನೃಪನು ‖ ೫೮ ‖

ಆನೆ ಮೊದಲಹ ನಾಲ್ವಗೆಯ ನಿಜ
ಸೇನೆಯನು ನೂಕಿದರು ಲೋಹದ
ಪೀನಕವಚವನಿರಿವ ಕೂರ್ಮೊನೆಗಣೆಯ ಮೊದಲಾದ |
ಊನವಿಲ್ಲದ ಸಕಲಶರಸಂ
ತಾನದಲಿ ನಿಲವಿಲ್ಲದೆಚ್ಚೆ
ಚ್ಚಾನರಾಧಿಪರಜನನೊಮ್ಮೆಗೆದೊಳಗೆ ಮುತ್ತಿದರು | ೫೯ |

ತುರುಗಿ ತೀವಿದ ಸರಳ ಮರೆಯಲಿ
ಮರಸಿದಜಭೂವರನ ತೇರಿನ
ಕುರುಹನರಿಯಲ್ಕಾಯ್ತು ಮೇಗಡೆ ಮೆರೆವ ಸಿಂಧದಲಿ ||
ತುರುಗಿ ತೀವಿದ ಬಡಪದಲಿ ತಲೆ
ಗರೆದ ದಿವಸಶ್ರೀಯನರೆಗೆ
ಸ್ದೆರೆದ ಖರಕರನರುಣಕಿರಣದಿ ಕುರುಹಿಡುವ ತೆರದಿ || ೬೦ ||

ತರಿದು ಮೆದೆಗೆಡಹಿದನು ಸರಳನ
ಹೊರಳಿಯನು ತನಗಂದು ಗಂದರ
ರೆರೆಯನಣುಗನ ಕೊಟ್ಟ ಕಣೆಯನು ತಿರುವಿನಲಿ ತುಡಿಸಿ ||
ಭರದಿ ಕಿವಿವರೆಗೆಳೆದು ನೃಪನ
ಬ್ಬರಿಸಿ ಬಿಡಲದು ರಿಪುಗಳನು ಮೆ
ಯ್ಮರಸಿ ನಿದ್ದೆಯ ನಿಗಡದಲಿ ಬಿಗಿವಿಡಿದು ಬಂಧಿಸಿತು || ೧ ||

ಬಳಿಕ ಹೆದೆಯನು ಸೆಳೆವ ಹರಿಬವ
ನುಳಿದ ಬೆರಲಿನ ಕಂದದಲಿ ಜೋ
ಲ್ದಿಳಿದ ಮಣಿಮಕುಟಗಳ ಪಳವಿಗೆಗಳೆಯ ನೆಮ್ಮುಗೆಯ ||
ಬಲುಹಿನಲಿ ನೆಲೆಗೊಂಡ ನಿದ್ದೆಯ
ಸಿಲುಕುಗಳ ನರಪಾಲಸಂಕುಲ
ವಲುಗಗೊಪ್ಪಿತು ಬಿದ್ದವಿಕ್ಕಿದ ಪಟದ ಪಾಂಗಿನಲಿ || ೬೨ ||

ಕದನಕರ್ಕಶನಜನೃಪಾಲಕ
ನದಟನಿಂದಾತೆರದಿ ಗಳಿಸಿದ
ಬಿದುಗೆಣೆಯ ಕೀರ್ತಿಯನು ಬಲಿಯಿಸಿ ಪಿಡಿದು ಕುಡಿವಂತೆ ||
ಸೊದೆಗೆ ಸೆಣಸುವ ತನ್ನ ತುಟಿಗಳ
ತುದಿಯೊಳಗೆ ಸೆರೆಗೊಳಿಸಿ ಸಂಕನು
ಮುದಿರನಿನದದಿ ಭೋರೆನುತ ಪೂರಿಸಿದನೊಡನೊಡನೆ || ೬೩ ||

ಅರಿದು ಶಂಖಧ್ವನಿಯು ಕುರುಹನು
ಮರಳಿ ನಡೆತಂದಾಕೆವಾಳರು
ನಿರುಕಿಸಿದರೊರಗಿರ್ದ ಪಗೆಗಳ ಪಡೆಯ ಮಧ್ಯದಲಿ ।
ಮಿರುಗುವಜನೃಪತಿಯನು ಕಣ್ಮಾಗಿ
ದೊರಗಿಮಂಬುಜತತಿಯ ನಡುವೆಡೆ
ಮೆರೆವ ತಿಂಗಳ ಹೊಳೆವ ನೆಳಲನು ಕಾಣುವಂದದಲಿ ॥ ೬೪ ॥

ಕ್ಷೋಣಿಪತಿಯಾಣತಿಯೊಳವದಿರು
ಶೋಣಿತಾಂಬುವಿನಲ್ಲಿ ನೆನೆಯಿಸಿ
ಬಾಣದಗ್ರವ ಬರೆದರರಿಗಳ ಪಳವಿಗೆಯ ಪಟದಿ ॥
ಕಾಣಿರೈ ನೀಂವಜನು ಕರುಣಿಸಿ
ಪ್ರಾಣದಾನವೆಸಗಿ ನಿಮ್ಮ
ಕ್ಷೀಣಯಶವನು ಕೊಂಡನೆಂಬಕ್ಕರದ ಸೇಣಿಯನು ॥ ೬೫ ॥

ಮೆಲ್ಲನಲ್ಲಿಂ ಮೇಲೆಯುಂ ಭೂ
ವಲ್ಲಭನು ಕರಪಲ್ಲವವನಾ
ಬಿಲ್ಲ ಕೊಪ್ಪಿನೊಳಳ್ಳಿಂ ತೊಲಗಿದ ಸೀಸಕದ ತಲೆಯ ॥
ಚೆಲ್ಲಿ ಕೆದರಿದ ಕೂದಲಿನ ಮೊಗ
ದಲ್ಲಿ ಮೂಡಿದ ಬೆಮರ್ವನಿಯ ಸಿರಿ
ಯಲ್ಲಿ ನಲ್ಲಳ ಬಳಿಗೆ ನಡೆದಿಂತೆಂದನೊಲವಿನಲಿ ॥ ೬೬ ॥

ಕಾತರಾಂಬಕಿ ಬಂದು ನೋಡಾ
ಪ್ರೋತಹಾರ್ಯಶರೌಘರೆನಿಸುತ
ಭೂತಳದೊಳೊರಗಿರುವ ಭುಜಸಾಹಸದ ಭೂಪರನು ॥
ಘಾತೆರದ ಮೀಸಲಿನ ನಿಜಸ
ತ್ವಾತಿಶಯವನು ಮೆರೆದು ಕಳಲೆಂ
ಪಾತುರಿಸಿದರು ನಿನ್ನ ನೀಂ ಭುಜವಜ್ರಪಂಜರದಿಂ ॥ ೬೬ ॥

ಎಂದು ನುಡಿದೊಡನಿಂದುಮತಿಯು ಮು
ಕೇಂದು ಮುಸುಕಿದ ಮುರುಕವನು ತೆರೆ
ದಂದ ಮಿಗೆ ರಂಜಿಸಿತು ಪೊಂಗುವ ಕಾಂತಿಲಹರಿಯಲಿ ‖
ಮಂದಯಿಪ ನಿಶ್ವಾಸಬಾಷ್ಪದಿ
ಕಂದಿ ಕಳೆಗುಂದಿರ್ದ ಕನ್ನಡಿ
ಯೊಂದೆ ನಿಮಿಷಕೆ ಪಜ್ಜಳಿಸಿ ಪೊಗರೇರುವಂದದಲಿ ‖ ೬೮ ‖

ನಲವನಾಂತೊಡವಳಕೆ ನಾಚುತೆ
ತಲೆಯನೆರಗಿಸಿ ತನ್ನ ಪಕ್ಕದ
ಕೆಳದಿಯಿಂದಿರುಹಿದಳು ತನ್ನಯ ಮನದ ಸಂತಸವ ‖
ಮಳೆಯ ಜಳದಲಿ ನಾಂದ ಧರಣೀ
ಲಲನೆ ತನ್ನಯ ಮನದಲಂಪನು
ಜಳದನೃಪತಿಗೆ ಸೋಗೆಯುಲಿಯಿಂದರುಹುವಂದದಲಿ ‖ ೬೯ ‖

ಕಟ್ಟದಟನಿಂದಿಂತು ಪಗೆಗಳ
ಪಟ್ಟಬಂಧದ ತಲೆಯೊಳೆಡಗಾ
ಲಿಟ್ಟು ನಿಜಸತಿಯೊಡನಜನು ನಿಜನಗರಿಗೈದಿದನು ‖
ಇಟ್ಟಣಿಪ ರಥತುರಗರಜ ನಸು
ಮುಟ್ಟಿ ಮಾಸಿದ ಮುಂಗುರುಳ ನಿಜ
ಪಟ್ಟಮಹಿಷಿಯೆ ವಿಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ತೆರದಿ ಮೆರೆದಿರಲು ‖ ೭೦ ‖

ಮೊದಲೆ ಸುತನ ವಿವಾಹವಿಜಯಾ
ಭ್ಯುದಯವನು ರಘುನೃಪತಿ ಕೇಳ್ದತಿ
ಮುದದಿ ಸುವತಿಯಿನೊಂದುಮೆರೆದೈತಂದ ತನಯನಿಗೆ ‖
ಪದಪಿನಲಿ ಪಟ್ಟವನು ಕಟ್ಟಿಸಿ
ಹೃದಯವನು ತಪಕೀವ ಭಾವದಿ
ಹವಗೊಳಿಸಿದನು ಸೂರ್ಯವಂಶದ ಸಂಪ್ರದಾಯವನು ‖ ೭೧ ‖

ಮೂರನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಬಳಿಕಲಾವೈವಾಹಮಂಗಳ
ವಿಳಸನೆದ ಸಂಪದದ ಸುತನಲಿ
ಬಳೆದ ನೇಹದ ಬಳ್ಳಿವಳ್ಳಿಯೊಳಾರಘೂದ್ಭವನು ॥
ತೊಳಗುವೆರಡನೆಯಿಂದುಮತಿಯನು
ಕೆಳೆಗೊಳಿಸಿ ನಿಜಸುತನೊಡನೆ ಹಸೆ
ನಿಲಿಸಿದನೊ ಎನೆ ರಾಜ್ಯಲಕ್ಷ್ಮಿಯನೊಂದುಗೂಡಿಸಿದ ॥೧॥

ಪಾಪಕರ್ಮಕೆ ಹೇಸದಂಜದೆ
ಭೂಪರಾವುದನಾರ್ಜಿಸಲು ಪರಿ
ತಾಪಗೊಂಡುಮ್ಮಳಪರಾಧಾರಿಣಿಯನಜನೃಪನು ॥
ಪಾಪದಲಿ ಗಳಿಸಿದನೆ ಭೋಗದ
ತಾಪದಲಿ ಬಯಸಿದನೆ ಧರ್ಮದ
ಕಾಪಿನಲಿ ನಿಜಜನಕನಾಜ್ಞೆಯೊಳೊಲಿದು ಕೈಕೊಂಡ ॥ ೨॥

ಗುರುವಸಿಷ್ಠಪ್ರಮುಖಮುನಿಗಳು
ವಿರಚಿಸಿದ ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕದ
ಪರಮತೀರ್ಥಜಲಂಗಳೊಳಗಜನೊಡನೆ ತನಗಾದ ॥
ಪರಮಮಂಗಳಮಜ್ಜನದಿ ಭೂ
ತರುಣಿ ತನ್ನ ಕೃತಾರ್ಥತೆಯನಿರ
ದೊರೆವ ತೆರದಲಿ ಸೊಗಸಿದಳು ವಿಶದೋಚ್ಛ್ವಸಿತದಿಂದ ॥ ೩॥

ನೆರೆಯಥರ್ವಾಭಿಜ್ಞರೆನಿಸುವ
ಗುರುಗಳೆಸಗಿದ ಸತ್ಕ್ರಿಯೆಯೊಳಜ
ನರಪನೆಸೆದನು ಪರರಿಗಸದಳವೆನಿಪ ಬಲುಹಾಂತು ॥
ಮರುತನೊಡನೊಡವೆರೆದ ಕಿಚ್ಚಿನ
ತೆರನದಲ್ಲವೆ ಬ್ರಹ್ಮತೇಜ
ಸ್ಸ್ಫುರಣದೊಳಗಾಕ್ಷತ್ರತೇಜವದೊಂದುಗೂಡಿದೊಡೆ ॥೪॥

ಏನಿದಚ್ಚರಿ ಮತ್ತೆ ರಘುಭೂ
ಜಾನಿಗಾದುದೂ ಜವ್ವನದ ಸಂ
ಧಾನವೆನುತಲಿ ತನ್ನನೀಕ್ಷಿಸಿ ಮಂದಿ ವಿಸ್ಮಯವ ‖
ಆನುವಂತಜನೊಪ್ಪಿ ಜನಕನ
ನೂನಸಂಪದವೆಲ್ಲವನು ಕೊಂ
ಡೇನುಳಿದನೇಂ ಕೊಂಡನಾತನ ಗುಣಗಣಂಗಳನು ‖ ೫ ‖

ಎರಡುವಸ್ತುಗಳೊಪ್ಪಿದುವು ಶುಭ
ಕರವೆನಿಸಿದಿನ್ನೆರಡುವಸ್ತುಗ
ಳೆರಕದಲಿ ರಘುನೃಪನ ಪೆಂಪಿನ ರಾಜ್ಯವಜನೃಪನ ‖
ಎರಕದಲಿ ಸಿರಿವಡೆದುದಜನೃಪ
ವರನೊಡಲಿನಲಿ ನೆರೆದ ಜವ್ವನ
ಸಿರಿಯುಮೆಸೆದುದು ಕೂಡಿದಿಂದ್ರಿಯಜಯದ ವೈಮೆಯಲಿ ‖ ೬ ‖

ನೊಂದಪಳು ಭರದಿಂದ ಸೋಂಕಿದೊ
ಡಿಂದು ಹೊಸಬಳು ಬೆದರುವಳು ತಾ
ನೆಂದು ನಯದಲಿ ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ಪಕ್ಕವನು ಸಾರ್ದು ‖
ಮಂದಹಸನದ ನಲ್ಮೆಗಳ ನಯ
ದಿಂದ ಸವಿಮಾತುಗಳ ಲಲ್ಲೆಗ
ಳಿಂದ ಧರೆಯನು ವರಿಸಿದನು ವರಿಪಂತೆ ನವವಧುವ ‖ ೭ ‖

ನೋಂತೆನಾನೆಂರ್ವನೆ ನೃಪಾಲಕ
ನಂತರಂಗಕೆ ಸಲ್ವ ಪೆರ್ಮೆಯ
ಸಂತಸಕ್ಕೆನುತವನ ಮಂದಿಗಳೆಲ್ಲ ತಮತಮಗೆ ‖
ಚಿಂತಿಪಂತೆಸಗಿದನು ಹೊಳೆಗಳೊ
ಳಂತರವನೀಕ್ಷಿಸದೆ ಜಳನಿಧಿ
ಸಂತಸದೊಳೆಲ್ಲವನು ತಾನೊಳಕೊಳ್ವ ಮಾಳ್ಕೆಯಲಿ ‖ ೮ ‖

ಬಿರಿಸಿನಲಿ ಮುರಿದಿಡದೆ ಮೆಲ್ಪಿನ
ಮುರುಕದಲಿ ಮನ್ನಿಸದೆ ನಯಬಂ
ಧುರವಿದೆನಿಸುವ ಮಧ್ಯಮಕ್ರಮದಿಂದ ಮಾರುತನು ॥
ತರುಗಳನು ತನಗೆರಗಿಸುವವೊಲು
ಮುರಿದು ಕೊಲ್ಲದೆ ಮರುಗಿ ಪೊರೆಯದೆ
ಚರಣಕೆರಗಿಸಿದನು ನೃಪಾಲಕನುದ್ಧತಾರಿಯನು ॥ ೯ ॥

ಅನುಗಿಡದ ಭಾವದಲಿ ನಿಜನಂ
ದನನು ಮಂತ್ರಿಪ್ರಮುಖಜನಗಳ
ಮನವಿಡಿದು ರಾಜ್ಯದಲಿ ನೆಲೆನಿಂದುದನು ನಡೆನೋಡಿ ॥
ಮನವೊಲಿದು ರಘುನೃಪತಿ ನಶ್ವರ
ವೆನಿಪ ನಾಕದ ಸುಖಗಳಲಿ ತಾ
ಮನವನಿಕ್ಕದೆ ಪೇಸಿ ನಿಸ್ಪೃಹತೆಯನು ಕೈಕೊಂಡ ॥ ೧೦ ॥

ವರದಿಲೀಪನೃಪಾಲವಂಶದ
ಧರಣಿಪರು ಮುಪ್ಪಡಸಲೊಡನೈ
ಸಿರಿಯನೆಲ್ಲವ ಸುಗುಣಿಯೆನಿಸುವ ಸುತನೊಳಗೆ ನಿಲಿಸಿ ॥
ಮರದ ನಾರಿನ ಚೀರವನು ತಳೆ
ದುರುತಪೋಧನರಪ್ಪ ಮುನಿನ
ರ್ಯರ ಪದವಿಯಲಿ ನಡೆದರೆಡಹದ ಸಂಪ್ರದಾಯದಲಿ ॥ ೧೧ ॥

ನಿಜಕುಲೋದ್ಭವರಾಚರಣೆಯನು
ಭಜಿಸಲೆಳಸುತ ರಘುನೃಪಾಲನು
ತ್ಯಜಿಸಿ ರಾಜ್ಯವ ಬನಕೆ ತೆರಳುವ ತರಿಸಲವ ತಳೆಯೆ ॥
ಅಜನೃಪತಿ ಮಣಿಮಕುಟಮಂಜುಳ
ನಿಜಶಿರವನವನಡಿಯೊಳರ್ಪಿಸಿ
ತ್ಯಜಿಸಿ ತನ್ನನು ನಡೆಯ ಬೇಡೆಂದೆನುತ ಬೇಡಿದನು ॥ ೧೨ ॥

ಅಗಲವೇಡೆನುತಶ್ರುಮುಖದಲಿ
ಬಗೆಬಗೆಯೊಳಡಿಗೆರಗಿ ಬೇಡಿದ
ಮಗನ ಮಾತನು ಮನ್ನಿಸಿದೊಡಂ ರಘುನೃಪಾಲಕನು ‖
ಆಗಲೆ ನೂಕಿದ ಹರೆಯ ತೊವಲನು
ಮಗುಳೆ ಮಾವಿನ ತೆರದಿ ತಳೆದನೆ
ಮೊಗವಮುರಿದೆಳಸಿದನೆ ಮುನ್ನವೆ ತೊರೆದ ಸಂಪದವ ‖ ೧೩ ‖

ಪಿಡಿದು ನಾಲ್ಕನೆಯಾಶ್ರಮದ ನೆ
ಲ್ನಡೆವಳಿಯನವನೂರ ಹೊರವೊಳ
ಲಡೆಯೊಳಗೆ ನೆಲೆನಿಂದು ತನ್ನಖಿಳೇಂದ್ರಿಯದ ಬಿರುಬ ‖
ಉಡುಗಿ ಸೊಸೆಯಂತಾತ್ಮಜಾತನ
ಮಡದಿಯೆನಿಸಿದ ಸಿರಿಯಹರ್ನಿಶ
ಮೊಡರಿಸುವ ಶುಶ್ರೂಷೆಯಲಿ ನೂಕಿದನು ದಿನಗಳನು ‖ ೧೪ ‖

ಪ್ರಶಮದಲಿ ನೆಲೆನಿಂದ ರಘುವೊಂ
ದೆಸೆಯೊಳುದಯವನಾಂತು ರಂಜಿಪ
ಪೊಸಪೊಡವಿಯರಸೊಂದು ದೆಸೆಯೊಳು ಮೆರೆಯೆ ತತ್ಕುಲವು ‖
ಎಸೆದುದೊಂದೆಸೆಯಲ್ಲಿ ಮುಳುಗುವ
ಶಶಧರನುಮಿನ್ನೊಂದು ದೆಸೆಯಲಿ
ಮಸಗಿ ಮೂಡುವ ರವಿಯುಮೊಪ್ಪುವ ಗಗನದಂದದಲಿ ‖ ೧೫ ‖

ಯತಿಪಚರ್ಯೆಯೊಳಿರ್ದ ರಘುವನು
ಕ್ಷಿತಿಪಚರ್ಯೆಯೊಳೊಪ್ಪಿದಜಭೂ
ಪತಿಯುಮವನು ನೆರೆ ನೋಡಿ ಬಗೆದುದು ಮಂದಿ ಪರತರದ ‖
ಗತಿಯನೊದವಿಪ ಧರ್ಮಮುಂ ಮೇ
ಣತುಲಸಂಪದವೀವ ಧರ್ಮಮು
ಮತಿಶಯದಿ ಮೆಯ್ವಡೆದು ನೆಲದಲಿ ನೆಲಸಿದಂದದಲಿ ‖ ೧೬ ‖

ದೊರೆಯದಿಹ ಸಂಪದವ ಸಾಧಿಸು
ವಿರಕದಿಂದಜಭೂಮಿಪತಿ ನಯ
ಪರಿಣತರು ತಾವೆನಿಪ ಮಂತ್ರಿಗಳೊಡನೆ ಕೂಡಿದನು ॥
ಮರಳಿ ಬರಲೆಡೆಗುಡದ ಮೈಮೆಯ
ಪರಮಪದವನು ಪಡೆಯೆ ರಘುವುಂ
ಪುರುಳರಿದ ಯೋಗಿಗಳ ಬಳಗದೊಳೊಂದುಗೂಡಿದನು ॥ ೧೭ ॥

ತರುಣನಜನಾ ಪ್ರಜೆಗಳೊಳಗಂ
ಕುರಿಪ ಧರ್ಮಾಧರ್ಮದಿರವನು
ಪರಿಕಿಸುವ ಬಯಕೆಯಲಿ ಧರ್ಮಾಸನವನೇರಿದನು ॥
ನರೆತ ಮುಂಡೆಯು ರಘುವುಮಲುಗದ
ತೆರದಿ ಚಿತ್ತವ ನಿಲಿಸೆ ಕುಶವಿ
ಷ್ಟರವನೇರಿದನೈದೆ ವಿಜನವೆನಿಪ್ಪ ತಾಣದಲಿ ॥ ೧೮ ॥

ಎಸೆವ ಪ್ರಭು ಶಕ್ತಿಯೊಳದೊರ್ವನು
ವಶಗೊಳಿಸಿದನು ಕೆಲಬಲದೊಳಹ
ವಸುಮತೀಶರನೆಲ್ಲರನು ಕೈಕೊಂಡ ಗೆಲ್ಲದಲಿ ॥
ಕುಸಿಯದೆಸಪ ಸಮಾಧಿಬಲದಲಿ
ವಶಗೊಳಿಸಿದನು ತನ್ನ ಮೈಯಲಿ
ಪಸರಿಸಿದ ಪಂಚಾನಿಲವನಿನ್ನೊರ್ವನಳವಿನಲಿ ॥ ೧೯ ॥

ಅರಿಗಳೆಸಗುವ ಕರ್ಮಫಲಗಳ
ನುರುಪಿ ಬೆಂಬೂದಿಯಲಿ ತೊಣೆಯೆನೆ
ಹುರುಳುಗೆಡಿಸಿದನಿತ್ತಲೊತ್ತಂಬದಲಿ ನವನೃಪನು ॥
ವಿರಚಿಸಿದ ಕರ್ಮಗಳನರಿವಿನ
ತೆರಳ ಕೆಂಡದೊಳುರುಹಿ ಬೂದಿಗೆ
ದೊರೆಯೆನಿಸಿ ನೆರೆ ಹುರುಳುಗೆಡಿಸಿದನತ್ತ ಯತಿವರನು ॥ ೨೦ ॥

ಆರುಗುಣಗಳ ಫಲವನರಿದಾ
ಧಾರಿಣೀಶನು ತಕ್ಕೆಡೆಯನರಿ
ದಾರುವನು ಯೋಜಿಸಿದನಿಷ್ಟಾರ್ಥವನು ಪಡೆವಂತೆ ॥
ಜಾರದವೊಲಾಪ್ರಕೃತಿಯೊಳಗಿಹ
ಮೂರುಗುಣಗಳ ಮೆಟ್ಟಿದನು ರಘು
ವೇರಿಸಿನ ಸಮಲೋಷ್ಟಕಾಂಚನಭಾವದಳವಿನಲಿ ॥ ೨೧ ॥

ಪಿಡಿದ ಕಾರ್ಯದ ಪರಮಫಲವನು
ಪಡೆವವರಮೊಡೆಯುಡುಗದೊಂದೇ
ದೃಢಮನದಿ ನಡೆಯಿಸಿದನೇರಂದದೊಳಗಜನೃಪನು ॥
ಪಿಡಿದ ಯೋಗದ ಕಡೆಯೊಳೀಶ್ವರ
ನಡಿಗಳನು ಕಾಂಬನ್ನೆವರವೆಡೆ
ಯುಡಗದೋರಂದದಲಿ ನಡಸಿದನಾರಘುಪ್ರಭವ ॥ ೨೨ ॥

ಇಂತು ರಿಪುಗಳಗಿಂದ್ರಿಯಂಗಳ
ಗೆಂತುಮುಣ್ಮುವೊಡೆಡೆಗುಡದೆಯೋ
ರಂತು ತಾವೆಚ್ಚತ್ತು ತಮ್ಮನು ಕಾಪಿಡುತಲವರು ॥
ಅಂತವರಿಯುವ ಭಾಗ್ಯಲಕ್ಷ್ಮಿಯು
ನೆಂತವರಿಯುದ ಮೋಕ್ಷಲಕ್ಷ್ಮಿಯು
ನಾಂತು ಪಡೆದರು ಸಿದ್ಧಿಗಳನೆಸಕಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ॥ ೨೩ ॥

ಹಲವು ಬರಿಸವನಿಂತು ನಿಜಸುತ
ನೆಳಸಿದಂದದಿ ಕಳೆದು ಭಾಸ್ಕರ
ಕುಲಶಿಖಾಮಣಿ ತಳೆದು ಸಮದೃಷ್ಟಿಯನು ಸರ್ವದಲಿ ॥
ಬಲಿದ ಯೋಗಸಮಾಧಿಯೊಳಗವಿ
ಚಲಿತಮಾನಸನಾಗುತೈಕ್ಯವ
ತಳೆದನವ್ಯಯನಪ್ಪ ಮಾಯಾತೀತನಲಿ ನಲಿದು ॥ ೨೪ ॥

ತನುವ ತೊಡಕನು ಕಳೆದು ಬಿಸುಟನು
ಜನಕನೆಂಬಾ ನುಡಿಯನಾಲಿಸಿ
ಜನಿಸಿದತಿಶೋಕದಲಿ ಕಂಬನಿಮಿಂಬಿಯುಜನೃಪನು ॥
ವಿನುತಯುತಿಗಳ ಬರಿಸಿ ತಾತಂ
ಗನುಗೊಳಿಸಿದನು ವಿಧಿವಿಧಾನದೊ
ಳನಲನಲಿ ದೇಹವನು ದಾಹಿಸಿದಂತ್ಯಕರ್ಮವನು ॥ ೭೫ ॥

ತನುವನಾಪರಿ ತೊರೆದ ಪೂಜ್ಯರು
ತನಯರೆಸಗುವ ಪಿಂಡದಾನವ
ಮನದಿ ಕಾಂಕ್ಷಿಸರೆಂಬುದನು ತಿಳಿದಿರ್ದಮಜನೃಪನು ॥
ಮನದಿ ತೀವಿದ ಜನಕಭಕ್ತಿಯೊ
ಳನುಗೊಳಿಸಿದನು ಪೈತೃಕರ್ಮಂಗ
ಳನಿತುವನು ಪಿತೃಕಾರ್ಯಕೋವಿದರೊರೆದ ಪಾಳ್ಗಿಯಲಿ ॥ ೭೬ ॥

ಇಂತಹರ ಮರಣದಲಿ ಮನದಲಿ
ಚಿಂತಿಸುವುದಘಹೇತುವೆನುತಾ
ಸಂತರಾಡಿದ ವಾಕ್ಯದಲಿ ಪಿತೃಶೋಕವನು ತೊರೆದು ॥
ಅಂತು ಕರದಲಿ ಕಾರ್ಮುಕವನೋ
ರಂತೆ ಮಾರಾಣಿಯುನಡಿಗಿಡು
ವಂತೆ ಮಾಣಿಸಿ ನೆಲದಿ ತನ್ನಾಣತಿಯ ನಿಲಿಸಿದನು ॥ ೭೭ ॥

ಧರಣಿಕಾಂತೆಯು ಮಿಂದುಮತಿಯುಂ
ಪರಮಪೌರುಷದಿಂದ ಮೆರೆವಜ
ನರಪನೊಡೆವೆರೆದೊಲ್ದು ನೊದಲನೆಯಾಕೆ ರತುನಗಳ ॥
ತುರುಗಲನು ಸೂಲಿಸಿದಳರಡನೆ
ಯರಸಿ ಬಳಿಕಲಿ ಬೆಸಲೆಯಾದಳು
ಪರಮಭುಜಸಾಹಸದ ರಾಜಕುಮಾರರತ್ನವನು ॥ ೭೮ ॥

ದಶಶತಾಂಶುವನಾಂತ ರವಿಯಂ
ತೆಸೆದು ದಶದಿಶೆಯಲ್ಲಿ ತನ್ನಯ
ಯಶವ ಹರಹಿ ಸಮಸ್ತಜಗತೀಖ್ಯಾತನೆಂದೆನಿಪ ॥
ದಶಶಿರಾರಿಗೆ ತಂದೆಯೆಂದೀ
ವಸುಮತೀತಳದಲ್ಲಿ ಶೋಭಿಸಿ
ದಶರಥೋರ್ವಿಪನೆಂಬ ಹೆಸರಲಿ ಮೆರೆದನಾಸುತನು ॥ ೨೯ ॥

ಶ್ರುತದಿನಾಋಷಿಗಣದ ಋಣವನು
ವಿತತಯಾಗದಿ ಸುರರ ಋಣವನು
ಸುತನ ಪೆತ್ತು ಪಿತರರ ಋಣವನು ತೀರ್ಚಿದತಿಶಯದಿ ॥
ಕ್ಷಿತಿಗನೆಸೆದನು ತನ್ನ ಬಳಸುತ
ಗತಿನಿರೋಧವನೆಸಪ ಪರಿಧಿಯು
ವೃತಿಯು ಲಂಘಿಸಿ ರಂಜಿಸುವ ದಿನಸೇಶ್ವರನ ತೆರದಿ ॥ ೩೦ ॥

ಕ್ಷಿತಿಪತಿಯು ಧನವೊಂದೆ ಪರರುಪ
ಕೃತಿಗೆ ಸಂದುದೆ ಗುಣಗಣಂಗಳು
ಮತಿಶಯದಿ ಸಂಪಾದಿಸಿದುವು ಪರೋಪಕಾರಗಳ ॥
ಅತುಲಭುಜಬಲವಾರ್ತೆಭಯಸಂ
ಹೃತಿಗೆ ಸಂದುದು ಬಹುಳಲಾಭಿ
ಜ್ಞತೆ ವಿರಾಜಿಸಿತಖಿಲಕೋವಿದಜನದ ಸೇವೆಯಲಿ ॥ ೩೧ ॥

ನೆಲೆಗೊಳಿಸಿ ಸೌಖ್ಯವನು ಧರೆಯಲಿ
ನೆಲೆಗೊಳಿಸಿ ರಾಜ್ಯವನು ಸುತನಲಿ
ಕುಲವಧುವಿನೊಡನಾನೃಪಾಲಕನೊಮ್ಮೆ ಮಂದಿರದ ॥
ಸುಲಲಿತಾರಾಮದಲಿ ನಲಿವನು
ಲಲನೆಯೊಡನೊಲವಿಂದಲಾಹಿಂ
ಡಲನು ನಂದನವನದ ಮಧ್ಯದಿ ಬಿನದಿಪಂದದಲಿ ॥ ೩೨ ॥

ಆಗಳಾನಾರದನು ದಕ್ಷಿಣ
ಸಾಗರದ ತೀರದಲಿ ಪುಣ್ಯ
ಕ್ಷಾಗವಿದೆನೆ ಮೆರೆವ ಗೋಕರ್ಣದಲಿ ನೆಲೆನಿಂದ ||
ನಾಗರಾಜವಿಭೂಷನನು ನವ
ರಾಗದಿಂದುಪವೀಣಿಸಲ್ಕೆ ನ
ಭೋಗತಿಯೊಳೈತರುತಲಿರ್ದನು ಬಡಗದಸೆಯಿಂದ ||೩೩||

ಅರಿಸಿಯು ಕರತಳದ ಬೀಣೆಯೊ
ಳೇರಿಸಿದ ಸುರಕುಜದ ಕುಸುಮದ
ಹಾರದಿನಿಗಂಭಿಂಗೆ ಸೋತನೊ ಮನದೊಳೆಂಬಂತೆ ||
ಮಾರುತನು ದುಃಶ್ರುತಗತಿಯೊಳಗೆ ಸಂ
ಚಾರಿಸುತ ಸಾರ್ತಂದು ಮುನಿಗಪ
ಚಾರವೆನ್ನದೆ ಮಾಲಿಕೆಯನೋಸರಿಸಿ ಕೆಡಹಿದನು ||೩೪||

ಮಾಲೆಯೊಡನಿಳಗಿಳವ ತುಂಬಿಯ
ಮೊಲೆಮೆಸೆದುದು ದುರುಳತನದಲಿ
ಗಾಳಿ ತನಗವಮಾನವೆಸಗಲು ವಲ್ಲಕೀವನಿತೆ |
ಕೀಲಿಸಿದ ಶೋಕದಲಿ ಕಜ್ಜಲ
ನೀಲವೆನಿಸಿರ್ದಶ್ರುವಾರಿಯು
ಸಾಲನಾಲಿಗಳಂದ ಸೂಸುವಳೆಂಬ ಪಾಂಗಿನಲಿ || ೩೫ |

ಅಂತ ಪರಿಮಳಭರದಿ ಮಿಕ್ಕು ಬ
ಸಂತದಲಿ ಸಾಸವನುಗುಳ್ವ ಲ
ತಾಂತತತಿಯನು ಪಳಯುತಿಳೆಮೆಡೆಗಿಳದ ಸುಮಮಾಲೆ |
ಕಾಂತನೊಡನುಪವನದಿ ಬಿನದ
ಸಂತಸವ ಸೇವಿಸುವ ತಾರಾ
ಕಾಂತವದನೆಯು ಸೆರಗಿನಲಿ ಸೆರೆವಡೆದು ನೆಲಸಿದುದು || ೩೬ ||

ಅರೆನಿಮಿಸವಾತೆರದಿ ಸೆರಗಿನ
ನಿರಿಗಳಲಿ ನೆಲೆವಡೆದ ಹೂವಿನ
ಸರವನಾಕೆ ವಿಲೋಕಿಸುತ ಪರವಶತೆಯುಲಿ ಬೆರೆದು ।
ಮರಲುಗಂಗಳ ಮುಚ್ಚಿ ಸುರವರ
ಪುರಿಗೆ ಸರಿದಳು ರಾಹುವದನೋ
ದರದೊಳಗೆ ಶಶಿಯಡಗೆ ಕೌಮುದಿ ಕಣ್ಮರೆವ ತೆರದಿ ॥ ೩೭ ॥

ಕರಣಗಳ ಕಾಲಾಟವುಡುಗಿದೊ
ಡೊರಗಿದಾಕೆಯು ಮೆಲ್ಲೊಡಲು ನೆಲ
ಕುರುಳುತಜನನು ತನ್ನೊಡನೆ ಕೆಡಹಿದುದು ಭೂತಲಕೆ ।
ಉರಿವ ಪಂಜಿನ ಕುಣಿವ ಜಿಹ್ವಾಂ
ಕುರದಿ ಸುರಿತಹ ತೈಲಬಿಂದುಗ
ಳುರಿಯುನವನೀತಳಕೆ ತಮ್ಮೊಡನೆರಗಿಸುವ ತೆರದಿ ॥ ೩೮ ॥

ಅಂತು ಧರಣಿಗುರುಳ್ದ ದಂಪತಿ
ಯಂತರಂಗದ ಪರಿಜನದ ಹಾ
ಮುಂತೆ ಗತಿಯೇನೆಳದರೇ ಹಾಯೆಂಬ ರೋದನಕೆ ।
ಆಂತು ಭೀತಿಯನಕಟ ನಿಕಟವ
ನಾಂತರದ ತಂಗೊಳದ ಹಕ್ಕಿಯು
ಹಂತಿ ಸಮದುಃಖವನು ತಳೆದಂತೊಡನೆ ಚೀರಿದುವು ॥ ೩೯ ॥

ಬೀಸಿದೆಳೆಗಾಳಿಯುಲಿ ತುಂತುರ
ಸೂಸಿನಲಿ ಬಲಿದಿರ್ದ ಮೂರ್ಛೆಯು
ನೋಸರಿಸಿ ಕಣ್ದೆರೆದನಜನೃಪನಿಂದುಮತಿ ನೆಲದಿ ।
ಸೂಸಿ ಮೈಯನು ಮೃತಿವಡೆದಳ
ನ್ನೇಸುನುಡಿದೇನಕ್ಕಟಾಯುಂ
ಶ್ಲೇಷವಿರ್ದಂದಲ್ತೆ ಫಲಿಪುವು ಕೊಂಡ ಮರ್ಮಗಳು ॥ ೪೦ ॥

ಉಡಿದ ತಂತ್ರಿಯ ಬೀಣೆಯಂದದಿ
ಪೊಡವಿಯಲಿ ಕೆಡೆದಿರ್ದ ನಿಜಸತಿ
ಯೊಡಲನೊಯ್ಯನೆ ತನ್ನ ಕರಯುಗದಿಂದ ತೆಗೆದೆತ್ತಿ |
ತೊಡೆಯ ಮಂಚದೊಳೊಯ್ಯನೊಯ್ಯನೆ
ಪಡಲಿರಿಸಿದನು ಪ್ರೇಮರಸದಿಂ
ದಿಡಿದ ಮೃದುಹೃದಯದ ಮಹೀಪತಿ ಮನದ ಮರುಕದಲಿ || ೪೧ ||

ಹರಣವೆಳದು ವಿವರ್ಣಭಾವದಿ
ಕುರುಹಳದ ಕಾಮಿನಿಯ ಕಾಯದ
ಹೊರೆಯನಾತ್ಮಾಂಕದಲಿ ಹೊತ್ತಾ ಭೂಮಿಪಾಲಕನು |
ಇರುಳ ಕೊನೆಯಲಿ ಕಾಂತಿಪುಂಜವ
ತೊರೆದು ಮಸಮಸನಾದ ಹರಿಣದ
ಕುರುಹನಾಂತ ನಿಶೀಥಿನೀನಾಯಕನವೊಲು ಮೆರೆದ || ೪೨ ||

ಹಳಯಿಸಿದನೆಡೆವಿಡದೆ ಕಂಗಳ
ನಿಳಿತರುವ ಕಂಬನಿಯ ಗಡಣದ
ಬಳೆಯನೊತ್ತುವ ಕೊರಲ ಗದ್ಗದರವದ ಮರುಕದಲಿ |
ಅಳದುಹೋದುದು ನಿಜದ ಧೈರ್ಯದ
ಮೊಳಕೆ ಕಾಸಲು ಕಬ್ಬುನವೆ ಕೈ
ಕೊಳುವುದತಿಮಾರ್ದವವನೆಂದೊಡೆ ನರರ ಪಾಡೇನು || ೪೩ ||

ಅಂಗಸಂಗಮದನಿತರಲಿ ಹರ
ಣಂಗಳನು ಹಿಂಗಿಸುವ ಕಡುಹಿನ
ಭಂಗಿಯನು ಕೈಕೊಳುವುವೀಕುಸುಮಂಗಳೆಂದೆನಲು |
ಜಂಗಮದ ಜೀವಿಗಳ ಹರಣವ
ನುಂಗುವುಗ್ರಾಂತಕನ ಕಠಿನತ
ರಂಗಳಲಿ ಕೈದೆನಿಸದಾವುದು ವಿಶ್ವಧಾತ್ರಿಯಲಿ || ೪೪ ||

ಮೃದುಳವೆನಿಸುವ ವಸ್ತು ಜಾತವ
ಮೃದುಳವೆನಿಸುವ ವಸ್ತುವಿಂದಲೆ
ಸದೆದು ಕೊಂದಪನೆಕ್ಕುಮಾ ಸಮವರ್ತಿಯೆಂಬವನು ।
ಉದುರಿ ಸುರಿತಹ ಮಂಜುವನಿಗಳ
ಹುದುವಿನಲಿ ನಲಿನಿಯನು ನಲುಗಿಸಿ
ಸದೆವುದೇ ಹಿಂದಣ ನಿದರ್ಶನವಿದಕೆ ಭಾವಿಸಲು ॥ ೪೫ ॥

ಕುಸುಮಮಾಲೆಯಿದಕಟ ಜೀವಿಗ
ಳಸುವ ಕೊಲುವೊಡೆ ನನ್ನ ಹೃದಯದಿ
ಬೆಸುಗೆವಡೆದೊಡಮೇಕೆ ನುಂಗದೊ ನನ್ನ ಹರಣವನು ।
ವಿಷವುಮೊಂದೆಡೆಯಮೃತದಂದದೊ
ಳೆಸಗುವುದು ಮೇಣಮೃತವೊಂದೆಡೆ
ವಿಷದವೋಲೆಸಗುವುದು ಲೋಕದೊಳೀಶ್ವರೇಚ್ಛೆಯಲಿ ॥ ೪೬ ॥

ಅಲ್ಲದೊಡೆ ಕಲ್ಲೆದೆಯ ಬಿದಿಯೀ
ಮೆಲ್ಲಲರ ಮಾಲೆಯನೆ ಜೀವವ
ಘಲ್ಲಿಸುವ ಬರಸಿಡಿಲ ಮಾಲೆಯ ಮಾಡಿ ವೃಕ್ಷವನು ।
ಕೊಲ್ಲದದನಪ್ಪಿರ್ದ ಕೋಮಲ
ವಲ್ಲಿಯನು ನಿಷ್ಕರುಣದಲಿ ನೆವ
ವಿಲ್ಲದೀತೆರದಲ್ಲಿ ಕೊಲ್ಲುವ ಮನವ ಮಾಡಿದುದೇ ॥ ೪೭ ॥

ನಲ್ಲಳೇ ನಾನಕಟ ನಿನ್ನೊಳು
ಸಲ್ಲದಪರಾಧಂಗಳನು ಮಿತಿ
ಯಿಲ್ಲದಂತೆಸಗಿದೊಡಮವನೆಲ್ಲವನು ನೀಂ ಮರೆವ ।
ಮೆಲ್ಲೆದೆಯಳಿಂದೇತಕೊಮ್ಮೆಯೆ
ಕೊಲ್ಲಿತನವನು ತಳೆದು ನನ್ನೊಳು
ಸೊಲ್ಲನೊಂದನು ಸೊಲ್ಲಿಸದೆ ಬಿಗಿವಿಡಿದೆ ಮೌನವನು ॥ ೪೮ ॥

ನಗೆಯ ಬೆಳದಿಂಗಳ ವಿಲಾಸದ
ಮುಗುದೆ ನಿನ್ನಯ ಹೊಳ್ಳುನೇಹದ
ಬಗೆಯನರಿತೆನು ಶಠನಹೆನು ನಾನಲ್ಲದೊಡೆ ನೀನು ।
ಮಗುಳೆ ಬಾರದ ಪಯಣಕೋಸುಗ
ಮಗಲುಮೀಸಮಯದೊಳಗಕಟಾ
ನಗದೆನನ್ನೊಳು ನುಡಿಯದೀಪರಿ ತೊರೆದು ಪೋಗುವೆಯಾ ॥ ೪೯ ॥

ಹರಿಣವೇ ನೀನರಸಿಯೊಡನಾ
ತೆರದಿ ನಡೆದವನೇತಕವಳನು
ತೊರೆದು ಬಂದೊಳಹೊಕ್ಕೆಯೀ ಹಾಳೊಡಲ ಕೊಂಪೆಯನು ।
ಅರಿಯದೀಪರಿಗೈದ ಪಾಪದ
ಪರಿಹೃತಿಗೆ ದುಃಖಾಗ್ನಿಯಲಿ ಬಿ
ದ್ದುರಿದು ಬೆದಬೆದ ಬೆಂದು ಬೂದಿವೊಲಾಗು ನೀನೀಗ ॥ ೫೦ ॥

ನೀಲಕುಂತಳೆ ನಿನ್ನ ನೊಸಲೊಳು
ಕೇಳಕಾಲದಿ ಮೂಡಿ ಮುತ್ತಿನ
ಮಾಲೆಯಂದದಿ ಸಾಲುಗಟ್ಟಿದ ಬೆಮರ್ವನಿಯ ಬಳಗ ।
ಡಾಳಸುತ್ತಿಹುದಿನ್ನುಮಕಟನು
ರಾಲಯಕೆ ನೀಂ ತಳರ್ದೆ ಹಾಹಾ
ಹೇಳಲೇನೀ ಹಾಳುದೇಹಿಯಸಾರತೆಯ ಪರಿಯ ॥ ೫೧ ॥

ಇನಿಯಳೇ ನಿನ್ನೆಡೆಯೊಳಕಟಾ
ನೆನಹಿನೊಳಮಪರಾಧಲವವನು
ನೆನೆದವನು ನಾನಲ್ಲದೇತಕೆ ತೊರೆದೆ ನೀನಿಂತು ।
ಮನವು ನಿನ್ನಲಿ ಸಿಲುಕಿದುದು ತಾ
ನೆನೆಯದಿನ್ನೇನುಮನು ಹಲವೇ
ನೆನಗೆ ಧರಣೀಶ್ವರತೆಯೆಂಬುದು ಮಾತಿನುಪಚಾರ ॥ ೫೨ ॥

ಅಲರ ಸರವನು ತಳೆದು ಸುಕರ್ಣತೆ
ಸುಳಿಗೊಳುತೆ ತುಂಬಿಗಳ ಬಳಗದ
ಹೊಳಹನಣಕಿಸುತೆಸೆವ ನಿನ್ನೀಕುರುಳ ಮಾಲೆಗಳ ॥
ಅಲುಗಿಸುತಲಡಿಗಡಿಗೆ ಮೆಲ್ಲನೆ
ಸುಳಿವ ಮಾರುತನೆನ್ನ ಮನದೊಳು
ಮೊಳಕೆಯಿಡುವುದು ಮರಳಿ ಬಹೆ ನೀನೆಂಬ ಬಯಕೆಯನು ॥ ೫೩ ॥

ಅರಸಿ ನೀನೊಲವಿಂದ ಕಣ್ಗಳ
ತೆರೆದು ನನ್ನೆರ್ದೆಯೊಳಗೆ ನೆಲಸಿದ
ಮರುಕವನು ಮುರಿದಿಕ್ಕು ಕರುಣಿಸು ಕರವ ಜೋಡಿಪೆನು ॥
ಇರುಳೊಳಾಹಿಮಗಿರಿಯು ಗುರುಗ
ಹ್ವರದೊಳಗೆ ತುಂಬಿರುವ ತಮವನು
ಪರಿಹರಿಸುವಂತೌಷಧಿಜ್ಯೋತಿಗಳ ತಣ್ಬೆಳಗು ॥ ೫೪ ॥

ಅಲುಗುತಿಹ ಸುಳಿಗುರುಳ ಸೊಂಪಿನ
ಚೆಲುವ ಮೊಗವಿದು ಮಾತನಾಡದೆ
ಬಲಿದ ಮೌನದೊಳಿರಲು ಬೆದಬೆದೆಬೇವುದೀಮನವು ॥
ಉಳುಹಡಗಿ ಬಸಿರೊಳಗೆ ನೆಲೆಗೊಂ
ಡಳಿಯನಾಂತಿರುಳೊಳಗೆ ಕಣ್ಮುಗಿ
ದಳವಳಿದ ಜಳರುಹವನೊಂದನೆ ನೋಡಿದಂದಲಿ ॥ ೫೫ ॥

ಇರುಳು ಮರಳುತೆ ಬಂದು ಶಶಿಯನು
ಬೆರಸುವುದು ಸಲೆ ಜಕ್ಕವಕ್ಕಿಯು
ಮರಸುತಲೆ ನಡೆತಂದು ನಿಜಕಾಂತನನು ಕೂಡುವುದು ॥
ಮರಳಿ ಬೆರಸುವ ಕತದಿನವು ಘನ
ವಿರಹವನು ಸೈರಿಸುವುವಾನಿ:
ಮುರಿವನರಿಯದ ವಿಂಹಸ್ಪುರಿಯಲಿ ಜೀವನೆಂತಕಟಾ ॥ ೫೬ ॥

ತಳಿರುಗಳ ಮೆಲ್ಪಾಸುಗಳ ಮೃದು
ತಳವ ನೆಮ್ಮಿದೊಡಕಟ ಬಳ್ವಳ
ಬಳಲಿ ಬಾಡುವ ನಿನ್ನಮೃದುಳಶರೀರವಲ್ಲಿಯಿದು ॥
ಮಲಗಿದಪುದೆಂತಕ್ಕಟಕ್ಕಟ
ಕುಲಿಶಕರ್ಕಶಶುಷ್ಕಕಾಷ್ಠಾ
ವಳಿಯ ಭೀಕರಚಿತೆಯ ನಿಷ್ಠುರಪೃಷ್ಠಭಾಗದಲಿ ॥ ೫೭ ॥

ಮಡದಿ ನಿನ್ನಯ ಮನದ ಸಖಿಯಿಂ
ಬೆಡೆಗೆ ಸಂದೀ ಮಂಜುಮೇಖಲೆ
ಪಡೆಯಲರಿಯದೆ ನಿನ್ನ ಬೆಡಗಿನ ನಡೆಯ ಕೂಟವನು ॥
ನುಡಿಯಾಳೊಲ್ಲದೆ ಮೌನಮುದ್ರೆಯ
ಹಿಡಿದು ಸಮದುಃಖದಲಿ ಕೊರಗುತ
ಸಡಗರಿಸಿ ನಿನ್ನೊಡನೆ ಹರಣವ ತೊರೆದವೋಲಿಹುದು ॥ ೫೮ ॥

ಅಲಸಗತಿಯನು ರಾಜಹಂಸೀ
ಕುಲದೊಳಗೆ ನೆಲೆಗೊಳಿಸಿ ನಿನ್ನಯ
ಕಲವಚನವನು ಕೋಕಿಲೆಯ ಕೊರಲೊಳಗೆ ಸೆರೆಗೊಳಿಸಿ ॥
ಚಲವಿಲೋಕನವನು ಕುರಂಗೀ
ಲಲನೆಯಂಬಕದಲಿ ನಿಗುಂಬಿಸಿ
ಮಲರೊಳಲವೆಳಲತೆಯೊಳಗೆ ಮಿತಿಗೊಳಿಸಿ ವಿಭ್ರಮವ ॥ ೫೯ ॥

ಇಲ್ಲಿ ನಿಲಿಸಿದೆಯೀಗುಣಂಗಳ
ನೆಲ್ಲವನು ನೀನಕಟ ನಿರ್ಜರ
ವಲ್ಲಭನ ಪುರಿಗೈದುವೆಂದೀ ನಿನ್ನ ವಲ್ಲಭನು ॥
ತಲ್ಲಣಿಸುವನು ನಿನ್ನ ವಿರಹದ
ಘಲ್ಲಣೆಯೊಳೆಂದೆನುತಲಕಟವು
ಕೊಲ್ಲುವುವು ಸಂತೈಸಬಲ್ಲುವೆ ಮರುಗುವೀಮನವ ॥ ೬೦ ॥

ಲೋಲಕುಂತಳೆ ಹಿಂದೆ ನೀನೆ ರ
ಸಾಲತರುವಲ್ಲಭನಿಗೀಫಲಿ
ನೀಲತೆಯೆ ದೊರೆಯುಹುದು ನಾನೀತರುಲತಾಯುಗವ ‖
ಲೀಲೆಯಿಂದ ವಿವಾಹವಿಧಿಯಲಿ
ಮೇಳವಿಸಿದಪೆನೆಂದೆನುತ ಪಲ
ಸೊಳು ನುಡಿದದನೆಸಗದೀಪರಿ ಪೋಗುವುದು ತರವೆ ‖ ೬೧ ‖

ನಿನ್ನ ಪದಪಲ್ಲವದ ಸೋಂಕಿನ
ಮನ್ನಣೆಯ ದೋಹದವನಾಂತೀ
ಚೆನ್ನಸುಗೆ ಬೆಸಲಾಗೆ ಕಂಪಿನ ಕುಸುಮಕೋಟಿಯನು ‖
ಚೆನ್ನೆ ನಾನವುಗಳನು ತಿರಿದೀ
ನಿನ್ನ ತುರುಬಿನೊಳೊಲಿದು ತುರುಬದ
ಮುನ್ನವಕಟ ನಿವಾಸವಾಲಯನೆಸಗುವಂತಾಯ್ತೇ ‖ ೬೨ ‖

ಅರಸಿ ಕಲನೂಪುರದ ರವದಲಿ
ಮೆರೆವ ನಿನ್ನಯ ಪದಪಯೋಜದ
ಪರರಿಗಸುಲಭವೆನಿಪ ಸೋಂಕಿನ ಸವಿಯ ಸೇವಿಸದ ‖
ಸಿರಿಯಸುಗೆಯಿದು ಮರಲ ಕಂಬನಿ
ಗರೆಯುತಿಂದು ಸುಗಾತ್ರಿ ನಿನ್ನನು
ಸ್ಮರಿಸಿ ಮರುಗುವ ತೆರದಿ ಮುಂಗಡೆ ಕಣ್ಗೆ ತೋರುವುದು ‖ ೬೩ ‖

ತರುಣಿಕಿನ್ನರಕಂಠಿ ನಿನ್ನಯ
ಸುರಭಿನಿಶ್ವಸಿತಾನಿಲಕೆ ಸರಿ
ದೊರೆಯೆನಿಸುವೀವಕುಳಮುಕುಳಂಗಳಲಿ ಮೇಳಲೆಯ ‖
ವಿರಚಿಸುತ ನನ್ನೊಡನೆ ನೀನಿಂ
ತರೆಗೆಲಸದಲಿ ಮುರಿದು ನಿದ್ರಾ
ಭರದೊಳೀಪರಿ ಮೆಯ್ಮರೆದು ಮಲಗುವುದು ಗುಣದೊಳಗೇ ‖ ೬೪ ‖

ಕೆಳದಿಗಳು ಸಮಸುಃಖಸುಚರಿತ್ರಂ
ಚಲಿತರೀಬಾಲಕನು ಪಾಡಿವ
ದೆಳವೆರೆಯವೊಲು ದಿನದಿನಕೆ ಕಳೆವಡೆದು ತೊಳಗುವನು ॥
ಹಲವನುಡಿದೇನೇಕರಸಸಂ
ವಳಿತನಾನನಸನಾನು ಸೌಖ್ಯ
ವಳಿಯನೀಪರಿ ಪಡೆದುವಿಂತೆಸಗುವೊಡೆ ಸೊಗಸಿದುದೇ ॥ ೬೫ ॥

ಧೃತಿಯಿದಸ್ತಮಿಸಿದುದು ಮಿಕ್ಕಿನ
ರತಿಯು ಬೆಸುಗೆಯುದಳದು ಹೋದುದು
ಶ್ರುತಿಹಿತದ ಸಂಗೀತದುಲುಹಡಗಿದುದು ಲೋಕದಲಿ ॥
ಋತುಗಳುತ್ಸವಶೂನ್ಯವಾದುವು
ಗತಿಸಿತಾಭರಣಾವಳಿಯು ಸೊಗ
ಸತಿಶಯದ ಶಯನೀಯವೇ ಪರಿಶೂನ್ಯವಾಯ್ತೀಗ ॥ ೬೬ ॥

ಮನೆಗೆ ಗೃಹಿಣಿ ಸುಮಂತ್ರಿ ಮಾನಸ
ಕನುವೆನಿಪ ಸಖಿ ಲಲಿತಕಲೆಗಳ
ನನಿತುವನು ಕಲ್ವಿಂದು ಶಿಷ್ಯೆಪ್ರವರೆಯೆನೆ ಸಂದ ॥
ಇನಿಯಳೇ ಹಾ ನಿನ್ನನಾಶ
ಲ್ಮನದ ಬಿದಿ ಕೊಂಡುಯ್ವ ಪವದಲಿ
ನನತು ಭಾಗ್ಯದೊಳಾವುದನುಕೊಂಡುಯ್ದನಿಲ್ಲಕಟಾ ॥ ೬೭ ॥

ಮದಿರಲೋಚನೆ ಬಾಯೊಳಾನೊ
ಡಿವ ಸರಸವಹ ಮಧುವ ಕಾಡಿದತಿ
ಮುದದೊಳರೆಗಳೆಯುಲಿ ಝುಡಿತಿಯೊಳೀಪರಿಯೊಳನ್ನಾ ॥
ಕದಪಿನೆಡೆಯುಲಿ ಬೆಚ್ಚಬೆಚ್ಚನೆ
ಕುದಿದು ಸುರಿತರುವಶ್ರುವಾರಿಯ
ನದಿಯು ಬೆರೆಪ ನಿವಾಪ ಜಲವನು ಕುಡಿಯಲೆಳಸುವರೇ ॥ ೬೮ ॥

ಎನಿತು ಸಂಪದವಿದ್ದೊಡೇನೀ
ಜನಕೆ ಸೌಖ್ಯದ ಮಾತು ತಾನಿಂ
ದಿನ ದಿನಕೆ ಕೊನೆಗಂಡುದಿನ್ನಂತಾದೊಡೇನೆನಗೆ ॥
ಇನಿಯಳೇ ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕಿದ
ಮನವಿದೆರಗದು ಪೆರಪೆರವರೊಳು
ನನಗೆ ರುಚಿಸುವ ಸುಖಗಳೆಲ್ಲವು ನಿನ್ನೊಳಡಗಿಹುವು ॥ ೧೯ ॥

ಇಂತು ಗೋಳಿಡುತಜನೃಪತಿ ನಿಜ
ಕಾಂತೆಯನು ಹಂಬಲಿಸಿ ಹಲುಬುತ
ಲಂತರಂಗವ ಕೊಯ್ವ ಮರುಕದ ನುಡಿಯ ನುಡಿಯುತಲಿ ॥
ಪಿಂತೆಮುಂತೆಡಬಲದಿ ಮರಗಳ
ಹಂತಿ ಹೂವಿನ ರಸದ ನೆವದಲಿ
ಸಂತತಾಶ್ರುವಿಮೋಚನವ ಮಾಡುವವೊಲೆಸಗಿದನು ॥ ೨೦ ॥

ಬಳಿಕ ಕುಲಜನವೊಯ್ಯನೊಯ್ಯನೆ
ಬಳಿಸಲುತ ನೃಪನಂಕಪೀಠದ
ತಳದೊಳೊರಗಿದ ಪಟ್ಟಮಹಿಷಿಯ ಮೃತಕಳೇಬರವ ॥
ತಳೆದು ಚಂದನದಗರುಕಾಷ್ಠಾ
ವಳಿಯ ಸವೃದೆಯ ಚಿತೆಯ ಪೃಷ್ಠದಿ
ಮಲಗಿಸಿದರಕಟಂತ್ಯಮಂಡನವೆನಿಸಲಾ ಸಾಳೆ ॥ ೨೧ ॥

ಅರಸಿಯೊಡನಜನೃಪತಿ ಶೋಕದೊ
ಳುರಿವ ಚಿತೆಯಲಿ ತನ್ನ ದೇಹನ
ತೊರೆದನೆಂಬಪವಾದವುದಿಸುವುದೆಂಬ ಭೀತಿಯಲಿ ॥
ಉರಿವ ಕಿಚ್ಚಿಗೆ ತನ್ನ ಮೈಯನು
ತೆರದೆ ನಿಂದನು ಬದುಕುವಾಸೆಯ
ನೆರೆಗೆ ಸಿಲುಕಿ ಶರೀರವನು ಸಂರಕ್ಷಿಸಿದನಿಲ್ಲ ॥ ೨೨ ॥

ಕಳೆದುಹೋಯ್ತು ದಶಾಹವಲ್ಲಿಂ
ಬಳಿಕಲಾಗುಣಶೇಷಳೆನಿಸಿದ
ಲಲನೆಗಂತ್ಯದೊಳಸಗಬೇಡಿದ ವಿಧಿಗಳೆಲ್ಲವನು ॥
ಹೊಳಲ ಹೊರತೋಟದಲಿ ಭೂಮಿಪ
ತಿಲಕನೆಸಗಿದನಖಿಳಶಾಸ್ತ್ರಂ
ಗಳನು ತಿಳಿದರ ಹೇಳಿಕೆಯ ಕಟ್ಟಳೆಯ ಹಾದಿಯಲಿ ॥ ೩೩ ॥

ಇರುಳ ಕಳೆದ ಶಶಾಂಕನಂದದಿ
ಕೊರಗಿಯುಜನೃಪನಾತ್ಮಕಾಂತೆಯ
ಮರಣದಲಿ ತಾನೊಬ್ಬನೇ ಪುಗುವೆಂದು ಪತ್ತನದ ॥
ತರುಣಿಯರ ಕಂಗಳಲಿ ಗುಳಗುಳ
ನುರುಳ್ವ ಕಂಬನಿಗಳಲಿ ತನ್ನಯ
ಮರುಕವೇ ಹೊನಲಿಟ್ಟುದನು ನಿರುಕಿಸುತ ನಡೆತಂದ ॥ ೩೪ ॥

ನರಪತಿಯು ಶೋಕಾತಿರೇಕವ
ನರಿದನಾತ್ಮಧ್ಯಾನಬಲದಲಿ
ಗುರುವಸಿಷ್ಠಮುನೀಂದ್ರನತ್ತ ನಿಜಾಶ್ರಮದಿ ಬಳಿಕ ।
ಅರಸನನು ಸಂತೈಸೆ ತಾನೇ
ತೆರಳಿದೊಡೆ ತೊಡಗಿರ್ದ ಯಜ್ಞಕೆ
ಮುರಿವು ಬಹುದೆನುತಟ್ಟಿದನು ನಿಜಶಿಷ್ಯನೊಳು ಬೆಸನ ॥ ೩೫ ॥

ತೆರಳಿದನು ಶಿಷ್ಯೋತ್ತಮನು ಭೂ
ವರನ ಕಂಡಿಂತೆಂದು ನುಡಿದನು
ನರಪ ಗುರುವರಿದಿಹನು ನಿನ್ನ ವಿಷಾದವೇಗವನು ।
ಭರದಿ ತಾನೈತೆಂದು ನಿನ್ನನು
ಮರಳಿ ಪ್ರಕೃತಿಯೊಳಿರಿಸಲಿರ್ದನು
ವಿರಚಿಪಧ್ವರಕೆಡರು ಬಹುದೆಂದೆನ್ನನಟ್ಟಿದನು । ೩೬ ॥

ಅವರ ಬೆಸನನು ಕೆಲವು ನುಡಿಯೊಳೆ
ಹವಣಿಸಿದುದನು ತಂದಿಹೆನು ನಾ
ನವನಿವಿಶ್ರುತಸತ್ತ್ವಸಾರ ಸುವೃತ್ತ ನಿನ್ನದನು ॥
ಸವಿನಯದಿ ಕಿವಿಗೊಳಿಸಿ ಮಾನಸ
ಭವನದಲಿ ಧರಿಸುವುದು ಸಮುಚಿತ
ಮವನಿಪತಿ ನಿನ್ನೊರೆಯ ಗುರುಭಕ್ತಾಗ್ರಗಣ್ಯರಿಗೆ ॥ ೪೭ ॥

ಆದಿದೇವನ ಮೂವೆಯಿಕ್ಕಿದ
ಪಾದದಳತೆಯೊಳಡಗಿದೀಭುವ
ನಾದಿಲೋಕತ್ರಿತಯದಲಿ ಸಲೆ ಪೂರ್ವಕಾಲದಲಿ ॥
ಆವುದನು ಮೇಣ್ವರ್ತಮಾನದೊ
ಳಾದುದನಾಮುಂದೆಯಹುದನು
ಬೋಧದೃಷ್ಟಿಯೊಳರಿದಿಹನು ತಡಪರಿಯದಾಮುನಿಪ ॥ ೪೮ ॥

ಹಿಂದೆ ದುಷ್ಕರವೆನಿಪ ತಪದಲಿ
ನಿಂದ ತೃಣಬಿಂದುವಿನ ತಪಕೆ
ಪುರಂದರನು ಮಚ್ಚರಿಸಿ ನಿಯಮವನೊಡೆವ ಚಿತ್ತದಲಿ ॥
ಸುಂದರೀಮಣಿಯೆನಿಪ ಹರಿಣಿಯ
ನಂದುಕರೆದೆಲೆ ರಮಣಿ ನಡೆ ನೀ
ನಿಂದೆ ಮುನಿಪನ ತರಿಸಲವ ಮುರಿಯೆನುತ ಕಳುಹಿದನು ॥ ೪೯ ॥

ಲೀಲೆ ಮಿಗೆ ನಡೆತಂದು ತಪವನು
ಕಾಳುಮಾಡಿದಳಕಟ ಸುರವರ
ನೋಲಗದ ಸಮ್ಮುಖದ ಸೂಳೆಯೆನುತ್ತ ಮುನಿವರನು ॥
ಶಾಳು ನರಜನ್ಮವನು ನೀನೆನು
ತಾಲಲನೆಯನು ಶಪಿಸಿದನು ಶಮ
ವೆಲೆಯೊಳು ವಿಲಯೋರ್ಮಿ ಜನಿಸಿದುದೆನಿಪ ಮುನಿಸಿನಲಿ ॥ ೫೦ ॥

ದೇವಮುನಿ ನಾನಮರಪಾಲನ
ಸೇವಕಳು ನಾನೆಸಗಿದುದನು ಕೃ
ಪಾವಲೋಕನದಿಂದ ಮನ್ನಿಸಿ ಪೊರೆವುದೆಂದೆನುತ ||
ಆವನಿತೆ ಮರುಕದಲಿ ಪದರಾ
ಜೀವದಲಿ ತಲೆಯಿಡಲು ಮುನಿಗಳ
ದೇವನಾಸುರಸುಮನ ದರ್ಶನವವಧಿ ಹೋಗೆಂದ || ೮೧ ||

ಬಳಿಕ ಕ್ರಥಕೈಶಿಕನೃಪಾಲರ
ಕುಲದೊಳವತರಿಸಿದಳು ಭೂಮಿಪ
ತಿಲಕ ಪಟ್ಟದ ಮಹಿಷಿಯಾದಳು ನಿನಗವಳು ಬಳಿಕ ||
ಇಳಿದುದಮರರ ಕುಸುಮಮಾಲಿಕೆ
ಯುಳದುದಾಗಳೆ ಶಾಪವಾಗಳೆ
ಕಳೆದುಬಿಸುಟಳು ಮರ್ತ್ಯದೇಹವನಡರಿದಳು ನಭವ || ೮೨ ||

ಸಾಕು ತೆಗೆಯಿನ್ನವಳ ಮರಣದೊ
ಳೇಕೆ ಮರುಗುವೆ ಸಾವು ತಪ್ಪದು
ಲೋಕದಲಿ ಹುಟ್ಟಿದರಿಗೆಂಬುದು ನೀನು ಕಾಣನುದೇ ||
ಶೋಕವನು ಕಳನೂಕು ನೆಟ್ಟನೆ
ಲೋಕವನು ನಲವಿಂದ ಹೊರೆ ಧರ
ಣೀಕಳತ್ರರು ರಾಜರೆಂದಾಡುವರು ಸೂರಿಗಳು || ೮೩ ||

ಅರಸುತನದೊಳಮರಸ ಗರ್ವಕೆ
ತೆರಹನೀಯದೆ ನಿನ್ನ ವಿದ್ಯಾ
ಪರಿಣತೆಯು ಸಾರವನು ತೋರಿದೆ ಧಾರಿಣೀತಳದಿ ||
ಉರುಹಿ ಸುಡುವ ವಿಯೋಗಶೋಕ
ಜ್ವರದ ವೇಗದಿ ಜೀವ ಸಮಯದಿ
ಹುರುಳುಗೆಡದೆದೆಗುಂದದಿಂದದ ಮತ್ತೆ ಬಿತ್ತರಿಸು || ೮೪ ||

ಅತ್ತು ಫಲವೇನವಳು ಭೂವಿಗೆ
ಮತ್ತೆ ಬಹಳೇ ಮರುಳೆ ನೀನೊಡ
ಸತ್ತೊಡೇನವಳೊಲಿದು ನಿನ್ನನು ವರಿಸುವಳೆ ಮಗುಳೆ ।
ಅತ್ತು ಸತ್ತೊಡದೇನು ಫಲ ಮೃತಿ
ವೆತ್ತವರು ತಂತಮ್ಮ ಕರ್ಮಗ
ಳೊತ್ತರಿಸಿದಂದದಲಿ ಹೋಹರು ಭಿನ್ನಗತಿಗಳಲಿ ॥ ೮೫ ॥

ಮಾಣು ಮಾಣೀಶೋಕವನು ತಳೆ
ಜಾಣತನವನು ಕಳದ ಪಟ್ಟದ
ರಾಣಿಯನು ಪಿಂಡೋದಕಾದಿಗಳಿಂದ ಸಂತೈಸು ।
ಕಾಣೆಯಾ ನೀನಕಟ ನಂಟರ
ಮಾಣದುರುಳುವ ಕಣ್ಣ ನೀರಿನ
ಸೇಣಿಯಲಿ ಬೆಂದಪರು ಸತ್ತವರೆಂಬ ವಚನವನು ॥ ೮೬ ॥

ಸಾವೆ ದೇಹಿಗೆ ಪ್ರಕೃತಿ ತೋರ್ಪೀ
ಜೀವಿತವೆ ಸಲೆ ವಿಕೃತಿಯೆಂಬೀ
ಭಾವವನು ಬೋಧಿಪರು ತತ್ವವನರಿದ ಪಂಡಿತರು ।
ಆವನಾದೊಡಮರೆಗಳಿಗೆಬರ
ಜೀವಿಸಿದೊಡದೆ ಲಾಭವೆನುತ ವಿ
ಭಾವಿಸುತ ತಾಳುವುದು ತಣಿವನು ತನ್ನ ಚಿತ್ತದಲಿ ॥ ೮೭ ॥

ಅರಿಯದಾತನು ತನ್ನ ನಂಟರ
ಮರಣದಲಿ ತನ್ನೆದೆಯೊಳಲಗನು
ಮುರಿದ ತೆರದಲಿ ಮಮ್ಮಲನೆ ಮರುಗುವನು ಮರುಳಾಗಿ ।
ಅರಿದವನು ತಾನದನೆ ಹೃದಯದಿ
ಮುರಿದ ಸರಳನು ಕರುಣದಿಂದು
ದ್ಧರಿಸಿದಂದದಿ ಬಗೆದು ನಲಿದಾಡುವನು ಮಾನಸದಿ ॥ ೮೮ ॥

ಒಡಲನೆಡೆವಿಡದಿರ್ದ ಜೀವವೆ
ಕಡೆಯೊಳೊಡಲನು ತೊರೆದು ಬೇರಡೆ
ಗಡಿಯನಿಕ್ಕುವುದೆಂದೊಡಿನ್ನೀನಂಟುಗಂಟುಗಳಾ ।
ನುಡಿಯು ಬಹುದೇ ಭಿನ್ನವೆನಿಸಿದ
ಮಡದಿಮಕ್ಕಳ ಮರಣದಲಿ ಬಾ
ಯ್ವಿಡುವನೇ ಕಂಗೆಡುವನೇ ಹುರುಳರಿದ ಪರಿಣತನು ॥ ೮೯ ॥

ಅವರಿವರ ರೀತಿಯಲಿ ಸುಜನ
ಪ್ರವರ ನೀನೀಶೋಕವೇಗದಿ
ವಿವಶನಾಗುತ ಕಂದಿ ಕುಂದುವುದುಚಿತವೆನಿಸುವುದೇ ।
ಅವನಿರುಹಗಳ ತೆರದಿ ಪರ್ವತ
ನಿವಹಗಳು ಬಿರುಗಾಳಿಯಲಿ ಕಂ
ಪವನು ತಳೆದೊಡೆ ಭೇದವೇನಾತರುಗಿರಿದ್ವಯಕೆ ॥ ೯೦ ॥

ಹೇಳದಿಃ ಗುರುವಚನವೆಲ್ಲವ
ತಾಳದೆನು ಮನದೊಳಗೆ ನೀವಿ
ನ್ನೇಳಿ ಬಿಜಯಮಾಡಿಯೆನುತಾಮುನಿಯ ನಾಶ್ರಮಕೆ ॥
ಬೀಳುಕೊಟ್ಟನು ದುಃಖಭಾರದಿ
ಹೊಳದರಸನ ಹೃದಯದೊಳಗಾ
ಹೇಳಿಕೆಗಳೆಡೆವಡೆಯಲರಿಯದೆ ಹೊದ್ದಿದುವು ಗುರುವ ॥ ೯೧ ॥

ಮಗನು ಬಾಲಕನೆನುತ ಕಷ್ಟದಿ
ಜಗವ ಪರಿಪಾಲಿಸಿದನೆಣ್ಬರಿ
ಸಗಳನಾನೃಪವರನು ಸೂನೃತವಚನವಿತ್ತಮನು ।
ಮೃಗನಯನೆಯಗಲಿಕೆಯೊಳೊದವಿದ
ದುಗುಡವನು ಹೋಲಿಕೆಯ ಚಿತ್ರಾ
ಳಿಗಳ ನೋಟದಿ ಮರೆದು ಕನಸಿನ ಕೂಟದಲಿ ಕಳೆದು ॥ ೯೨ ॥

ಒಡೆದುದಾತನ ಹೃದಯವನು ಮೆ
ಯ್ವಡೆದ ಶೋಕದ ಶಂಕು ಸೌಧವ
ನೊಡೆವ ತೆರದಿಂ ಪ್ಲಕ್ಷವೃಕ್ಷಾಂಕುರಶಂಕುಗಳು ।
ಒಡಲ ನುಂಗುವ ಘೋರರುಜೆ ಬಂ
ದಡಸಿದುದು ಬೆದರಿದರು ವೈದ್ಯರು
ಮಡದಿಯೆಡೆಗೊಡನಯ್ವ ಕೆಳೆಯೆಂದೊಲಿದನವನದಕೆ ॥ ೯೩ ॥

ಅವನಿಪತಿಯಾಬಳಿಕ ತನ್ನಯ
ಕವಚಹರನೆನಿಪಾತ್ಮಭವನನು
ಭುವನರಕ್ಷಣೆಯಲಿ ನಿಯೋಜಿಸಿ ಶಾಸ್ತ್ರಮಾರ್ಗದಲಿ ।
ತವಿಸಿ ರೋಗೋಪಹತತನುವನು
ಜವದಿ ಮೋಕ್ಷಪದಕ್ಕೆ ಪಾರುವ
ತವಕದಲಿ ಮಾಡಿದನು ಮತಿಯನು ನಿರಶನವ್ರತಕೆ ॥ ೯೪ ॥

ಬಳಿಕ ಗಂಗಾಸರಯುಗಳ ಕೂ
ಡಳೊಳು ತನುವನು ಬಿಸುಟು ವಿಬುಧರ
ಬಳಗದಲಿ ಬಾಂಧವ್ಯವನು ಕೈಕೊಂಡು ಸುರಪುರದಿ ।
ಹೊಳೆಹೊಳೆವ ಹೊಸಸೊಬಗಿನಲಿ ಕಂ
ಗೊಳಿಪ ನಿಜಲಲನೆಯನು ಬಳಿಸಲು
ತೊಲವಿನಲಿ ನಲಿದಾಡಿದನು ನಂದನನಿಕುಂಜದಲಿ ॥ ೯೫ ॥

ತಂದೆಯಾತೆರದಿಂದ ಸುರವರ
ನಂದನಕೆ ನಡೆಗೊಂಡ ತರುವಾ
ಯಿಂದ ದಶರಥನೇರಿ ಸಿಂಹಾಸನವನವನಿಯನು ।
ತಂದೆಯಿಂ ಮಿಗಿಲೆನಿಸಿ ಹೊರೆದನು
ಸಂದ ಯಮಿಗಳಿಗಿವನೆ ಮೊದಲೆಂ
ಬಂದದಲಿ ಸಂಯಮದಿ ಪಡೆದ ಜಿತೇಂದ್ರಿಯತ್ವದಲಿ ॥ ೯೬ ॥